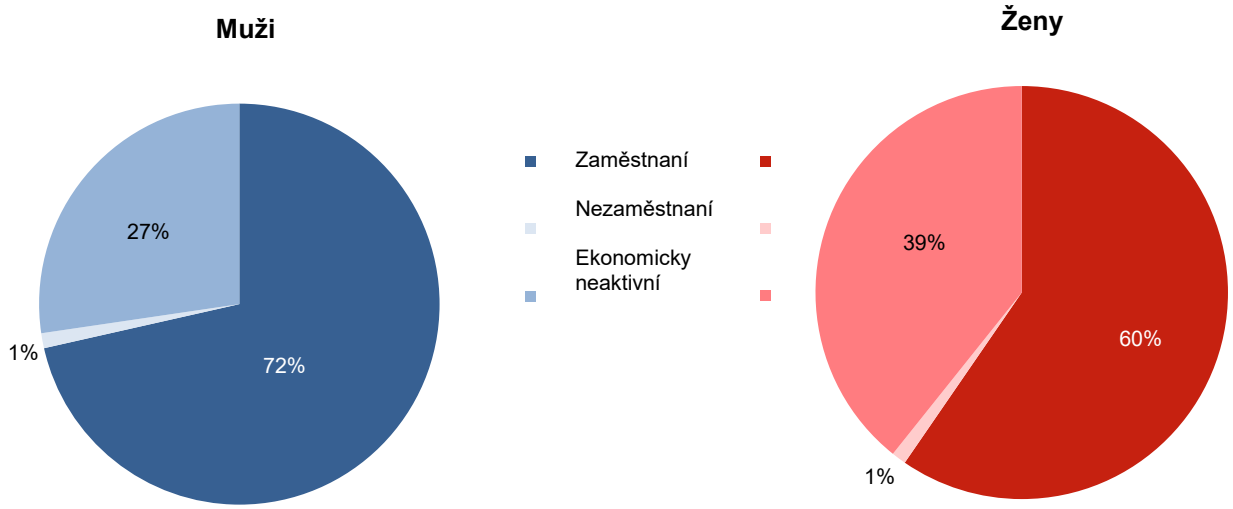
2. Sociální vývoj

Zaměstnanost a ekonomická aktivita

V roce 2025 bylo v Praze 722,7 tisíc zaměstnaných osob, z toho 48 % žen. Mezi nezaměstnanými byla žen většina (51,1 %).

Podle výsledků Výběrového šetření pracovních sil (VŠPS)[1], bylo v Praze v roce 2025 přibližně 1 107,6 tisíc bydlících obyvatel ve věku 15 a více let. Ekonomicky aktivních (tzv. pracovní síly) z nich bylo 735,7 tisíc (66,4 %). Mezi ekonomicky aktivní v metodice VŠPS počítáme zaměstnané a nezaměstnané osoby. V sousedním Středočeském kraji bylo ekonomicky aktivních o něco méně (720,7 tisíc, 61,9 %) a v ostatních krajích se jejich podíl pohyboval od 62,7 % (Karlovarský) po 58,3 % (Zlínský). Mezi ekonomicky aktivními v Praze převládali muži s podílem 52,1 %. Zaměstnaných bylo v roce 2025 celkem 722,7 tisíc a nezaměstnaných 13,0 tisíc osob. Mezi zaměstnanými bylo 48 % žen. Mezi nezaměstnanými tvořily ženy 51 %. Neaktivních obyvatel starších 15 let bylo 372,0 tisíc. Ekonomicky neaktivních mužů a žen ve věku 15-29 let je téměř stejný počet (cca 57 tisíc). Ve věku 30-44 let je téměř 10x krát víc neaktivních žen než neaktivních mužů. Ve věku 45-59 let je to téměř 4x více žen. Mezi ekonomicky neaktivními, kterým je 60 a více let, je žen 132,3 tisíc a mužů 81,6 tisíc. Obecná míra nezaměstnanosti (podíl nezaměstnaných na pracovní síle) se v letech 2019-2025 pohybovala mezi 1,3 a 2,3 %. Mezi nezaměstnanými bylo v roce 2025 celkem 51,1 % žen.

Graf 2.1 Populace ve věku 15 a více let podle ekonomické aktivity a pohlaví v Praze (2025)
Zdroj: ČSÚ (Výběrové šetření pracovních sil)

Téměř tři čtvrtiny mužů bydlících v Praze je zaměstnaných, mezi ženami je 60 % zaměstnaných. U žen je významná skupina ekonomicky neaktivních, které v ženské populaci 15letých a starších tvoří 39 %. Ekonomicky neaktivních mužů je pouze 27 %. Jak u mužů, tak u žen bydlících v Praze je vyšší zastoupení zaměstnaných než v průměru za ČR celkem. Naopak je v Praze nižší zastoupení ekonomicky neaktivních žen i mužů, než je tomu v průměru za ČR.

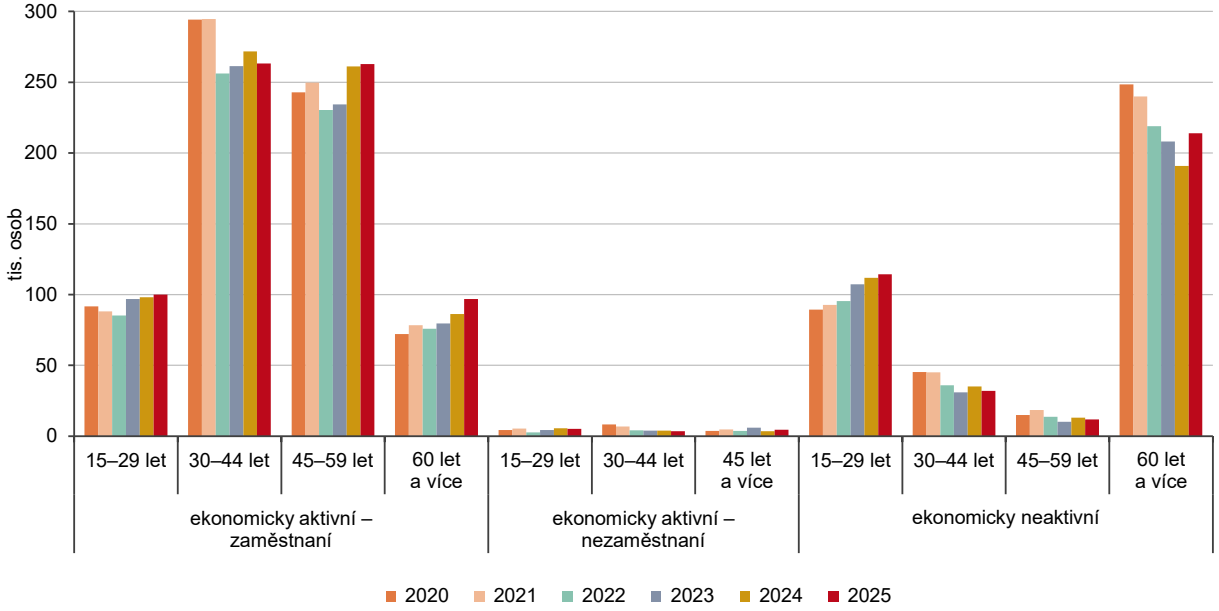
[1] Výběrové šetření pracovních sil je šetření ČSÚ, které zjišťuje participaci na trhu práce u osob obvykle bydlících na území ČR. Výsledky zjištěné na výběrovém souboru jsou matematicko-statistickými metodami dopočteny na populaci celou. Zjišťuje zaměstnanost, nezaměstnanost a ekonomickou neaktivitu obyvatel. Roční údaje jsou dostupné za úroveň krajů, čtvrtletní za regiony soudržnosti. Více zde: https://www.czso.cz/csu/vykazy/vyberove_setreni_pracovnich_sil

Z hlediska věku a typu ekonomické aktivity je nejvíce zastoupena skupina zaměstnaných ve věku 30–44 let a dosahuje počtu 263,2 tisíc. Druhá největší skupina jsou zaměstnané osoby ve věku 45-59 let (262,8 tis.).

Z hlediska věku jsou v populaci Prahy nejpočetnější tyto skupiny (podle jejich ekonomické aktivity): nejvíce je zaměstnaných osob ve věku 30-44 let (263,2 tisíc osob) a zaměstnaných ve věku 45-59 let (262,8 tisíc). Další početnou skupinou byly osoby ekonomicky neaktivní ve věku 60 a více let (213,9 tisíc). Tyto osoby tvoří celkem téměř 67 % obyvatel Prahy ve věku 15 a více let. V Praze je dále poměrně vysoký počet mladých osob ve věku 15-29 let ekonomicky neaktivních (114,3 tisíc). Zaměstnaných ve věku 15-29 let a zaměstnaných ve věku 60 a více let je téměř sto tisíc osob.

Graf 2.2 Obyvatelstvo Prahy podle ekonomické aktivity a věku (2020-2025)

Zdroj: ČSÚ (Výběrové šetření pracovních sil)

[1)] od roku 2023 jsou data zpracována dle nové metodiky, data za rok 2022 byla přepočítána zpětně jen pro účely meziročního srovnání roků 2023 a 2022

Největší změny v ekonomické aktivitě jsou od roku 2020 vidět u zaměstnaných osob ve věku 60 a více let, kde se jejich počet zvýšil o 34 % a u ekonomicky neaktivních ve věku 15-29 let, jejichž počet se zvýšil o 28 %. Opačným směrem, tedy snížení počtu, se týkalo všech ostatních kategorií ekonomicky neaktivních. Počet neaktivních ve věku 30-44 let se od roku 2020 snížil o 29 %, osob ve věku 45-59 let o 21 % a osob ve věku 60 a více let o 14 %. Mírný posun se odehrál i u zaměstnaných ve věku 30-44 let jejichž počet poklesl o 11 %. Porovnání s rokem 2020 může být ovlivněno změnami v zaměstnanosti v důsledku omezení spojených s pandemií covid-19.

V roce 2022 ovlivnil trh práce příchod Ukrajinců. Ten nemusí být ve výsledcích VŠPS plně podchycen, protože šetření neprobíhá v hromadných ubytovacích zařízeních a také kvůli jazykové bariéře, která průběh rozhovoru ztěžuje. Srovnání mezi rokem 2022 a 2025 ukazuje na nárůst počtu zaměstnaných, zejména ve věku 60 a více let (o 27 %), ve věku 45-59 let (o 14 %) a ve věku 15-29 let (o 17 %). Počet ekonomicky neaktivních poklesl ve všech věkových kategoriích s výjimkou kategorie 15-29 let. Tam došlo ke zvýšení jejich počtu (o 20 %).

Podíl osob s vysokoškolským vzděláním byl u ekonomicky aktivních osob v Praze v roce 2025 již na úrovni 53,6 %, před deseti lety to bylo 40,3 %.

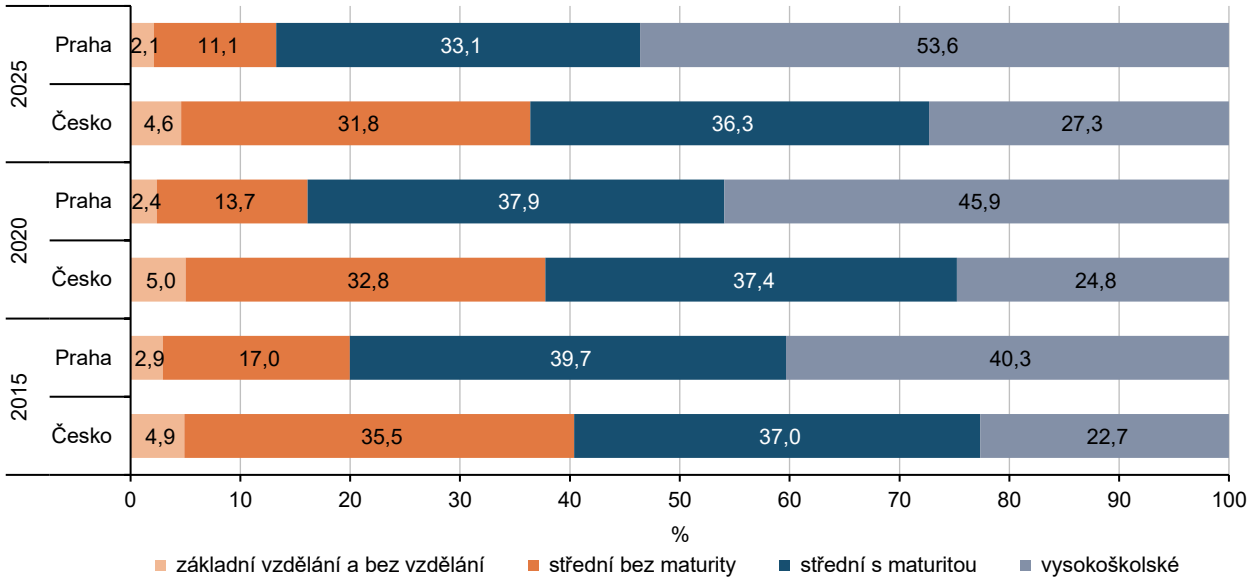
Nejvíce ekonomicky aktivních osob (zaměstnaných a nezaměstnaných) mělo v Praze v roce 2025 vysokoškolské vzdělání. Osoby s tímto vzděláním tvořily již více než 50 % ekonomicky aktivních (53,6 %). Následovaly osoby se středním vzděláním s maturitou (33,1 %) a středním bez maturity (11,1 %). Nejméně osob mělo pouze základní vzdělání nebo bylo úplně bez vzdělání (2,1 %). Za posledních deset let se vzdělanostní struktura pracovní síly proměnila. Podíl ekonomicky aktivních se

základním vzděláním, středním bez maturity a středním s maturitou se dlouhodobě snižuje ve prospěch vysokoškolsky vzdělaných osob. Nejdynamičtěji se za posledních 10 let měnil podíl osob s vysokoškolským vzděláním. Jejich podíl se zvýšil o 13,3 procentních bodů. Opačným směrem se změnilo zastoupení osob se středním vzděláním bez maturity a s maturitou. Podíl ekonomicky aktivních s maturitou se snížil o 6,6 procentních bodů, podíl ekonomicky aktivních se středním vzděláním bez maturity se snížil o 5,9 p. b.

Druhý nejvyšší podíl vysokoškolsky vzdělaných osob měl v roce 2025 Jihomoravský kraj (33,8 %). Ostatní kraje měly zastoupení vysokoškoláků menší než 30procentní. Sousední Středočeský kraj nedosáhl na republikový průměr (28,4 %), ale měl nejvyšší podíl vysokoškolsky vzdělaných (26,1 %) ze všech ostatních krajů. Čvrtina vysokoškoláků mezi ekonomicky aktivními byla také v Moravskoslezském kraji.

Graf 2.3 Pracovní síla (zaměstnaní a nezaměstnaní) podle vzdělání v Praze a Česku

Zdroj: ČSÚ (Výběrové šetření pracovních sil)

Pozn.: Od roku 2023 jsou data zpracována dle nové metodiky, data za rok 2022 byla přepočítána zpětně jen pro účely meziročního srovnání roků 2023 a 2022

Mezi ekonomicky aktivními ženami jich bylo v Praze v roce 2025 téměř 55 % s vysokoškolským vzděláním, mezi muži bylo 53 % vysokoškoláků. Ekonomicky aktivní ženy měly častěji střední vzdělání s maturitou (35 %) než muži (31 %). Naopak u mužů bylo více zastoupeno střední vzdělání bez maturity (14 %), než u žen (8 %).

Zaměstnané osoby v Praze nejčastěji pracují jako specialisté (42 % zaměstnaných) či jako odborný nebo technický pracovník (18 %).

Klasifikace zaměstnání CZ-ISCO je založena na dvou hlavních principech, kterými jsou druh vykonávané práce (pracovní místo) a úroveň dovedností. Podle ní v roce 2025 v Praze pracovalo nejvíce lidí jako specialista[2] (42,3 %) a jako technický či odborný pracovník (17,8 %). Podobné bylo zastoupení osob, které pracují ve službách a prodeji (10,8 %) a těch, které jsou na pozicích zákonodárci a řídící pracovníci (9,2 %). Nejméně osob pak zastávalo pozici kvalifikovaného pracovníka

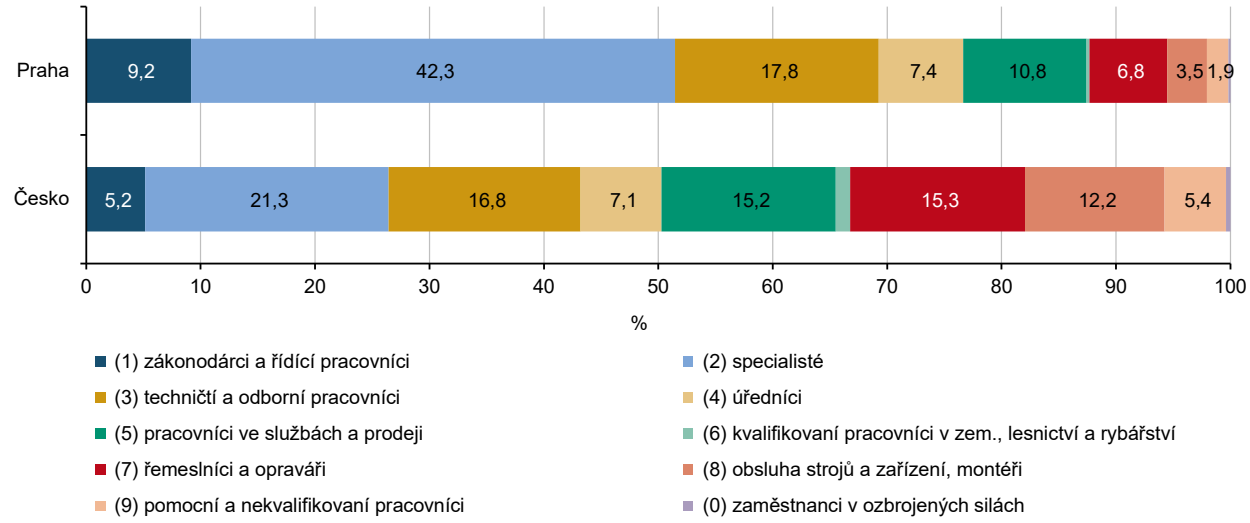
[2] Klasifikace CZ-ISCO rozlišuje následující třídy zaměstnání: třída 1 – Zákonodárci a řídící pracovníci, 2 – Specialisté, 3 – Techničtí a odborní pracovníci, 4 – Úředníci, 5 – Pracovníci ve službách a prodeji, 6 – Kvalifikovaní pracovníci v zemědělství, lesnictví a rybářství, 7 – Řemeslníci a opraváři, 8 – Obsluha strojů a zařízení, montéři, 9 – Pomocní a nekvalifikovaní pracovníci, 0 – Zaměstnanci v ozbrojených silách.

v zemědělství, lesnictví a rybářství (0,2 %), ale i pozici pomocného a nekvalifikovaného pracovníka (1,9 %), nebo pracovali jako obsluha strojů, zařízení a montéři (3,5 %). Nejvíce zaměstnaných mužů pracovalo jako specialisté (41,8 %), techničtí a odborní pracovníci (15,9 %) a řemeslníci a opraváři (11,9 %). Mezi zaměstnanými ženami bylo také nejvíce žen pracujících jako specialisté (42,9 %) a jako technické a odborné pracovnice (19,9 %). Pracovnic ve službách a prodeji bylo 15,1 % zaměstnaných žen. Žen pracujících jako řemeslnice a opravářky bylo jen 1,2 %.

Největší rozdíly mezi muži a ženami jsou ve třídě obsluha strojů a zařízení a montéři, kde bylo 11x krát více mužů než žen. Stejná převaha mužů nad ženami byla ve třídě řemeslníci a opraváři. To jsou typicky mužská povolání. Mezi zákonodárci a řídícími pracovníky bylo dvakrát víc mužů než žen. Naopak ženy převládaly mezi úředníky, kde jich bylo téměř 3x víc než mužů a mezi pomocnými a nekvalifikovanými pracovníky, kde bylo 2,4krát více žen než mužů. Dvakrát víc žen bylo zaměstnáno také ve službách a prodeji.

Graf 2.4 Zaměstnaní podle hlavních tříd klasifikace zaměstnání CZ-ISCO v Praze a Česku v roce 2025

Zdroj: ČSÚ (Výběrové šetření pracovních sil)

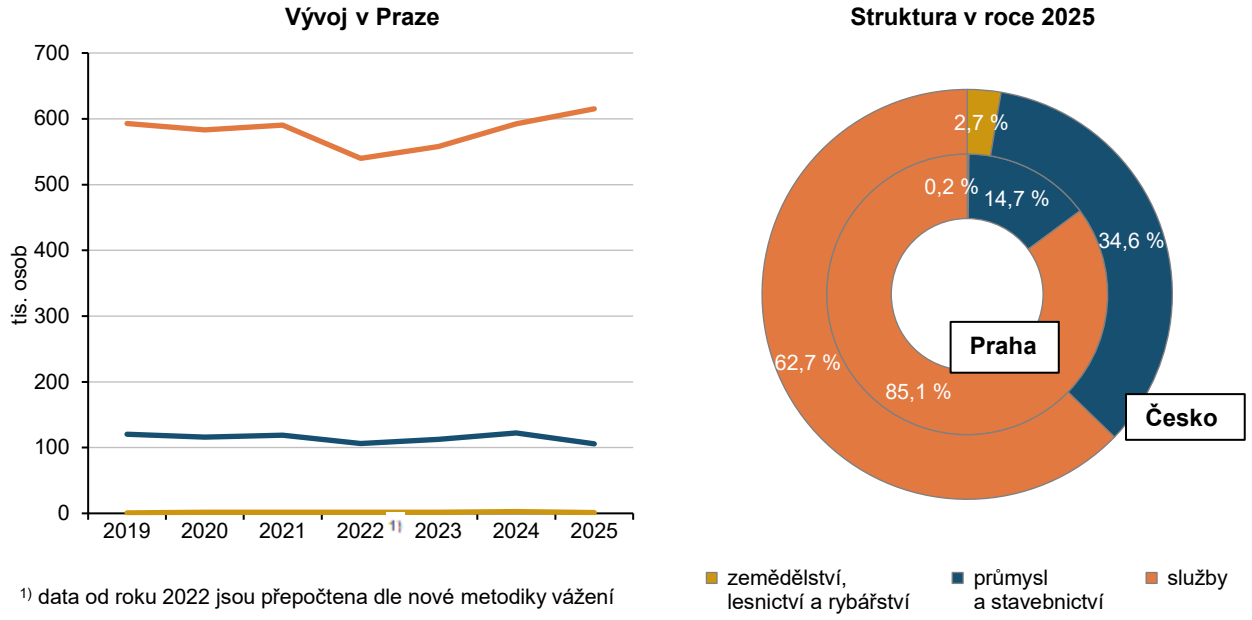

Osoby bydlící v Praze, které jsou zaměstnané, pracují z valné většiny ve službách (85,1 %).

Osob bydlících v Praze, které byly zaměstnané, bylo v roce 2025 cca 722,7 tisíc. 85,1 % z tohoto počtu bylo zaměstnáno v sektoru služeb. Velká města obecně jsou centry služeb jak z hlediska zaměstnanosti, tak z hlediska podílu na makroekonomických ukazatelích. Sekundární sektor má v Praze méně významné postavení než v Česku celkem. Zaměstnaných, kteří v roce 2025 pracovali v sekundéru v Praze, bylo 14,7 %, v Česku pak výrazně více (34,6 %). Sektor služeb v Praze v letech 2019 až 2025 zaměstnával 540 až 615 tisíc osob, sekundér pak jednu šestinu tohoto počtu (106 až 122 tisíc osob).

Graf 2.5 Zaměstnané osoby s obvyklým bydlištěm v Praze podle odvětvových sektorů

Zdroj: ČSÚ (Výběrové šetření pracovních sil)

[1] data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

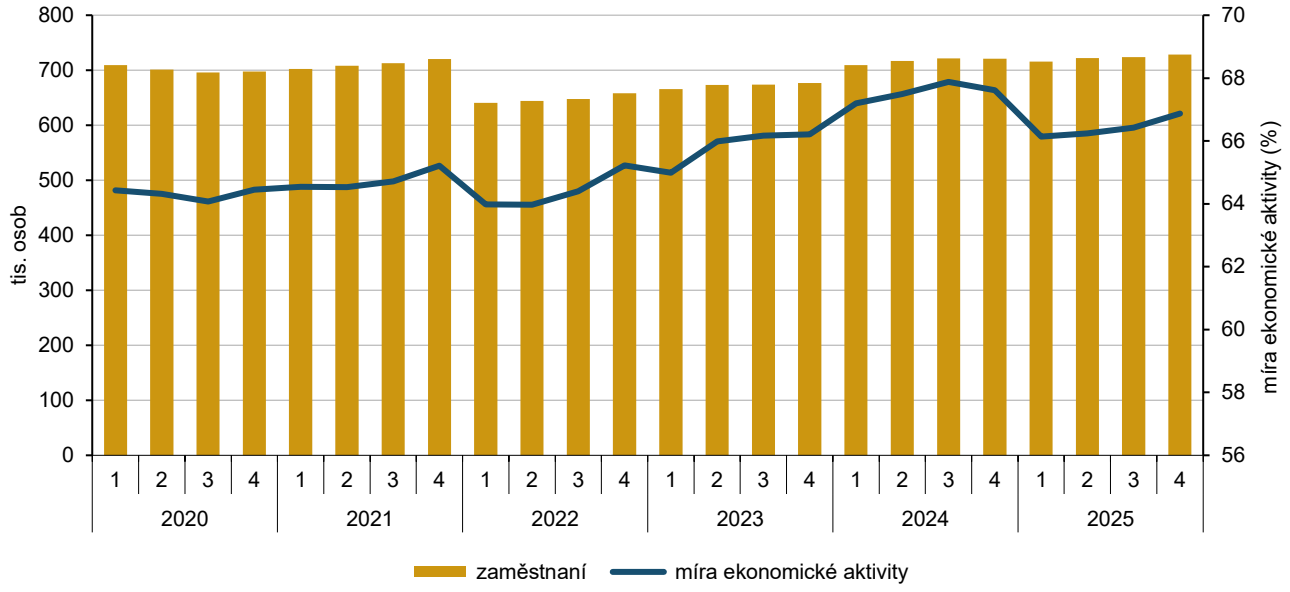
Míra ekonomické aktivity se v Praze stabilně drží nad hranicí 64 %.

Míra ekonomické aktivity, která je vyjádřena jako podíl počtu ekonomicky aktivních (tj. zaměstnaných a nezaměstnaných) na počtu osob starších 15 let, v roce 2020 činila v jednotlivých čtvrtletích více než 64 %, od roku 2023 pak stabilně více než 65 % a v roce 2025 více než 66 %.

Vysokou míru ekonomické aktivity má od roku 2020 Středočeský kraj, který v celém období také přesáhl hodnotu 60 %. Míra ekonomické aktivity zde nerostla tak výrazně, jako v Praze, spíše se po celé období udržovala v intervalu 60,0 % až 62,6 %. Další výrazný růst ekonomické aktivity nastal od roku 2020 v Karlovarském a Olomouckém kraji. Přičemž v Olomouckém kraji byla ekonomická aktivita jedna z nejnižších mezi kraji.

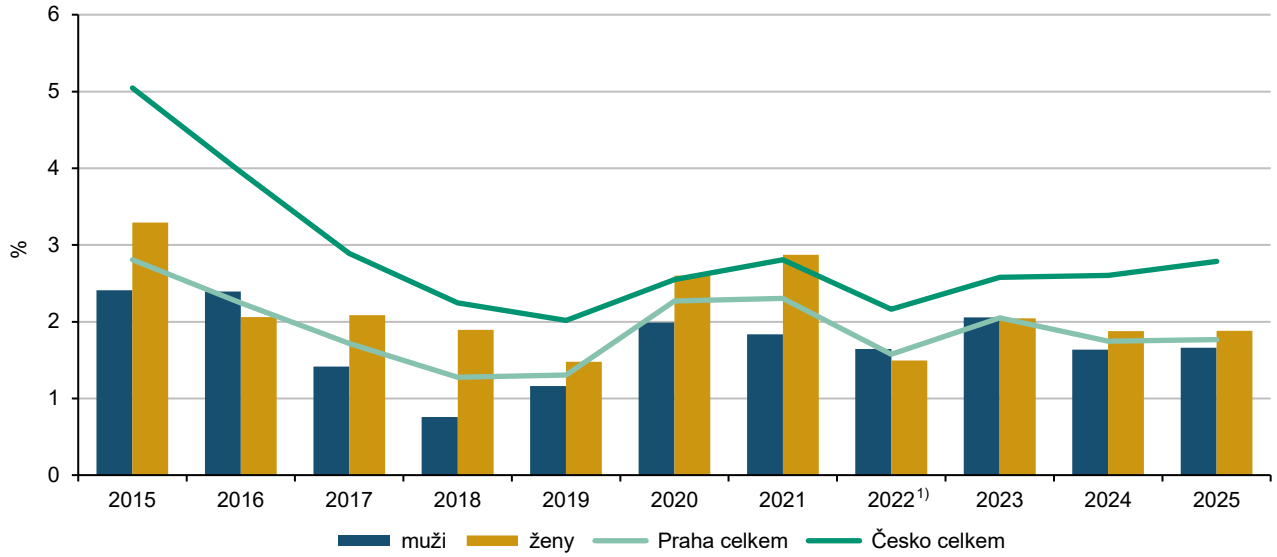
Graf 2.6 Zaměstnaní a míra ekonomické aktivity v Praze podle čtvrtletí (2020-2025)

Zdroj: ČSÚ (Výběrové šetření pracovních sil)

Graf 2.7 Roční průměrná obecná míra nezaměstnanosti v Praze (2015-2025)

Zdroj: ČSÚ (Výběrové šetření pracovních sil)

1) data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

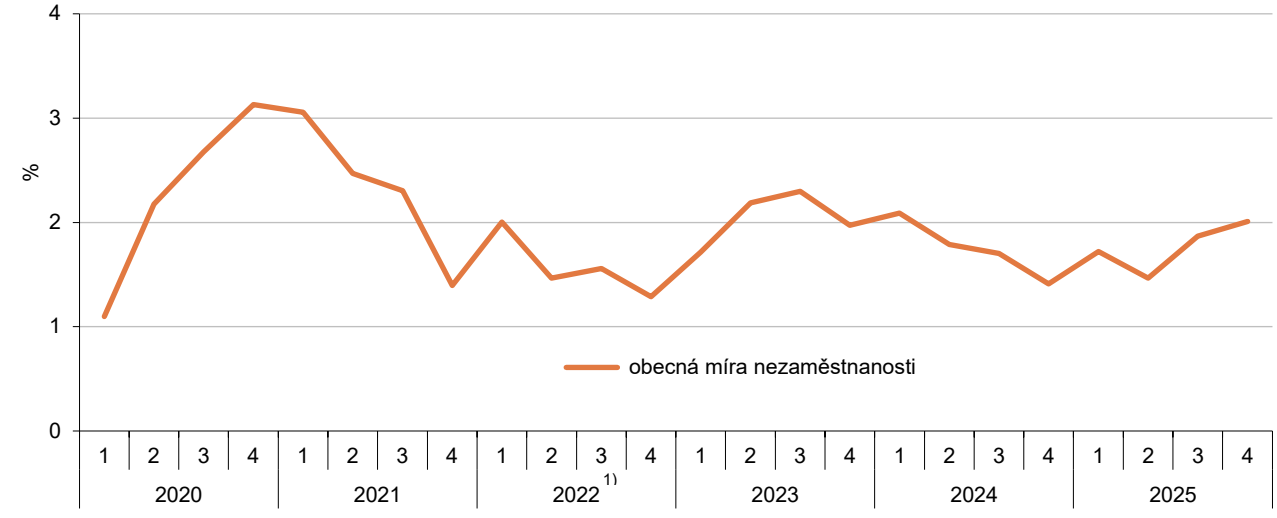
Míra nezaměstnanosti v Praze se v letech 2020 až 2025 pohybovala mezi 1,6 % a 2,3 %. Počet nezaměstnaných v letech 2020 a 2021 přesáhl 16 tisíc osob, nejnižších hodnot dosáhl v roce 2022 (10,4 tisíc osob).

V metodice VŠPS jsou nezaměstnané osoby 15leté a starší, které práci neměly, aktivně si ji v průběhu posledních 4 týdnů hledaly, a jsou do 14 dnů připraveny do nové práce nastoupit. Tyto osoby se nemusí shodovat s osobami, které jsou zaregistrovány na úřadu práce.

V roce 2019 byl počet nezaměstnaných (15letých a starších osob) 9,4 tisíc. V letech 2020 a 2021 přesáhl 16 tisíc osob, v dalších letech došlo ke snížení jejich počtu. Růst počtu nezaměstnaných v letech 2020 a 2021 byl ovlivněn krizí spojenou s epidemií covid-19. V roce 2025 bylo v Praze 13,0 tisíc nezaměstnaných. V Praze dosáhla obecná míra nezaměstnanosti nejvyšší hodnoty ve 4. čtvrtletí 2020 a 1. čtvrtletí 2021, kdy přesáhla 3 %. V průběhu roku 2023 došlo také ke zvýšení nezaměstnanosti oproti předchozímu období, ale míra nezaměstnanosti se pohybovala mezi 2 % a 2,3 %. V prvním čtvrtletí 2025 byla míra nezaměstnanosti 1,7 %, v posledním čtvrtletí 2,0 %.

Graf 2.8 Obecná míra nezaměstnanosti podle čtvrtletí v Praze

Zdroj: ČSÚ (Výběrové šetření pracovních sil)

Nezaměstnanost podle MPSV

Informace o nezaměstnanosti je možné kromě Výběrového šetření pracovních sil čerpat také z informací úřadů práce (resp. Ministerstva práce a sociálních věcí). Absolutní údaje z těchto dvou zdrojů jsou odlišné, ale vykazují stejné tendence. Výběrové šetření pracovních sil je realizované u osob v domácnostech bydlících v jednotlivých krajích, výsledky zjištěné výběrovým zjištěním jsou dopočteny na celkovou populaci. Nezaměstnaní jsou zde vymezeni jinak než na základě metodiky z úřadu práce (viz výše). Uchazeči o zaměstnání podle údajů z úřadů práce jsou osoby, které se zaregistrovaly na úřadu práce (jsou většinou evidované podle svého trvalého bydliště). Pokud není uvedeno jinak, údaje z MPSV hodnotíme podle stavu k 31. 12. daného roku.

V roce 2019 se počty uchazečů o práci pohybovaly pod hranicí 20 tisíc, v roce 2020 přesáhly 30 tisíc. Po přechodném snížení a stagnaci, se počty uchazečů v roce 2025 začínají zvyšovat. Od května 2025 přesahují hodnotu 30 tisíc uchazečů.

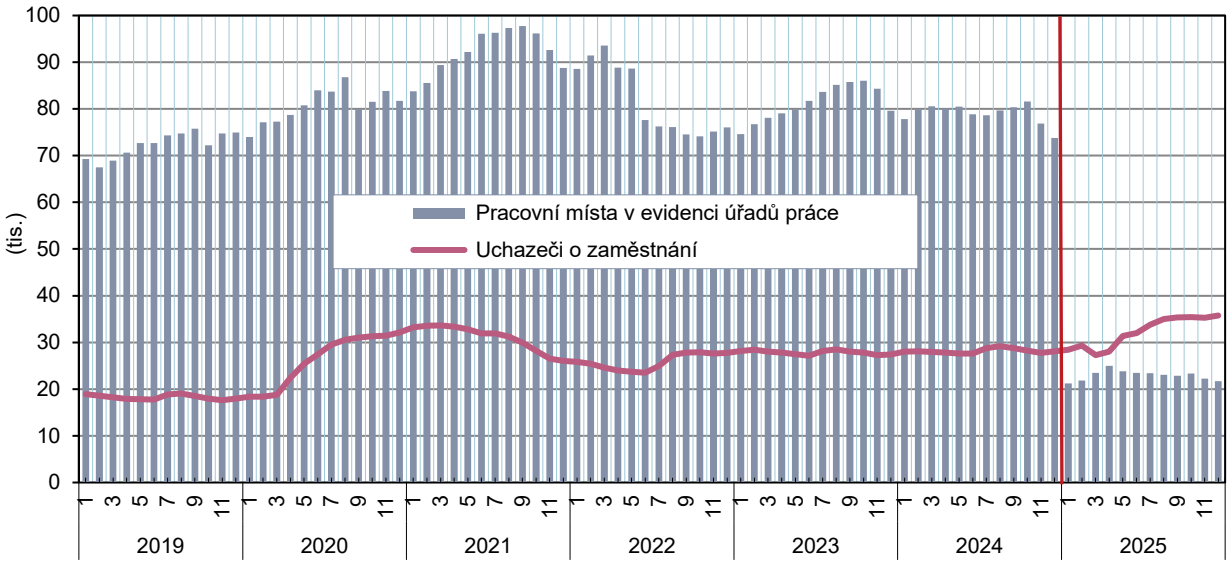
Na konci roku 2025 bylo podle údajů Ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV) v hlavním městě evidováno na úřadech práce celkem 35 776 uchazečů o zaměstnání, z toho bylo 55 % žen (19 770 osob). Dosažitelných uchazečů, tedy těch, kteří mohou bezprostředně nastoupit na nové pracovní místo, bylo 33 076, tedy 92 %. Mezi uchazečkami bylo 93 % dosažitelných. Mezi uchazeči bylo ke konci roku 2025 celkem 2 333 osob se zdravotním postižením (6,5 %) a 24,6 % uchazečů (8 817 osob) s nárokem na podporu v nezaměstnanosti. 58,7 % uchazeček a 41,3 % uchazečů mělo nárok na podporu v nezaměstnanosti.

Volných pracovních míst evidovaných úřadem práce bylo v Praze k 31. 12. 2025 celkem 21 698.
Od 1. 1. 2025 došlo ke změně metodiky započítávání volných pracovních míst. Jejich počet je v roce 2025 výrazně nižší než na konci roku 2024.

Do roku 2011 platila povinnost zaměstnavatelů nahlašovat volná pracovní místa pobočce úřadu práce. Od začátku roku 2012 byla tato povinnost zrušena. Podle § 35 novely zákona o zaměstnanosti (č. 435/2004 Sb.), zaměstnavatel může nahlásit pobočce úřadu práce volná pracovní pracovní místa a jejich charakteristiku. Od roku 2025 platí nová metodika týkající se volných pracovních míst (§ 37 zákona č. 435/2004 Sb.), kdy se za neobsazené volné pracovní místo považuje to, které je v evidenci úřadu práce vedeno maximálně 6 měsíců od jeho oznámení zaměstnavatelem pobočce úřadu práce. Vlivem této metodické změny se mezi rokem 2024 a 2025 výrazně snížil počet volných pracovních míst. V jednotlivých měsících roku 2024 se počet volných pracovních míst pohyboval od 73,7 tisíc po 81,6 tisíc. V roce 2025 již bylo toto rozmezí mezi 21,2 a 24,9 tisíci. Šlo tedy o zhruba 70procentní pokles způsobený změnou metodiky.

Graf 2.9 Uchazeči o zaměstnání a volná pracovní místa v Praze

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Pozn.: Od 1. 1. 2025 je za (neobsazené) pracovní místo považováno místo, které je v evidenci vedeno po dobu maximálně 6 měsíců ode dne jeho oznámení zaměstnavatelem příslušné krajské pobočce Úřadu práce ČR.

Složení uchazečů o zaměstnání ovlivnily krátkodobě restrikce spojené s virem covid-19. Dlouhodobě pak posun ve vzdělanostní struktuře populace a metodické změny.

Strukturu uchazečů podle vzdělání a délky evidence vychýlily roky 2020 a 2021, kdy byly vlivem restriktivních opatření v ekonomice, souvisejících s pandemií covid-19, omezeny některé činnosti. Byly uzavřeny nebo omezena práce v některých průmyslových provozech, úřadech, restauracích, ubytovacích zařízeních nebo maloobchodních prodejnách. Kromě vlivu pandemie covid se v období 2019 až 2025 projevovaly další změny, které souvisí se změnami ve složení populace celkem.

V roce 2025 bylo nejvíce uchazečů se středním vzděláním s maturitou (29 %) a vyšším a vysokoškolským vzděláním (26 %). Následovala skupina uchazečů s neúplným, základním vzděláním a bez vzdělání (24 %) a se středním vzděláním bez maturity (21 %). Od roku 2019 dochází ke zvýšení podílu uchazečů s nejnižším a nejvyšším dosaženým vzděláním. Uchazečů s různými typy středního vzdělání do roku 2025 spíše ubylo. V letech ovlivněných covidem (2020, 2021 a také 2022) se oproti roku 2019 mírně snížilo zastoupení vysokoškoláků a naopak zvýšilo zastoupení osob s nejnižšími stupni vzdělání.

Osoby do 35 let tvoří 32 % uchazečů, osoby nad 35 let 68 % uchazečů. Covidové roky výrazně změnily složení uchazečů podle toho, jak dlouho jsou v evidenci úřadu práce.

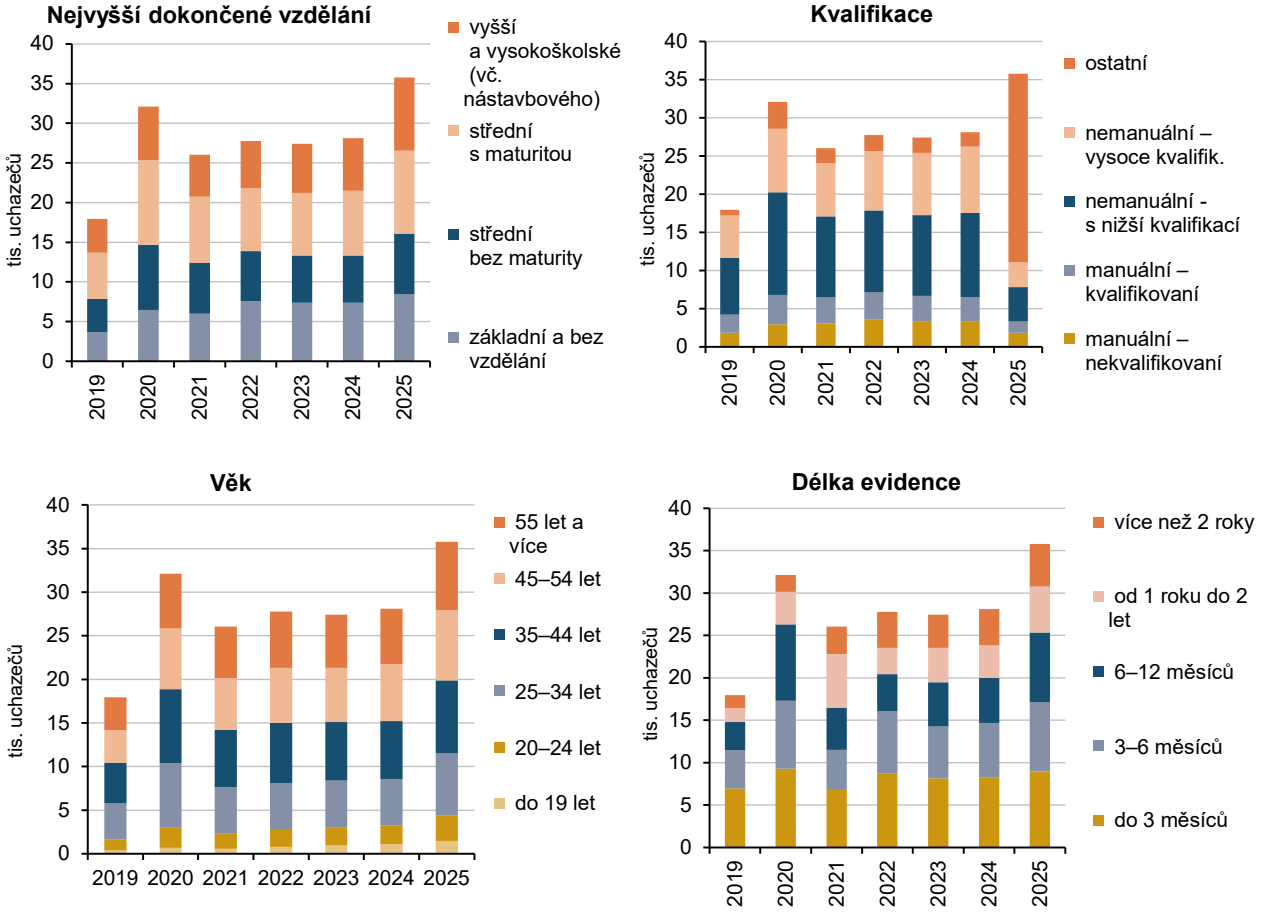
Vyrovnané byly v roce 2025 věkové skupiny uchazečů ve věku 35-44 let, 45-54 let a 55 a více let, které tvořily 22-23 % uchazečů. Málo je uchazečů do 24 let (12 %). Osoby v tomto věku jsou většinou na středních a vysokých školách, nikoliv v evidenci úřadu práce. 20 % osob pak je ve věku 25-34 let. Od roku 2019 došlo ke zvýšení podílu uchazečů ve věku do 24 let a ve věku nad 45 let. Snížilo se zastoupení osob 25 až 44letých. V covidových letech se věková struktura uchazečů oproti roku 2019 příliš nezměnila – mírně pokleslo zastoupení mladších ročníků, a naopak se zvýšilo zastoupení osob ve věku 45 a více let. Zvýšené zastoupení osob ve věku 45 a více let se již po odeznění dopadů pandemie covid nesnížilo.

Během „covidových“ let 2020 až 2021, a roku, kdy jeho dopady doznívaly (2022), se především změnila struktura uchazečů podle délky evidence. V roce 2020 se dočasně oproti roku 2019 zvýšil podíl osob, které byly v evidenci úřadu práce 6-12 měsíců (+9,4 p. b.) a 1 až 2 roky (+2,8 p. b.). Naopak těch, kteří byli v evidenci méně než 3 měsíce, výrazně ubylo (pokles o 9,9 p. b.). Do roku 2025 pak došlo k dalšímu snížení podílu osob evidovaných nejkratší dobu (do 3 měsíců). Do roku 2025 došlo také k výraznému zvýšení osob evidovaných 1 až 2 roky (+ 6,0 p. b.) a také uchazečů evidovaných více než dva roky (+5,5 p. b.), tedy dlouhodobě nezaměstnaných. Od roku 2021 se jejich podíl nepodařilo snížit na předcovidovou hodnotu (8,6 %).

Podíl dlouhodobě nezaměstnaných se v letech 2019 až 2025 pohyboval od 18 % v roce 2019, po 37 % v roce 2021. V roce 2025 bylo zastoupení dlouhodobě nezaměstnaných 29procentní.

Graf 2.10 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce podle vzdělání, kvalifikace, věku a délky evidence v Praze (stav k 31. 12.)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

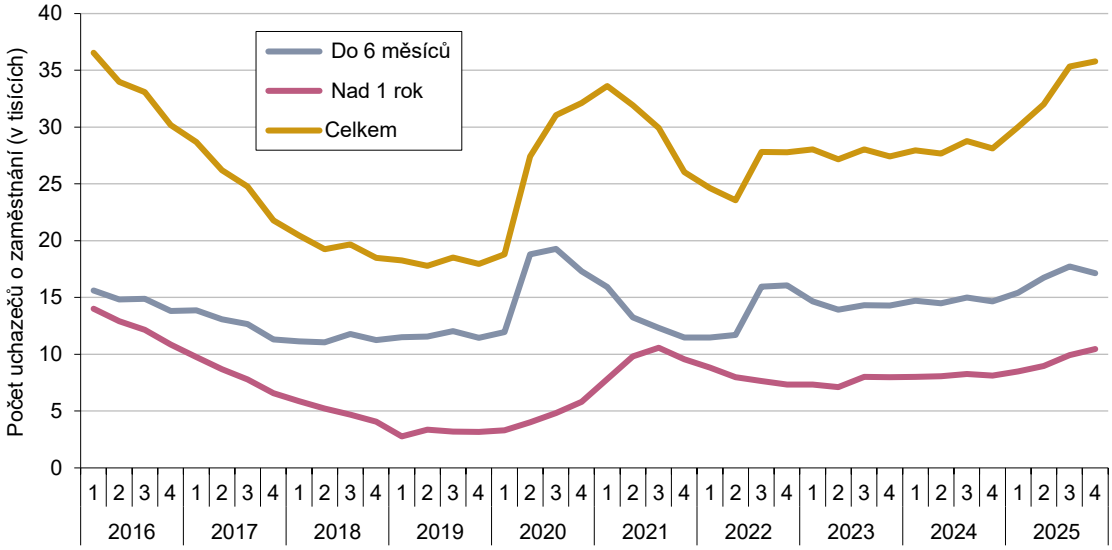

Velké změny se udály v ukazateli uchazeči podle kvalifikace, a to zejména v prvním „covidovém“ roce. V roce 2025 nebylo u 69 % uchazečů kvalifikace uvedena, proto uvádíme porovnání s rokem 2024 („neuvedeno“ pouze 6,6 %).

Kvalifikační strukturu zaměstnaných uvádíme podle klasifikace zaměstnání CZ-ISCO. Jednotlivé třídy této klasifikace jsou sloučené do skupin podle kvalifikační náročnosti a vykonávané práce[3]. V roce 2024 bylo nejvíce uchazečů evidovaných na úřadech práce v kategorii nemanuální pracovníci s vyšší kvalifikací (39,2 %, skupina úředníků a pracovníků ve službách a prodeji). Téměř třetinový byl podíl uchazečů v kategorii nemanuální – vysoce kvalifikovaní. Dvě skupiny uchazečů zařazených jako manuální pracovníci (s nižší nebo vyšší kvalifikací) se na počtu uchazečů podílely shodně cca 12 %. Mezi rokem 2019 a 2020 se snížilo zastoupení uchazečů s nejvyšší kvalifikací (-5,2 %) a zvýšilo se zastoupení „neuvedeno“ na 11 %. Změny v dalších letech nebyly výrazné.

[3] Nemanuální – vysoce kvalifikovaní — Zákonodárci a řídící pracovníci, Specialisté, Techničtí a odborní pracovníci
Nemanuální s nižší kvalifikací — Úředníci, Pracovníci ve službách a prodeji
Manuální – kvalifikovaní — Kvalifikovaní pracovníci v zemědělství, lesnictví, rybářství, Řemeslníci a opraváři, Obsluha strojů a zařízení, montéři
Manuální – nekvalifikovaní — Pomocní a nekvalifikovaní pracovníci
Ostatní — Zaměstnanci v ozbrojených silách, neuvedeno

Graf 2.11 Uchazeči celkem, krátkodobě a dlouhodobě nezaměstnaní ke konci čtvrtletí v Praze
Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Podíl dlouhodobě nezaměstnaných se pohyboval od 18 % na konci roku 2019, po 37 % na konci roku 2021. V závěru roku 2022 klesl na 26 %, aby k 31. 12. 2025 vystoupal k 29 %.

Dlouhodobě nezaměstnaní, tedy osoby s délkou evidence na úřadě práce delší než 1 rok, tvořili v Praze k 31. 12. 2025 celkem 29 %. V absolutním vyjádření to bylo 10,4 tisíc lidí evidovaných dlouhodobě na úřadech práce v Praze. V roce 2019 dosáhl podíl dlouhodobě nezaměstnaných necelých 18 %. V roce 2020 zůstal téměř stejný, ale od počátku roku 2021 se začal zvyšovat. Vrcholu dosáhl na konci roku 2021, kdy bylo mezi nezaměstnanými uchazeči o práci téměř 37 % uchazečů s délkou evidence 1 rok a více. V prvním pololetí 2023 se jejich podíl snížil a ke dni 31. 12. 2025 vzrostl na hodnotu 29 %. Tedy téměř třetina uchazečů o práci byla nezaměstnaná déle než rok. Republikový průměr činí 34 %.

Nejnižší dlouhodobá nezaměstnanost byla v okrese Benešov (18 %), nejvyšší v okrese Karviná (49 %).

V sousedním Středočeském kraji bylo 31 % nezaměstnaných déle než rok, přičemž nejhorší situace byla v okresech Kladno (39 %) a Kutná Hora (34 %). Nejméně dlouhodobě nezaměstnaných bylo v okrese Benešov (18 %), který byl zároveň okresem s vůbec nejnižší dlouhodobou nezaměstnaností v Česku. Regiony s nejvyšší dlouhodobou nezaměstnaností jsou Moravskoslezský (42 %) a Ústecký kraj (41 %). Okresy nejvíce postiženými dlouhodobou nezaměstnaností byly na konci roku 2025: Karviná (49 %), Chomutov (47 %), Most (46 %), Bruntál a Louny (oba 44 %).

Jak dokládají některé studie[4], dlouhodobá nezaměstnanost je problém nejen sociální, ale i ekonomický. Osoby dlouhodobě nezaměstnané mají častěji nižší vzdělání, žijí s partnerem taktéž postiženým nezaměstnaností, mají větší tendenci dočasně pracovat na nevyhovující pracovní smlouvy, vyrovnávají se s problémy se sebedůvěrou. Ekonomickým aspektem dlouhodobé nezaměstnanosti jsou zvýšené nároky na různé sociální dávky, omezené příspěvky jednotlivce na daních ze zaměstnání ale také samotný nízký příjem ovlivňující nezaměstnaného i jeho domácnost.

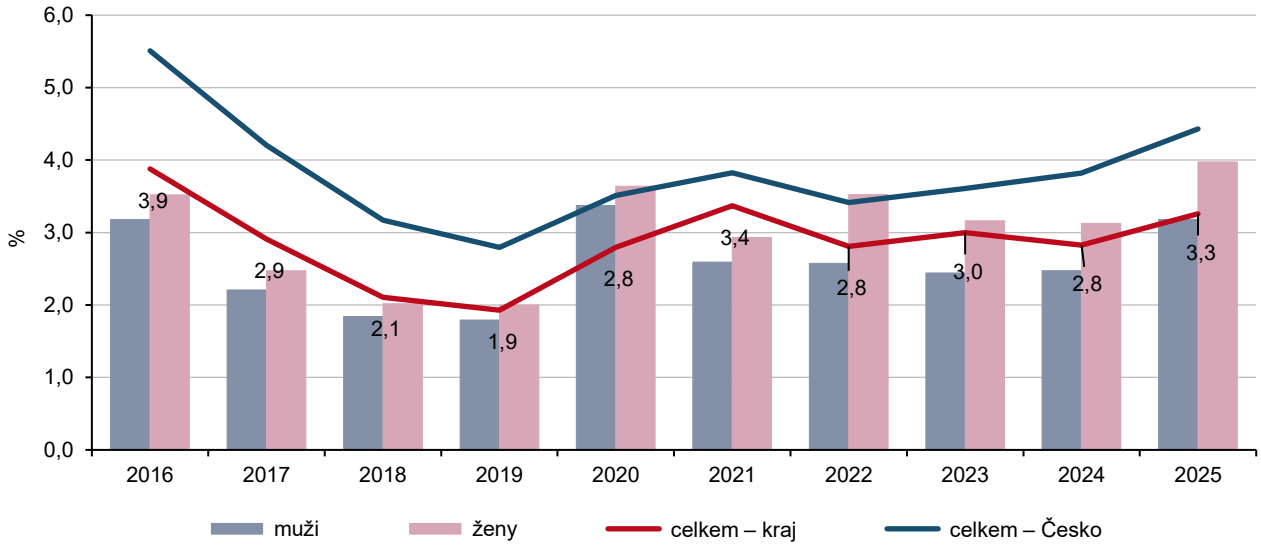
[4] Např. Mareš, P., Sirovátka, T., Vyhlídal, J. (2003): Dlouhodobě nezaměstnaní – životní situace a strategie. Sociologický časopis 39 (1). Sociologický ústav akademie věd ČR. Nebo Premusová, J., Sirovátka, T. (1996): K formování dlouhodobé nezaměstnanosti v České republice. Sociologický časopis 32 (1). Sociologický ústav akademie věd ČR

Průměrný roční podíl nezaměstnaných byl v roce 2025 celkem 3,3 %.

Nezaměstnanost má sezónní charakter – je ovlivněna dostupností pracovních nabídek v průběhu roku. V letních měsících a v září je na úřadech práce v Praze registrován vyšší počet uchazečů než ve zbytku roku. Zvýšený počet uchazečů bývá také na začátku roku, kdy nejsou k dispozici volná místa závislá na sezóně (například v gastronomii a stavebnictví) a na úřadech práce je registrovaných více uchazečů, kterým skončil pracovní poměr ke konci roku. Podíl počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15 až 64 let v ročním průměru[5] dosáhl v roce 2025 hodnoty 3,3 % a je nejvyšší od roku 2021 (3,4 %), kdy na podíl nezaměstnaných měla doznívající vliv covidová pandemie.

Graf 2.12 Podíl nezaměstnaných osob v Praze (roční průměr)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

[1)] podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na obyvatelstvu stejného věku

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Nezaměstnanost v městských částech Prahy se na konci roku 2025 pohybovala od 0,7 % v Praze-Královice po 4,2 % v Praze 3.

Také v Praze existují rozdíly v nezaměstnanosti mezi jednotlivými částmi Prahy i když nejsou tak velké, jako v některých krajích. Údaje o uchazečích o zaměstnání v městských částech jsou územně tříděny podle trvalého bydliště uchazečů. Nejvyšší podíl nezaměstnaných byl k 31. 12. 2025 v městských částech Praha 3, Praha 19, Praha 2, Praha 14 a Praha-Nedvězí, kde dosáhl více než 3,8 %. Nezaměstnanost na podobné úrovni jako byl průměr Prahy, měly městské části Praha 7, Praha-Ďáblice a Praha 9 (3,6 %). Naopak nejmenší nezaměstnanost (méně než 2 %) měly okrajové městské části Praha-Královice, Praha-Lochkov, Praha-Křeslice a Praha-Kunratice.

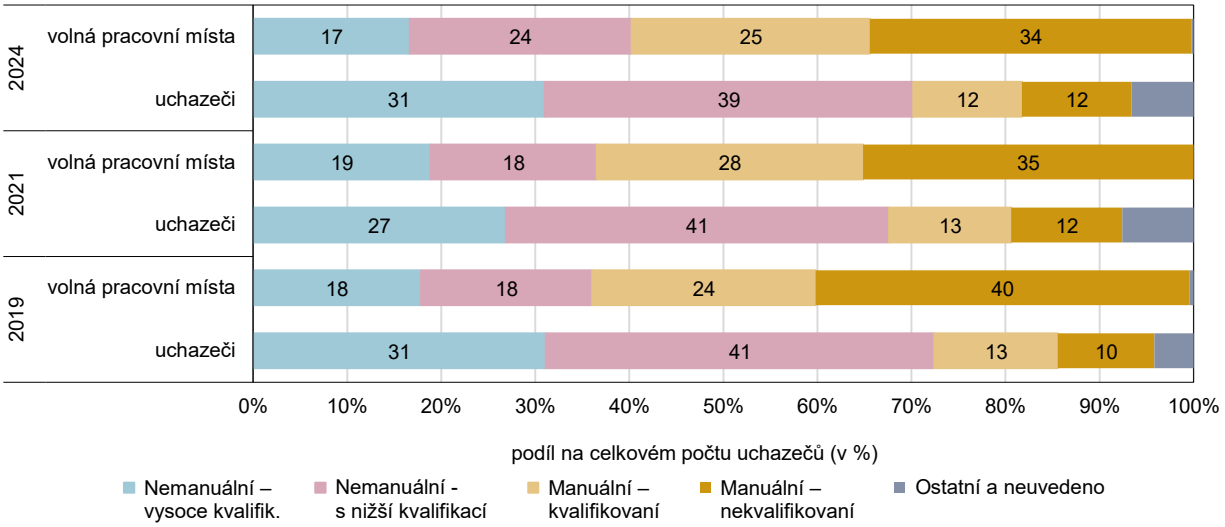
Nezaměstnanost je složitý socio-ekonomický fenomén, který ovlivňuje spousta faktorů. Jedním z nich je i nesoulad mezi poptávkou (volná pracovní místa) a nabídkou na trhu práce (uchazeči o zaměstnání).

Mezi uchazeči dominovaly osoby zařazené ve skupině nemanuální s nižší kvalifikací, těch bylo ke konci roku 2024 v Praze 39 %. Téměř třetina uchazečů byla zařazena ve skupině nemanuální s vysokou kvalifikací. Po 12 % měly skupiny manuální kvalifikovaní a manuální nekvalifikovaní. 7 % uchazečů bylo zařazeno mezi ostatní a neuvedené. Naopak u volných pracovních míst převládaly nízké nároky na kvalifikaci: nejvíce jich bylo zařazeno do skupiny manuální nekvalifikovaní (34 % míst.). Čtvrtina volných míst byla určena pro manuální kvalifikované pracovníky a další čtvrtina pro nemanuální s nižší kvalifikací. Údaje o uchazečích za rok 2025 jsou zatíženy vysokým podílem kategorie „neuvedeno“ (69 %), nebudeme

[5] Roční průměr podílu nezaměstnaných – průměr všech měsíců jednoho roku

je tedy porovnávat s počty volných pracovních míst, kde je ve stejném roce podíl „neuvedeno“ zanedbatelný.

Graf 2.13 Porovnání struktury volných pracovních míst a uchazečů o zaměstnání podle klasifikace CZ-ISCO v Praze (stav k 31. 12.)
Zdroj: MPSV

Pozn. Vzhledem k vysokému podílu "neuvedeno" (69 %) u uchazečů není zařazen rok 2025, ačkoliv data jsou k dispozici

V roce 2025 došlo ke změně metodiky vykazování volných pracovních míst. To mělo vliv i na jejich strukturu, tudíž je problematické ji s předchozími roky srovnávat.

Na základě novely zákona o zaměstnanosti, která nabyla účinnosti 1. 7. 2024, je od 1. 1. 2025 možné na krajské pobočce Úřadu práce ČR evidovat volné pracovní místo po dobu maximálně 6 měsíců ode dne jeho oznámení zaměstnavatelem krajské pobočce ÚP ČR.[6] Tato změna má zajistit přesnější a realitě více odpovídající statistiky týkající se volných pracovních míst. Meziročně tak došlo k výraznému poklesu volných pracovních míst. K 31. 12. 2024 bylo v Česku evidováno 246 573 volných pracovních míst, na konci ledna 2025 již jen 83 323, tj. šlo o pokles o 66 %. V Praze bylo na konci roku 2024 evidováno 73 744 míst, k 31. 1. 2025 jich bylo již jen 21 225. Pokles jejich počtu byl 71procentní.

Struktura volných pracovních míst se k 31. 12. 2025 vzhledem k výše uvedené metodické změně v Praze mírně proměnila. Oproti konci roku 2024 se zvýšilo zastoupení volných míst v kategorii nemanuální s nižší kvalifikací a manuální-kvalifikovaní a snížilo se zastoupení míst v kategorii nemanuální s vyšší kvalifikací a manuální nekvalifikovaní. U uchazečů o práci došlo k tomu, že se výrazně zvýšil podíl neuvedených kvalifikací (tříd CZ-ISCO). 31. 12. 2024 nebyla kvalifikace uvedena u cca 7 % uchazečů o zaměstnání, na konci roku 2025 již u 69 % uchazečů.

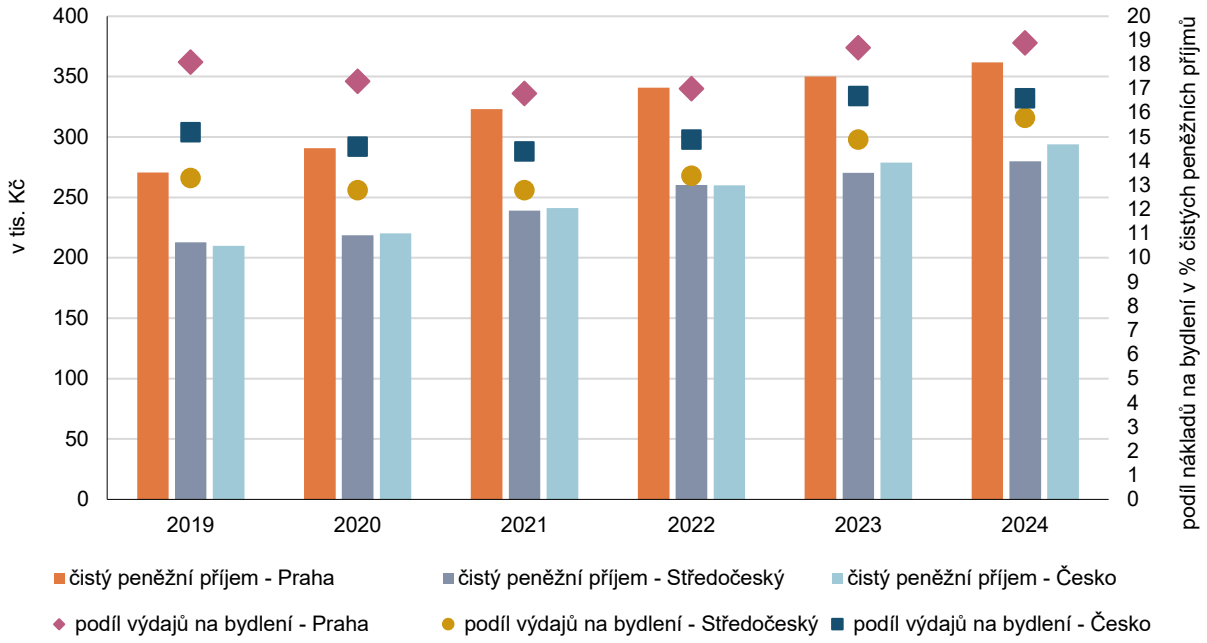
[6] Výjimkou jsou pracovní místa, u kterých probíhá řízení o vydání zaměstnanecké karty, modré karty nebo povolení k zaměstnání cizince. V takových případech zůstává pracovní místo v evidenci až do ukončení příslušného správního řízení.

Příjmy a životní podmínky domácností

V Praze překračoval v roce 2024 průměrný čistý roční peněžní příjem na osobu o 23 % průměr ČR. Sousední Středočeský kraj měl příjmy o téměř 5 % nižší než republikový průměr.

Cílem výběrového šetření Životní podmínky, které je národní verzí celoevropského zjišťování EU-SILC, je dlouhodobě získávat srovnatelné údaje o sociální a také ekonomické situaci domácností. Část šetření zjišťuje i informace o bydlení domácností, subjektivní názory na bydlení, či vybavenost domácností vybranými předměty. Čisté průměrné roční příjmy na osobu se v Praze od roku 2019 meziročně (v nominálním vyjádření) zvyšovaly. V roce 2019 dosáhla jejich výše 270,7 tisíc Kč. Tím Praha překročila republikový průměr o 29 % a průměr Středočeského kraje o 27 %. V roce 2024 dosáhly pražské příjmy 361,8 tisíc. Republikový průměr přesáhly o 23 %. Pražské příjmy byly v celém období o cca 27 % (rok 2019) až 35 % (2022) vyšší než příjmy na osobu ve Středočeském kraji. Středočeské příjmy byly v průměru stejné jako průměr za Česko celkem.

Graf 2.14 Roční čisté příjmy domácností a výdaje na bydlení v Praze, Středočeském kraji a Česku
Zdroj: ČSÚ (Životní podmínky)

V Praze se podílely výdaje na bydlení v roce 2024 až 19 % na čistých peněžních příjmech domácností, ve Středočeském kraji to bylo 16 %, v Česku celkem se jednalo o 17% podíl.

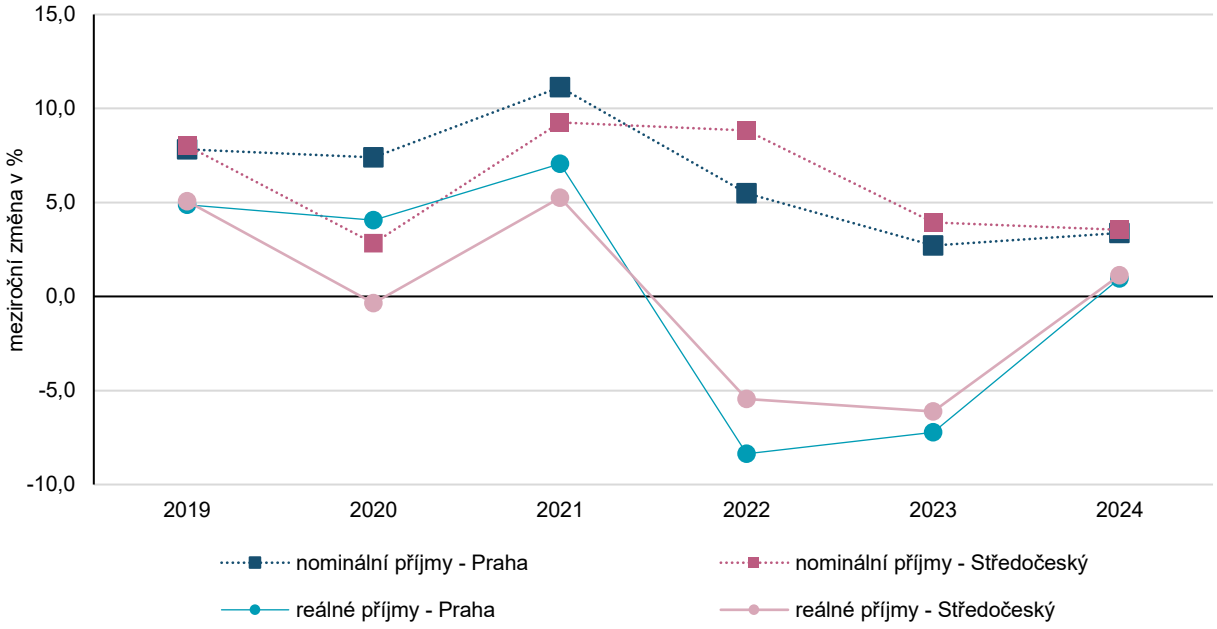
Výdaje na bydlení jsou jednou z hlavních položek, která se významně podílí na celkových výdajích domácnosti. Šetření SILC prezentuje i data o podílu výdajů na bydlení na celkovém čistém peněžním příjmu domácností. V Praze se v období 2019 až 2024 pohyboval podíl výdajů na bydlení od 17 po 19 % na celkových výdajích domácností. Je to zhruba o 3 až 5 procentních bodů více, než ve Středočeském kraji. Výdaje v Česku celkem byly nižší o 2 až 3 p. b. než výdaje na bydlení v Praze.

Reálné příjmy domácností v Praze poklesly meziročně v roce 2022 a 2023 o 8,4 %, resp. o 7,2 %.

Nominální čisté peněžní příjmy domácností (bez ohledu na růst cen) v celém období 2019-2024 rostly. Situace po promítnutí růstu spotřebitelských cen, je trochu jiná. Vysoká cenová hladina v letech 2022 a 2023 významně ovlivnila čisté peněžní příjmy v reálném vyjádření (po započtení inflace). V letech 2020 a 2021, během pandemie covid-19, reálné příjmy na osobu v Praze meziročně rostly, a to výrazněji než v sousedním Středočeském kraji a celé republice. V období vysoké inflace v letech 2022 a 2023 poklesly reálné příjmy v Praze meziročně o 8,4 % (2022) resp. 7,2 % (2023). Pokles byl výraznější než ve Středočeském kraji i Česku celkem.

Graf 2.15 Růst nominálních a reálných čistých peněžních příjmů v Praze a Středočeském kraji

Zdroj: ČSÚ (Životní podmínky)

Pozn.: Jde o roční čisté peněžní příjmy na osobu

Praha měla v roce 2024 téměř 35 % domácností, které pobírají více než 398,9 tisíc Kč ročně na osobu (33,2 tisíc Kč měsíčně).

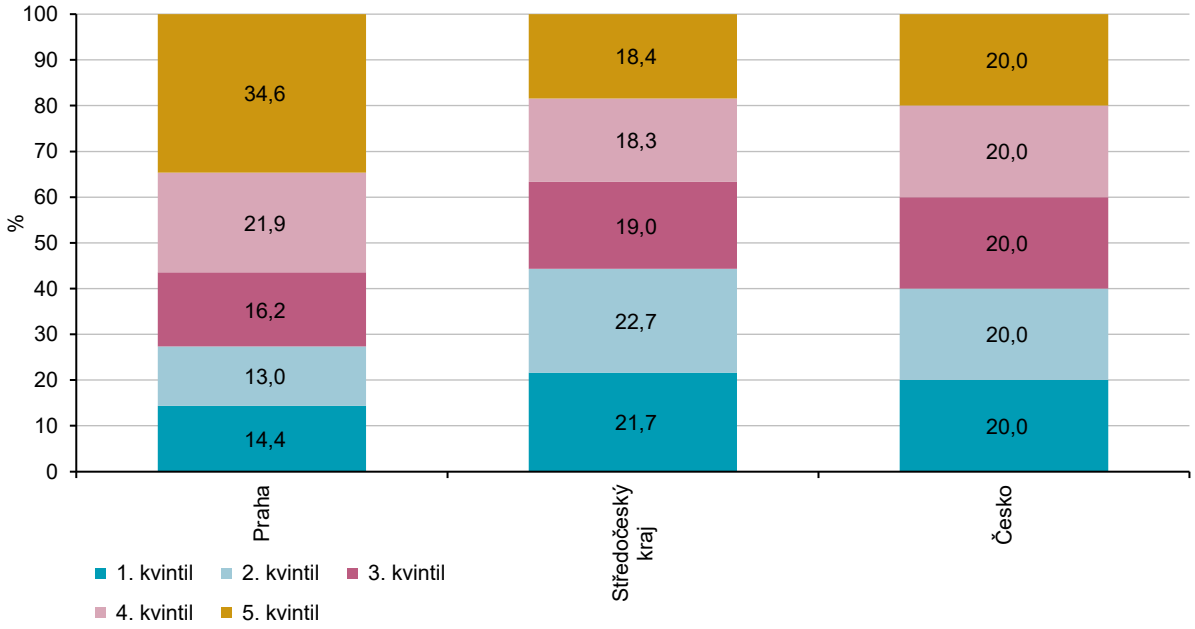
Pokud rozdělíme domácnosti v Česku podle ročních čistých peněžních příjmů domácností na osobu na 5 stejných skupin, tak 20 % domácností mělo roční čisté příjmy na osobu do 208,5 tisíc Kč (17,4 tis. Kč měsíčně), druhých 20 % domácností do 260,0 tisíc Kč (21,7 tis. Kč za měsíc). Další pětina domácností pak vykázala příjmy v intervalu 260,0 až 306,5 tisíc Kč (25,5 tisíc Kč/měsíc). Mezi 306,5 tisíci a 398,9 tisíci Kč (33,2 tisíc Kč měsíčně) mělo příjmy 20 % pražských domácností. 20 % domácností s nejvyššími příjmy se pohybovalo nad částkou 398,9 tisíc Kč ročně.

Při hodnocení výše uvedených příjmových hranic v hlavním městě vychází v Praze výrazně více vysokopříjmových domácností a výrazně méně nízkopříjmových domácností než v Česku. Domácností, které byly na nejvyšší příjmové hranici a měly v roce 2024 více než 398,9 tisíc Kč (33,2 tisíc Kč měsíčně), bylo 34,6 %. Naopak těch, které měly nejnižší příjmy (méně než 208,5 tisíc Kč, méně než 17,3 tisíc Kč měsíčně na osobu) bylo 14,4 %. Ve Středočeském kraji bylo rozložení domácností podle kvintilových intervalů podobné jako v Česku. Větší než v Česku bylo ve Středočeském kraji zastoupení 20 % domácností s nejnižšími příjmy a méně bylo 20 % domácností s nejvyššími příjmy.

Graf 2.16 Podíl domácností podle ročního čistého peněžního příjmu v roce 2024 v Praze a Středočeském kraji podle kvintilového rozdělení domácností Česka

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření EU-SILC (Životní podmínky 2025)

Rozdělení domácností v Česku	1. kvintil: *20 % domácností s nejnižšími příjmy*	2. kvintil: *druhých 20 % domácností*	3. kvintil: *třetích 20 % domácností*	4. kvintil: *čtvrtých 20 % domácností*	5. kvintil: *20 % domácností s nejvyššími příjmy*
Počet domácností v Česku (v tisících)	918,7	918,1	918,2	918,7	918,0
Horní hranice čistého peněžního příjmu na osobu v Česku (Kč) v kvintilu	208 483	260 000	306 502	398 917	x
průměr za 1 měsíc	17 374	21 667	25 542	33 243	x

Podle dat z šetření Příjmy a životní podmínky domácností vyplývá, že v roce 2025 bylo v celém Česku 9,6 % osob pod hranicí příjmové chudoby.

V Praze byl podíl osob pod hranicí příjmové chudoby[7], vzhledem k vyššímu podílu vysokopříjmových, pravděpodobně nižší než v Česku (9,6 %). ČSÚ však tento ukazatel za regiony nepublikuje. Hranice příjmové chudoby se počítala z příjmů za rok 2024.

Nejvyšší podíl osob ohrožených chudobou byl v Česku mezi nezaměstnanými (60,0 %) a mezi dětmi do 16 let (13,5 %). Mezi starobními důchodci bylo 8,5 % osob ohrožených chudobou. Téměř 12 % domácností se závislými dětmi je ohroženo chudobou. V této skupině jsou podstatné rozdíly podle toho, kolik má domácnost dětí.

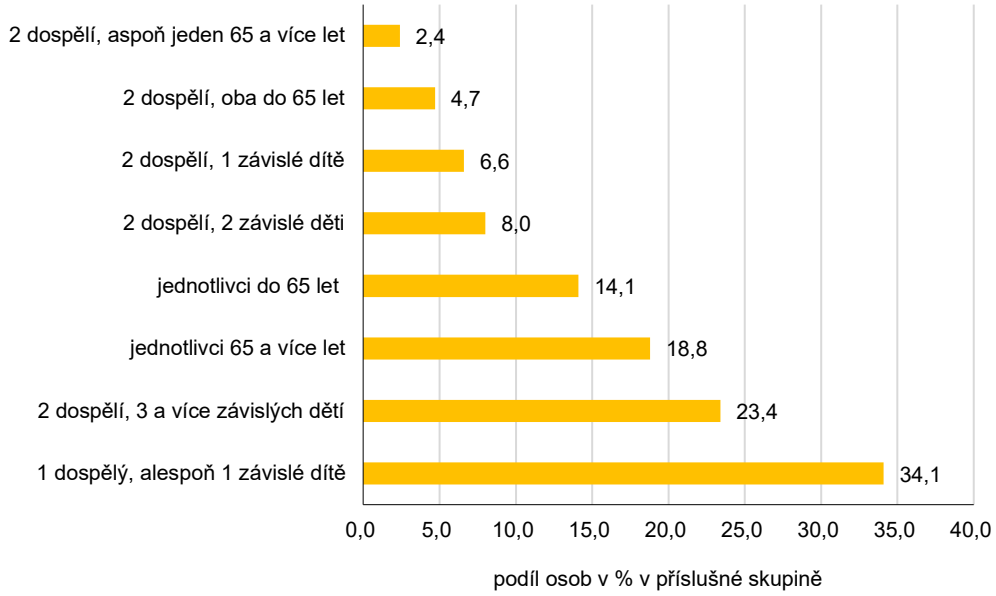
Nejvyšší podíl osob s příjmem pod hranicí chudoby je u domácností, kde bydlí jeden dospělý rodič s jedním dítětem (34,1 % z tohoto typu domácností). Je to více než třetina z tohoto typu domácností. Vysoký podíl osob ohrožených chudobou je u

[7] Výpočet míry ohrožení chudobou je prováděn podle metodiky Eurostatu. Opírá o tzv. ekvivalizovaný příjem, což je podíl disponibilního příjmu domácnosti a počtu jejích spotřebních jednotek (modif. SJ OECD). Vypočtený ekvivalizovaný příjem domácnosti se následně přiřadí všem jejím členům. Ze souboru všech osob, seřazených vzestupně podle výše jejich ekvivalizovaného příjmu, se pak počítá hranice chudoby. Nejčastěji používanou hranicí chudoby je 60 % mediánu ekvivalizovaného příjmu. Jako doplňkové hranice se používají 40, 50 a 70 % mediánu. Více v metodických vysvětlivkách zde: https://csu.gov.cz/docs/107508/ad07bc74-71d0-1d86-f174-e9d2f0051890/16002126mc.pdf?version=1.0

domácností, kde žijí dva dospělí se třemi a více dětmi (23,4 %). U domácností se dvěma dospělými, z nichž jednomu je více než 65 let, je míra ohrožení chudobou 2,4 %. Téměř 5 % domácností dvou seniorů ve věku 65 a více let je ohroženo chudobou.

Graf 2.17 Podíl osob s příjmem pod hranicí příjmové chudoby[7)] v Česku v roce 2025

Zdroj: ČSÚ (Životní podmínky)

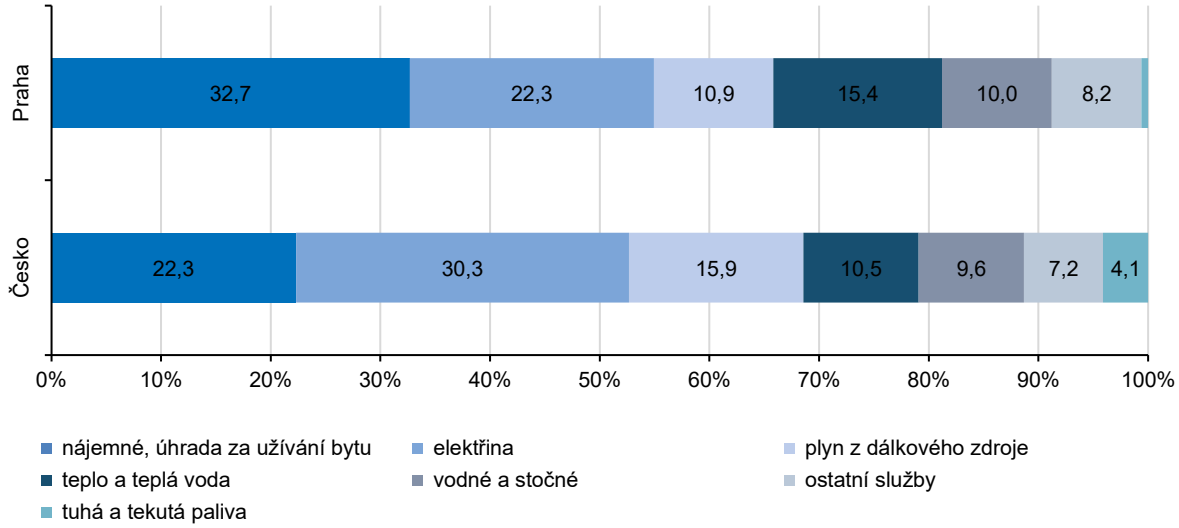

Mezi výdaji na bydlení v Praze dominovaly výdaje na nájemné a úhradu za užívání bytu (32,7 %). V Česku tyto výdaje představovaly 22,3 %.

Výdaje na bydlení činily v Praze podle dat z výběrového šetření Příjmy a životní podmínky domácností v roce 2024 téměř pětinu všech výdajů domácností. Z výdajů na bydlení činí největší položku výdaje na nájemné a úhradu za užívání bytu, které v Praze tvořily 32,7 %. Další důležitou složkou byly výdaje na elektřinu (22,3 %). Teplo a teplá voda pak ukrojily z výdajů na bydlení 15,4 %. V Praze oproti Česku je významnější položkou výdajů na bydlení právě nájemné a teplo a teplá voda. Naopak v Česku převládají ve výdajích na bydlení více než v Praze položky elektřina (30,3 %) a plyn z dálkového zdroje (15,9 %).

Graf 2.18 Struktura výdajů na bydlení v Praze a Česku v roce 2025

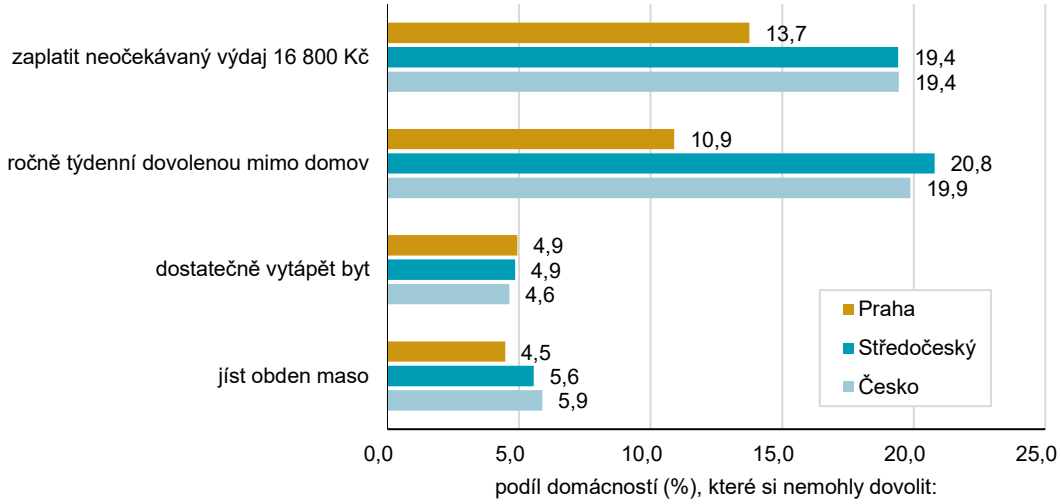
Zdroj: ČSÚ (Životní podmínky)

Desetina domácností v Praze si v roce 2025 nemohla dovolit jednou ročně týdenní dovolenou mimo domov. Větší část domácností (14 %) si nemohla dovolit zaplatit neočekávaný výdaj ve výši 16 800 Kč.

Největší část domácností v Praze si nemůže dovolit zaplatit neočekávaný výdaj ve výši 16 800 Kč. Je to téměř 14 % domácností. Zhruba desetina domácností pak nemohla v roce 2025 jednou ročně zaplatit týdenní dovolenou mimo domov. Situace ve Středočeském kraji a Česku je podobná. Oproti Praze je zde až pětina domácností, které si nemohly dovolit zaplatit jednorázový neočekávaný výdaj ve výši 16 800 Kč. Stejně tak středočeské domácnosti mají větší problémy než domácnosti v Praze se zaplacením týdenní dovolené ročně mimo domov. Zhruba 21 % domácností ve Středočeském kraji si tento výdaj nemůže dovolit. Podobná je situace v Česku celkem.

Graf 2.19 Domácnost si nemohla dovolit konkrétní finanční výdaje (Praha, 2025)
Zdroj: ČSÚ (Životní podmínky)

Mzdy

Následující kapitola popisuje mzdovou úroveň jak na základě čtvrtletních údajů, které ČSÚ získává od podniků v ekonomice, tak na základě strukturálního mzdového šetření, které je organizováno MPSV. Nejsledovanějším údajem ze čtvrtletního šetření v podnicích je průměrná hrubá měsíční mzda, ale toto šetření podává také základní informaci například o počtu zaměstnanců v podnicích. Mzdy se zde zjišťují na úrovni podniků a firem. Druhé, strukturální mzdové šetření, poskytuje tolik žádaný ukazatel medián hrubé mzdy, který lze členit i podle pohlaví. Toto šetření umožňuje třídit mzdy také podle vzdělání nebo věku, mzdy jsou totiž v tomto šetření sbírány za jednotlivé zaměstnance a následně statisticky zpracovány.

V roce 2025 byla průměrná hrubá mzda v Praze zjištěná šetřením v podnicích na úrovni 63 022 Kč.

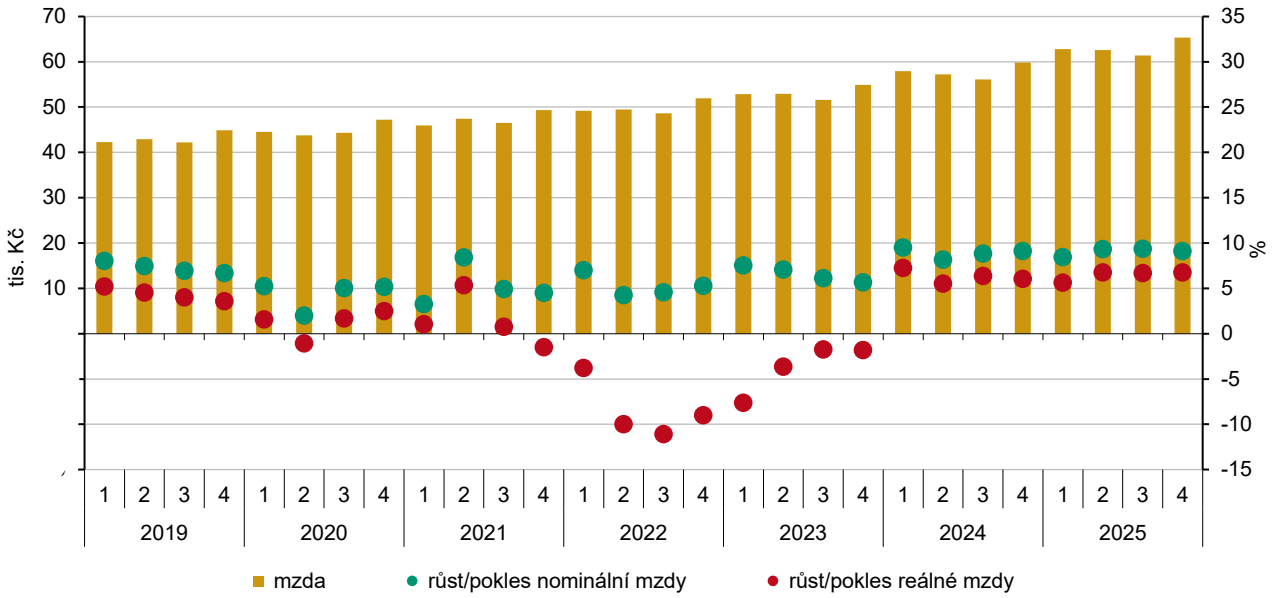
V roce 2025 dosáhla průměrná hrubá měsíční mzda v Praze hodnoty 63 022 Kč, v roce 2019 to bylo 43 062 Kč. V nominálním vyjádření rostly mzdy od roku 2019 do roku 2025 o 4,3 až 7,2 %, inflace kolísala mezi 2,4 % (2025) a 15,1 % (2022). V letech 2019 až 2021 mzdy v Praze a ve všech krajích reálně rostly. V roce 2022 se reálné mzdy v Praze propadly o 8,5 %, tento pokles se snížil v roce 2023 na -3,7 %. V dalších letech 2024 a 2025 se již mzdy vrátily k reálnému meziročnímu růstu vyššímu než 6 %.

Mzdový vývoj byl různý v jednotlivých čtvrtletích, kdy měl na mzdy velký vliv růst cen. Pokles reálných mezd se projevil už ve 4. čtvrtletí 2021, kdy došlo ke snížení o 1,5 %. V reakci na válku na Ukrajině začaly ve druhém čtvrtletí 2022 růst (nejen) spotřebitelské ceny. Meziroční pokles reálných mezd byl největší ve 2. a 3. čtvrtletí 2022, kdy přesáhl 10 %, poté se pokles pomalu snižoval. První čtvrtletí s reálným

růstem mzdy bylo 1. čtvrtletí 2024 (+7,2 %). V roce 2025 mzda v Praze meziročně reálně rostla tempem vyšším než 5,6 %. Podobný vývoj potkal všechny ostatní kraje.

Graf 2.20 Vývoj průměrné hrubé měsíční mzdy[1)] na přepočtené počty zaměstnanců v Praze

Zdroj: ČSÚ

[1)] podle místa pracoviště; za osoby přepočtené na plně zaměstnané; v roce 2025 předběžné údaje

Podle strukturální mzdové statistiky byl v roce 2025 medián hrubé mzdy v Praze 52 793 Kč, průměrná mzda byla 65 594 Kč.

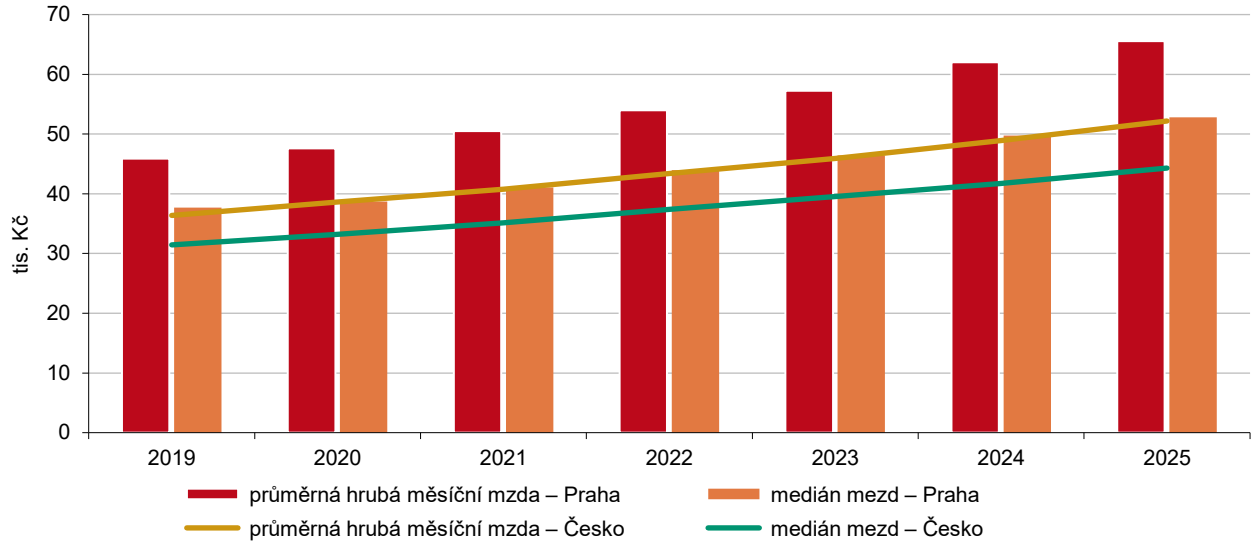
Podle výsledků strukturální mzdové statistiky[8] byla v roce 2025 průměrná hrubá měsíční mzda v Praze 65 594 Kč. V Česku byla ve stejné době průměrná mzda 52 202 Kč. Od roku 2011 výsledky strukturální statistiky pokrývají celou zaměstnaneckou populaci. Průměrná mzda je vypočtena na základě skutečně odpracované doby, bez doby nemocí a dalších neplacených nepřítomností v práci. Průměrné meziroční tempo růstu průměrné mzdy v Praze v letech 2019 až 2025 se pohybovalo od 3,7 % do 8,3 %, v Česku bylo tempo růstu mírně vyšší (představovalo 5,8 až 8,0 %). Muži v Praze pobírali v roce 2025 průměrnou hrubou mzdu 74 099 Kč, zatímco ženy pouze 56 744 Kč. Rozdíl činí 17 355 Kč. Tento nepoměr mezi mzdou mužů a žen je patrný po celou dobu šetření. V roce 2011 byla průměrná mzda mužů o 33 % vyšší než mzda žen, tento rozdíl se postupně snižoval. V letech 2019 až 2021 klesl na 25 %, ale poté začal znovu růst. V roce 2025 byl rozdíl mezi mzdou mužů a žen 31 %.

Medián mezd byl v Praze v roce 2025 celkem 52 793 Kč, muži měli medián vyšší (58 440 Kč) než ženy (48 740 Kč). Rozdíl mezi muži a ženami byl 9 700 Kč.

[8] Strukturální mzdová statistika zjišťuje mzdy na jiném souboru a jiným způsobem, než je tomu u podnikové mzdové statistiky. Strukturální mzdová statistika šetří mzdy zvlášť v mzdové a zvlášť v platové sféře, zdrojem dat z první jmenované sféry je Ministerstvo práce a sociálních věcí, a zdrojem dat z druhé je Ministerstvo financí. Údaje o mzdách a dalších nákladech jsou zjišťované za jednotlivé zaměstnance, což umožňuje také třídění podle pohlaví, vykonávané činnosti (Klasifikace zaměstnání), věku a konstrukci mzdového mediánu. Ten rozděluje soubor mezd zaměstnanců na dvě stejné části podle výše jejich mzdy, takže lépe než průměr vypovídá o skutečné úrovni mezd. Podrobněji o tom pojednává část „Úvod“ v publikaci ČSÚ „Struktura mezd zaměstnanců 2025“.

Graf 2.21 Průměrná hrubá měsíční mzda a medián mezd v Praze a Česku

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

Medián mezd mužů byl v roce 2025 celkem 58 440 Kč, u žen dosáhl hodnoty 48 740 Kč.
Gender Pay Gap tak byl 16,6 %.

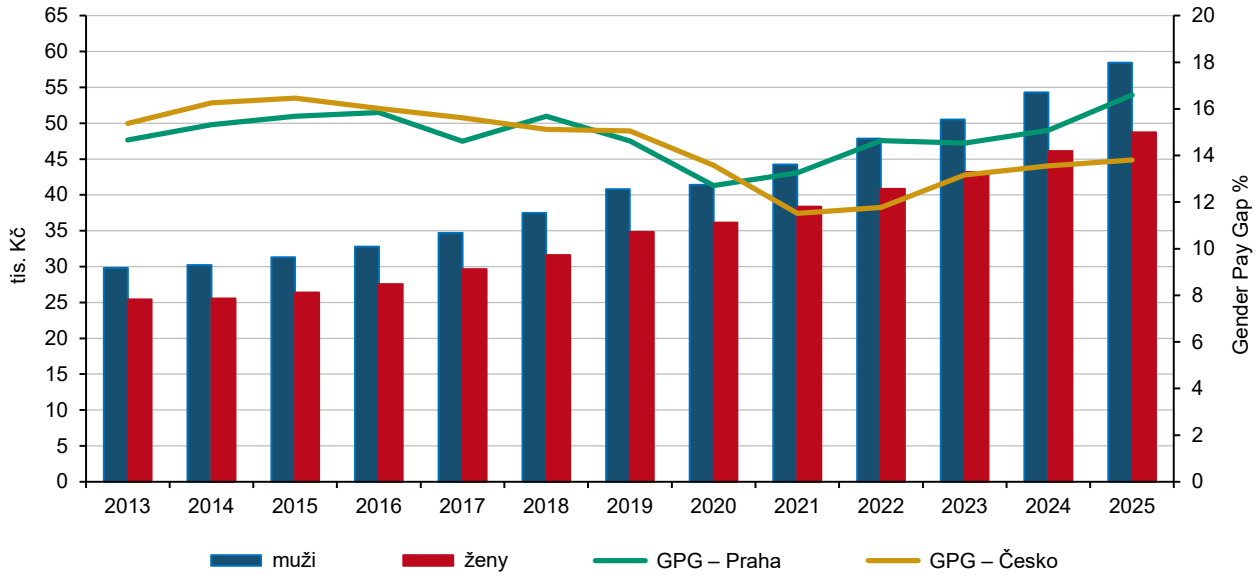
Ilustrovat rozdíly mezi mzdami žen a mužů pomocí ukazatele Gender Pay Gap (GPG) je možné pomocí porovnání průměrných hrubých mezd nebo mediánových hrubých mezd. Ukazatel GPG je v následujícím textu konstruován jako procentuální rozdíl mediánových mezd žen a mužů vztažený k mediánu mezd mužů.

Rozdíl mezi mediánem mezd mužů a žen byl v roce 2025 zhruba 16,6 %, v roce 2019 to bylo 14,6 %. Od roku 2020 se tento rozdíl mezi muži a ženami zvyšuje. V dlouhodobém pohledu se rozdíly mezi muži a ženami nesnižují, spíše neustále kolísají. Výjimkou bylo období 2020-2021, kdy se rozdíly mezi muži a ženami přechodně snížily.

V Česku dosahovaly v letech 2019 až 2025 rozdíly mezi mediánem mezd mužů a žen od nejvyšší hodnoty 15,1 % v roce 2019 po nejnižší v roce 2021 (11,5 %). V roce 2025 byl rozdíl mezi muži a ženami na úrovni 13,8 %.

Graf 2.22 Medián mezd podle pohlaví a Gender Pay Gap[1)] v Praze a Česku

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

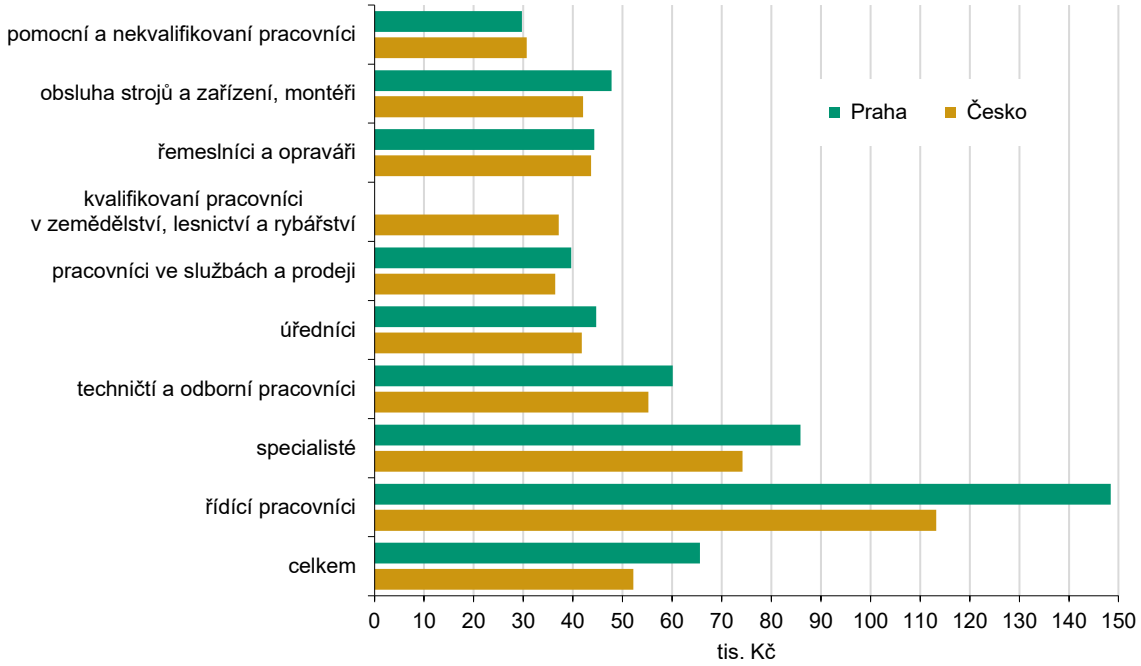
[1)] GPG - gender pay gap - relativní rozdíl mediánu mzdy mužů a žen (vztažený k mediánu mzdy mužů)

Řídící pracovníci mají v Praze nejvyšší průměrné mzdy. Zaměstnanci pracující na této pozici v Praze vydělávali o 31 % více než je jejich průměr za Česko.

Nejvyšší průměrné hrubé měsíční mzdy pobírala skupina řídících pracovníků, kam patří nejvyšší státní úředníci, představitelé samosprávy, nejvyšší představitelé společností a řídící pracovníci ze všech oborů národního hospodářství. Řídící pracovníci v Praze pobírali v roce 2025 průměrnou hrubou měsíční mzdu ve výši 148 435 Kč, následoval kraj Středočeský (117 452 Kč), jehož řídící pracovníci měli mzdu o 21 % menší.

Graf 2.23 Průměrná hrubá měsíční mzda podle klasifikace zaměstnání v Praze a Česku v roce 2025

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

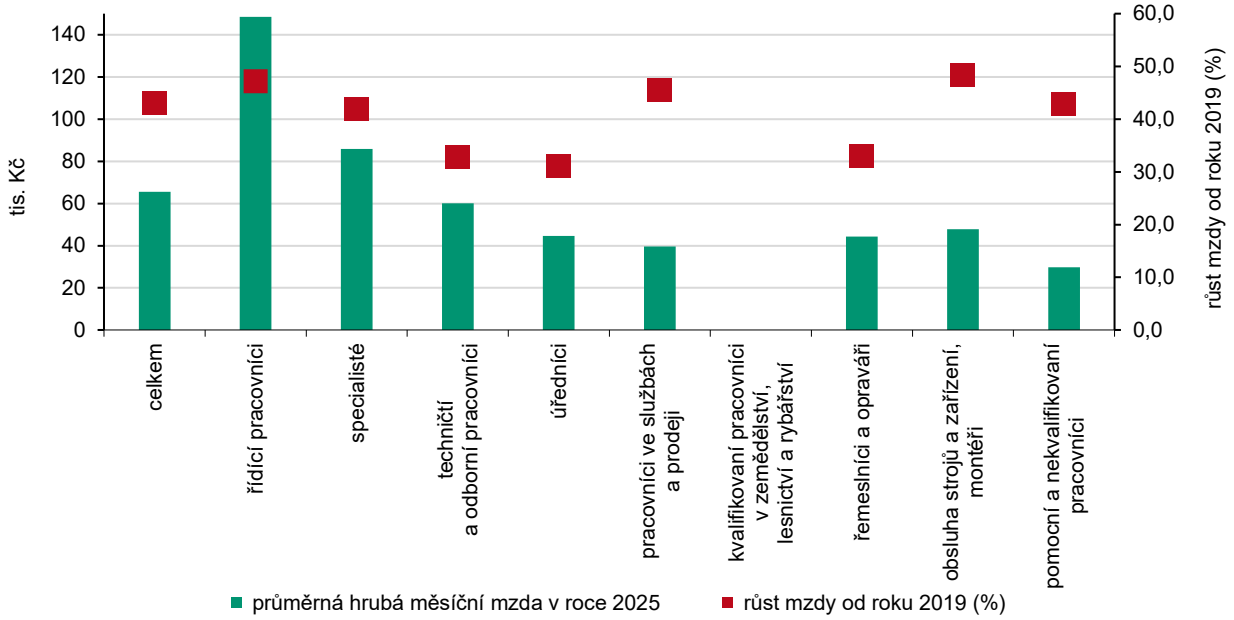
Specialisté v Praze vydělávali průměrně 85 870 Kč hrubého měsíčně, ve Středočeském kraji pak 67 544 Kč (o 21 % méně). Třetí nejlépe ohodnocenou skupinou byli v Praze techničtí a odborní pracovníci (60 142 Kč). Středočeští zaměstnanci na stejné pozici měli mzdu dokonce mírně vyšší (60 682 Kč). Mezi nejhůře odměňovaná zaměstnání se v Praze zařadili pomocní a nekvalifikovaní pracovníci se mzdou 29 740 Kč. Jejich mzda byla dokonce nižší, než mzda zaměstnanců na stejné pozici ve většině krajů, kromě Jihočeského a Zlínského. Druhou nejhůře odměňovanou profesí jsou pracovníci ve službách a prodeji, jejichž mzdy dosáhly na 39 663 Kč. Řemeslníci a opraváři měli třetí nejnižší mzdu (44 299 Kč) a byli dokonce odměňováni hůře než zaměstnanci ve Středočeském, Plzeňském a Královéhradeckém kraji na stejné pozici.

Nejvyšší růst mezd byl od roku 2019 v Praze u zaměstnanců pracujících jako obsluha strojů a zařízení (48 %) a jako zákonodárci a řídící pracovníci (47 %).

Od roku 2019 vzrostly nejvíce mzdy pracovníkům na pozici obsluha strojů a zařízení, montéři (o 48 %), slaběji u pozic, které jsou zařazené jako zákonodárci a řídící pracovníci (o 47 %). Významný růst zaznamenali také zaměstnanci ve službách a prodeji (o 46 %). Specialisté a pomocní a nekvalifikovaní pracovníci měli růst mezd vyšší než 40procentní. Naopak nejméně vzrostly mzdy u úředníků (31 %) a technických a odborných pracovníků (33 %).

Graf 2.24 Průměrná hrubá měsíční mzda v Praze v roce 2025 a její růst od roku 2019 (podle klasifikace zaměstnání)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

Vzdělávání

Počet dětí v mateřských školách je přímým odrazem úrovně porodnosti v posledních letech. Po výraznějším růstu od roku 2006/2007 dosáhly počty dětí maxima v roce 2019 (43,3 tisíc dětí). Od té doby pozvolna klesají (s výjimkou roku 2022, kdy se v počtech dětí projevila migrační vlna z Ukrajiny).

V uplynulém školním roce 2025/2026 se v Praze nacházelo 445 mateřských škol s více než 2 000 třídami, které navštěvovalo celkem 40,8 tisíc dětí. V posledních letech v hlavním městě mírně vzrostl počet mateřských škol. Zejména mezi lety 2021 a 2022 (růst o 6 MŠ) a mezi rokem 2022 a 2023 (růst o dalších 5 MŠ). Vznik nových zařízení předškolního vzdělávání je odrazem vyšší porodnosti v posledních letech a s tím souvisejícím narůstajícím počtem dětí ve věku docházky do předškolních zařízení. Od roku 2024 již počty mateřských školek rostly jen o jednu školku ročně. Projekce počtu obyvatel v následujících letech očekávají snižování počtu dětí ve věku předškolního vzdělávání[9].

Mateřské školy v Praze jsou v průměru větší než v ostatních krajích. V Praze připadlo na jednu mateřskou školu 92 dětí, republikový průměr byl 64 dětí a na nejnižší hodnoty dosáhly Pardubický (53 dětí) a Královéhradecký kraj (57). Ukazatel počet dětí na jednu třídu nevykazuje výrazné rozdíly mezi kraji. V Praze navštěvovalo v roce 2025 jednu třídu v průměru 20 dětí, podobně jako v dalších 10 krajích. Od roku 2019 se toto číslo snížilo z průměrných 23 dětí na jednu třídu v Praze (také v ostatních krajích byl vývoj podobný).

Problémem v Praze, dalších velkých městech a také příměstských oblastech okolo vekých měst, byly v uplynulém období nedostačující kapacity školek či jiných předškolních zařízení, zejména pro tříleté a dvouleté děti. V Praze docházelo k problémům s umístěním dítěte do mateřské školy v nepříliš velké vzdálenosti od bydliště nebo od práce[10]. S novou výstavbou mateřských škol, případně s rozšiřováním jejich kapacity a také s opadnutím této silné populační vlny, dochází

[9] viz projekt Vzdělávání v datech (https://www.vzdelavanivdatech.cz), v jehož rámci vznikla Predikce počtu dětí v mateřských školách v ORP do roku 2035 (včetně dat za Prahu celkem)

[10] Viz „Analýza infrastrukturních potřeb hl. m. Prahy (zaměřená na infrastrukturu vybrané občanské vybavenosti) z roku 2019“ (https://iprpraha.cz/uploads/assets/dokumenty/ssp/analyzy/Obyvatelstvo/analyza%20infrastrukturnich%20potreb/1a_skolstvi_ms.pdf) a „Analýza infrastrukturních potřeb: Mateřské školy“ od Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy z roku 2020

k postupnému uvolňování míst v mateřských školách. Podobná situace s nedostatkem míst se přelila do vyšších stupňů vzdělávání, v Praze je v současnosti nedostatek míst zejména na středních školách (viz dále).

Mezi dětmi v pražských mateřských školách bylo ve školním roce 2025/26 nejvíce pětiletých (31,8 %) a čtyřletých (30,9 %) dětí. Dětí do tří let je v mateřských školách zanedbatelné množství (6,9 %).

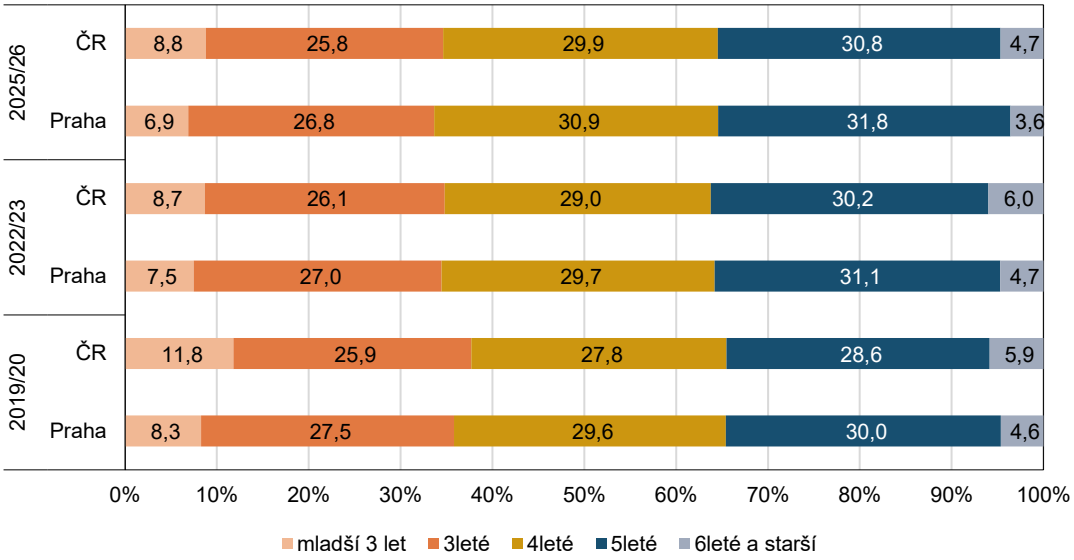
V Praze je zastoupení dětí mladších tří let v mateřských školách poměrně malé (6,9 %) a oproti průměru ČR (8,8 %) je nižší. Před šesti lety bylo zastoupení těchto malých dětí větší jak v Praze, tak v Česku. Nejvíce dětí v pražských školkách je ve věku 5 a 4 let, tyto děti tvořily v roce 2025/26 téměř 61 % dětí ve školkách. Tříletých dětí je v pražských školkách téměř 27 %. Šestiletých a starších dětí je minimum (3,6 %). Některé šestileté děti navštěvují přípravné třídy základních škol, nebo již školy základní. Od roku 2019/2020 do současnosti nedošlo k významnému rozšíření kapacit pro mladší děti. Podíl dětí do tří let (včetně) se snížil o cca 2 p. b., naopak podíl dětí ve věku 4 až 5 let (včetně) se zvýšil (o cca 3 p. b.).

Dětí s jiným než českým občanstvím bylo v pražských školkách 17 %, nejvíce mezi všemi kraji. Většina jich byla z Ukrajiny (52 % ze všech dětí s cizím občanstvím), Slovenska (13 %), Vietnamu (7 %) a Ruska (4 %). Dalšími kraji s vyšším podílem cizinců na počtu dětí navštěvujících MŠ byl Karlovarský, Plzeňský (oba 8 %) a Liberecký kraj (6 %). Podíl Ukrajinců mezi cizinci navštěvujícími mateřské školy se pohyboval od 75 % v Královéhradeckém kraji po minimální hodnotu 52 % v Praze a Jihomoravském kraji. V pražských mateřských školkách bylo celkem 4 172 učitelů (přepočtených na plné pracovní úvazky), ženy mezi nimi výrazně dominovaly (99 %). Od školního roku 2019/2020 se jejich počet zvýšil o 9,2 %.

Z dat[11] dále plyne, že mezi šestiletými dětmi v předškolním a základním vzdělávání jich ve školním roce 2024/25 bylo 19,3 % v mateřských školách a přípravných třídách na základních školách. Dětí s odkladem školní docházky bylo v Praze v roce 2020/21 celkem 18,3 % ze všech dětí v povinném předškolním vzdělávání. V roce 2024/25 již to bylo jen 11,6 %. Určitý vliv na snížení podílu měla pandemie covid-19. Vzhledem k uzavření základních a mateřských škol část rodičů pravděpodobně volila odklad školní docházky raději než nástup do základní školy.

[11] Projekt Vzdělávání v datech (www.vzdelavanivdatech.cz), část „České školství v datech“. Údaje pocházejí z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Graf 2.25 Děti v mateřských školách podle věku v Praze a Česku
Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

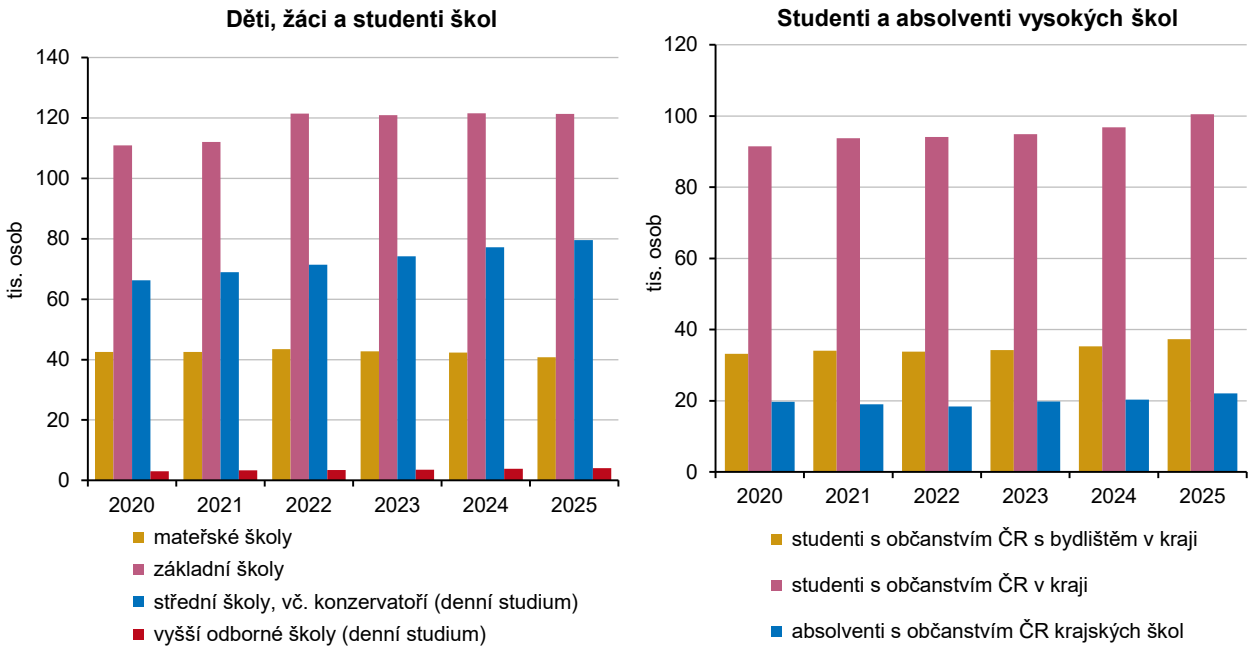
Žáků na základních školách přibývá. V roce 2025/26 jich do 1. ročníků přibylo 13,9 tisíc, naopak školní docházku ukončilo 12,8 tisíc žáků a jejich počet se od roku 2011/12 neustále zvyšuje. Na základních školách bylo celkem 121,3 tisíc žáků.

Počet žáků na základních školách v hlavním městě od roku 2009 trvale roste. V roce 2020 navštěvovalo základní školy v Praze celkem 111,0 tisíc žáků. Růst počtu žáků v Praze trval do roku 2022, kdy jich bylo 121,4 tisíc. V roce 2025 bylo na základních školách v Praze 121,3 tisíc žáků. Dále se na pražských základních školách nacházelo 5 700 tříd, tedy o 572 tříd více než v roce 2019/20. Na jednu třídu připadalo v celém období 21 až 22 žáků.

Do 1. ročníku bylo v Praze v roce 2025/26 nově přijato 13,9 tisíc žáků. Nejvíce žáků přijaly školy do 1. ročníku v roce 2022/23. Tehdy to bylo 14,6 tisíc žáků. Od té doby již počty nově přijatých prvňáků klesají. Naopak, žáků, kteří ukončili povinnou školní docházku zatím stále přibývá. Ve školním roce 2024/25 ukončilo své studium na základní škole 12,8 tisíc žáků, což byl zhruba počet, který se v Praze naposledy vyskytl v roce 2003/04. V roce 2019/20 bylo žáků, kteří opustili základní školu po ukončení školní docházky, jen 9,0 tisíc.

Graf 2.26 Děti, žáci, studenti a absolventi škol v Praze

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Na 1. stupni navštěvovalo základní vzdělávání 71,3 tisíc dětí, na druhém stupni 50,0 tisíc dětí. Individuálně se vzdělávalo 0,3 % žáků základních škol v Praze. Cizinců bylo v pražských základních školách 18 % (21,5 tisíc žáků).

Nárůst počtu dětí na základních školách v posledních 7 letech se musel projevit i v nárůstu počtu učitelů. Ve školním roce 2025/26 bylo na základních školách v Praze 8,8 tisíc učitelů, z toho bylo 82 % žen. Dále zde působilo 3,2 tisíc asistentů pedagoga. Tento počet se od roku 2019/20 zvýšil o 1,3 tisíc, tedy o 71 %. Pozice asistenta pedagoga byla de facto ustanovena novou školskou legislativou s účinností od 1. 1. 2005.[12] Zhruba 17 % učitelů na 1. stupni základních škol nemá potřebnou kvalifikaci[13] podle zákona o pedagogických pracovnících. Na druhém stupni je tento podíl podobný (16 %).

V Praze bylo ve školním roce 2025/26 celkem 2,9 tisíc dětí (2,2 %), které si plní základní školní docházku v zahraničí, nebo na zahraniční škole v ČR. Z 130,3 tisíc žáků plnících si základní vzdělávání na základních školách nebo na nižších gymnáziích či konzervatořích, jich je 445 (0,3 %), které tak činí formou individuálního vzdělávání. Na víceletých gymnáziích studuje 8,8 tisíc dětí plnících si svou povinnou školní docházku a 167 dětí studujících na osmiletých konzervatořích.

Na pražských základních školách bylo ve školním roce 2025/26 celkem 18 % cizinců (21,5 tisíc), v roce 2019/20 to bylo výrazně méně (9,7 tisíc). Po začátku války na Ukrajině se plně projevil – vlivem migrační vlny, kde převažovaly ženy s dětmi – nárůst počtu dětí s cizím občanstvím. V roce 2022/23 byl nárůst počtu cizinců oproti předchozímu roku 80procentní.

Žáků opakujících ročník na základní škole bylo v Praze 415, z toho bylo 58 % chlapců. První ročník opakovalo 55 dětí, 2. až 5.

V roce 2025/26 bylo v Praze 415 žáků opakujících ročník základní školy, z toho bylo 241 chlapců (58 %). Dětí, kteří opakovali ročník, bylo v Praze 0,3 % ze všech žáků základních škol. V roce 2019/20 opakovalo ročník základní školy 393 dětí, v roce silně ovlivněném pandemií covid-19 jen 184. Poté se počty opět navrátily na úroveň

[12] Dokument MŠMT k pozici asistenta pedagoga viz zde: https://msmt.gov.cz/file/8025_1_1/download

[13] Jedná se učitele, kteří nesplňují požadavky stanovené zákonem č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících, ve znění pozdějších předpisů a příslušných výjimek. Existuje samozřejmě určitá část učitelů bez kvalifikace v tomto pojetí, kteří si potřebné vzdělání doplňují.

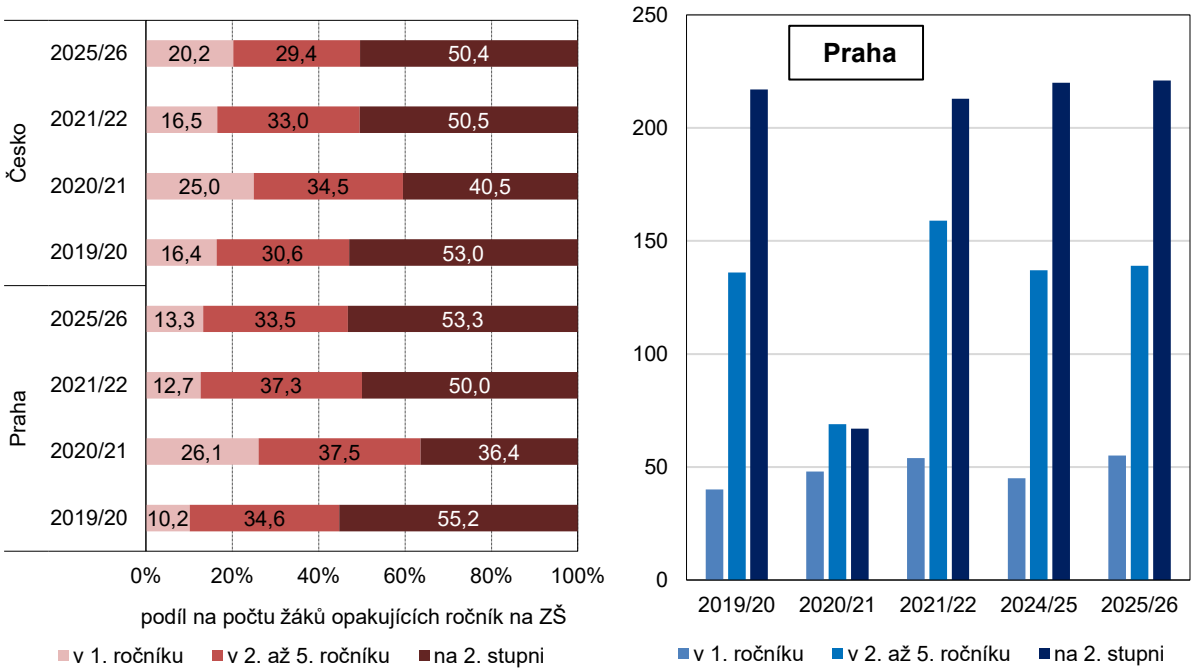
ročník 139 žáků. Nejvíce žáků opakovalo ročník na druhém stupni ZŠ (221 žáků).

minimálně 400 žáků ročně. Dětí opakujících první třídu bylo v nedávno ukončeném školním roce celkem 55, což byla opět nejvyšší hodnota od roku 2019/20. V letech 2019/20 a 2020/21 opakovalo první ročník 40 resp. 48 dětí. V tomto období mohl nízký počet žáků opakujících ročník ovlivnit ještě mírnější přístup pedagogů ovlivněný proběhlou pandemií covid-19.

V druhém až pátém ročníku opakovalo ročník 139 dětí. Více jich bylo jen ve školním roce 2021/22 (159 žáků). To mohlo být ovlivněno tím, že někteří žáci po návratu z distančního vzdělávání k prezenční výuce ve školách, neměli potřebné znalosti k postupu do dalšího ročníku. Nejvíce dětí opakovalo ročník na druhém stupni. V roce 2025/26 to bylo 221 dětí, což bylo nejvíce od roku 2019/20.

Graf 2.27 Žáci opakující ročník na základních školách v Praze a Česku

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

V Karlovarském a Ústeckém kraji opakovalo ročník výrazně více dětí, než v Praze (0,3 % ze všech dětí na základních školách). Jednalo se o 0,9 % dětí v Karlovarském kraji a 0,8 % dětí v kraji Ústeckém, tedy v krajích s vyšším podílem sociálně znevýhodněných žáků. Na nižší územní úrovni mohou být rozdíly mnohem vyšší. Sociálně znevýhodněné žáky definuje dokument Národního pedagogického institutu[14] jako žáky, kteří nemají dostatenou podporu svého vzdělávání ve svém domácím prostředí, nedostatečně znají vyučovací jazyk, nemají dostatek finančních prostředků na hrazení nákladů spojených se vzděláváním, či u nich nefunguje spolupráce rodiny se školou.

Přibývá i studentů středních škol, prakticky již od školního roku 2015/16. Nejdříve o 1-3 % ročně, od roku 2021/22 již tempem 4 % ročně. Ve školním roce 2025/26 byl meziroční růst mírně nižší (3 %) než

Ve školním roce 2025/26 bylo v hlavním městě 207 středních škol včetně konzervatoří. Od roku 2019/20 jejich počet vzrostl o 22 škol. Konzervatoří bylo celkem 8 a tento počet se již od roku 2009 nemění. Na středních školách bylo v roce 2025/26 celkem 82,7 tisíc žáků, z toho 77,9 tisíc žáků studovalo denní formu studia (94 %). Žáků nově přijatých na střední školy neustále přibývá. V roce 2025/26 jich bylo 21,9 tisíc. Roční nárůsty počtu

[14] Dokument „Identifikace žáků se sociálním znevýhodněním v základní škole“ dostupný zde: https://s3.eu-west-1.amazonaws.com/npi-prod-eu-data/npi/add31990-8fe3-43dc-9bf5-d1291fdff7d9.pdf

předchozí 4 roky. Na pražských středních školách je velký převis poptávky nad nabídkou.

nově přijatých do 1. ročníku středních škol byly v roce 2019/20 na úrovni 6 %, v pozdějších letech mezi 4 a 5 % a v posledních dvou letech již jen o 2 % ročně.

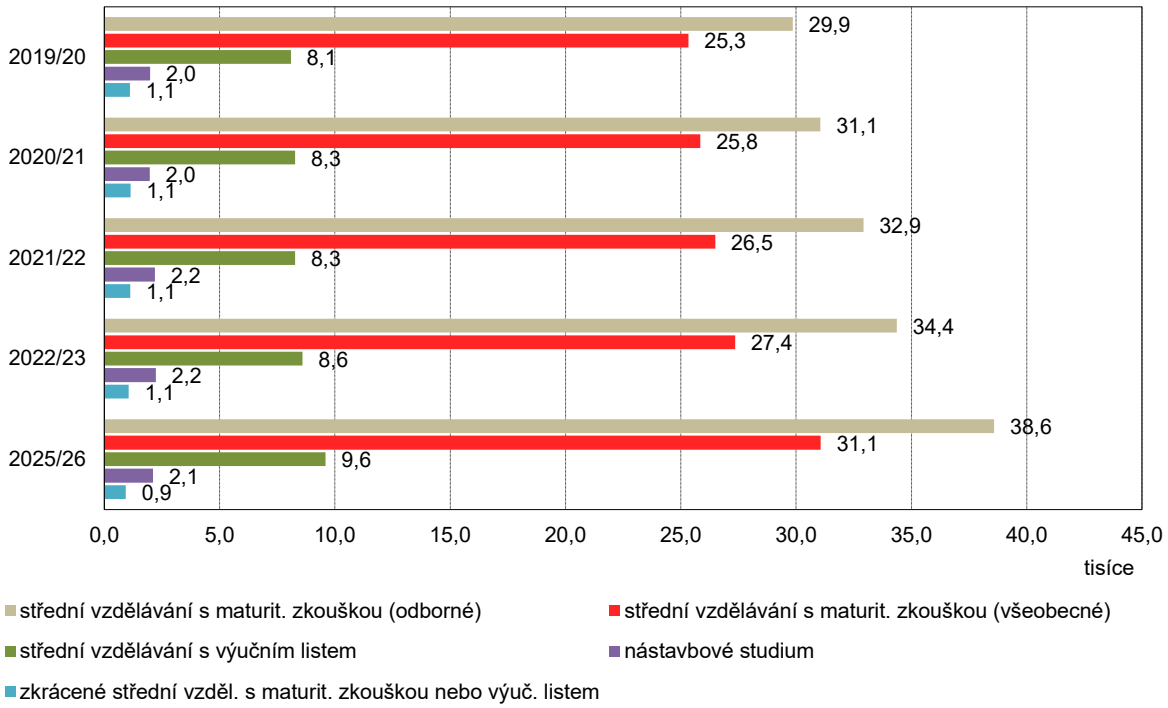
V Praze je již několik let velká nevyváženost mezi zájemci o středoškolské studium a kapacitami středních škol. Data MŠMT dokládají vyšší počty podaných přihlášek na střední školy než volných míst.[15]

Také počty absolventů rostou, a to od roku 2016/17. V roce 2024/25 dosáhly na zatím nejvyšší počet 16,0 tisíc absolventů. Studentů konzervatoří bylo 1,7 tisíc a jejich počet je v posledních letech stabilní.

Učitelů na středních školách bylo v roce 2025/26 více než 7,1 tisíc (osob přepočtených na plně zaměstnané), z toho bylo 59 % žen. Podíl žen se od roku 2019/20 mírně snížil (o 2 p. b.).

Graf 2.28 Studenti na středních školách v Praze

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Vzdělávání na středních školách lze realizovat buď na školách odborných, nebo školách se všeobecným vzděláváním. Většina studentů v Praze studuje na středních odborných školách ukončených maturitou (47 %).

Většina studentů na pražských středních školách (bez konzervatoří, včetně nástavbového studia) studovala odborné obory ukončené maturitní zkouškou (38,6 tisíc v roce 2025/26). Počty studentů na těchto školách každoročně rostly. Na tomto typu škol studovalo 47 % z celkového počtu studentů, o 2 procentní body více než před sedmi lety. Další početnou skupinou byli studenti gymnázií, kterých bylo v roce 2025/26 cca 31,1 tisíc a představovali 38 % studentů středních škol. Studenti s obory ukončenými výučním listem tvořili pouze 12 % studentů a bylo jich celkem 9,6 tisíc. Nástavbové studium pak představuje okrajový typ studia, studovalo zde 2,1 tisíc osob (3 %).

Počty studentů pražských středních škol od školního roku 2019/20 vzrostly o 24 %. Část studentů má bydliště v sousedním Středočeském kraji. Od roku

Počet studentů se mezi lety 2019/20 a 2025/26 zvýšil na všech těchto typech středních škol v Praze kromě tzv. zkráceného nástavbového studia, kde došlo k poklesu počtu žáků o 16 %. Celkově ale počty studentů zkráceného studia nejsou vysoké (934 v posledním sledovaném roce). O téměř 30 % se zvýšil počet studentů na středních odborných školách s maturitou (o 29 %), o více než pětinu počet studentů gymnázií

[15] projekt „Vzdelávání v datech“, část „Přihlášky na SŠ – nabízené kapacity a počty přihlášek v jednotlivých krajích“. Dostupné z: https://www.vzdelavanivdatech.cz/sekceSS1.php

2019 přibylo meziročně nejvíce studentů v posledním sledovaném roce (2025, nárůst o 12 %).

(23 %). A o 19 % vzrostl počet studentů oborů ukončených výučním listem. Minimálně (o 6 %) narostly počty studentů nástavbového studia, které ale není příliš významné (v roce 2025/26 takto studovalo jen 2,1 tisíc studentů). Růst počtu studentů nadále sytí nejen silné ročníky náctiletých z Prahy, ale také stejně staří vrstevníci dojíždějící do Prahy za střední školou ze Středočeského kraje, který s Prahou tvoří funkčně propojený celek. V roce 2024 byl podle dokumentu[16] Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy v pražských středních školách nedostatek 12,2 tisíc míst.

Stejné trendy vývoje v čase pozorujeme i u České republiky celkem i když rychlost, jakou se zvyšují počty studentů, se od Prahy mírně liší. Více než v Praze vzrostl v Česku relativní počet studentů na středních odborných školách v oborech zakončených maturitou (o 32 % proti 29 % v Praze), méně se navýšil počet žáků studujících gymnázia (o 10 % v Česku oproti 23 % v Praze). Navýšení počtu studentů u oborů zakončených výučním listem bylo stejné v Praze i v Česku. Jiná je struktura studentů z pohledu rozmístění na jednotlivé typy škol. V Česku více než v Praze studují žáci na školách poskytující vzdělávání zakončené výučním listem (rozdíl 6 procentních bodů), naopak výrazně méně na středních odborných školách a na gymnáziích (rozdíl 10 p. b. a 19 p. b.).

Od roku 2019 vzrostl počet pedagogických pracovníků v mateřských, základních a středních školách o 21 %. Počty nepedagogických pracovníků v regionálním školství vzrostly méně (o 9 %).

S nárůstem počtu dětí a studentů v mateřských, základních a středních školách v Praze začaly růst i počty učitelů a dalších pedagogických pracovníků[17] a částečně i počty nepedagogických pracovníků[18]. Od roku 2019 vzrostl počet pedagogických pracovníků (v počtech přepočtených na plně zaměstnané) o 21 % a počty nepedagogických pracovníků o téměř 9 %. Pedagogických pracovníků v mateřských, základních a středních školách v Praze tak bylo v roce 2025 zhruba 27,8 tisíc, nepedagogických pracovníků 9,9 tisíc. Výrazně se lišily mzdy v obou kategoriích, což je dáno zejména rozdílem v dosaženém vzdělání obou skupin. Hrubá mzda pedagogického pracovníka v přepočtu na měsíc byla v roce 2025 průměrně 52 141 Kč, u nedepagogického pracovníka činila 34 878 Kč. Oproti mzdě v roce 2019, která činila u pedagogických pracovníků 40 376 Kč došlo ke zvýšení o 29 %. Mzda u nepedagogických pracovníků dosáhla v roce 2019 na 24 754 Kč, a tak došlo ke zvýšení o 4 %.

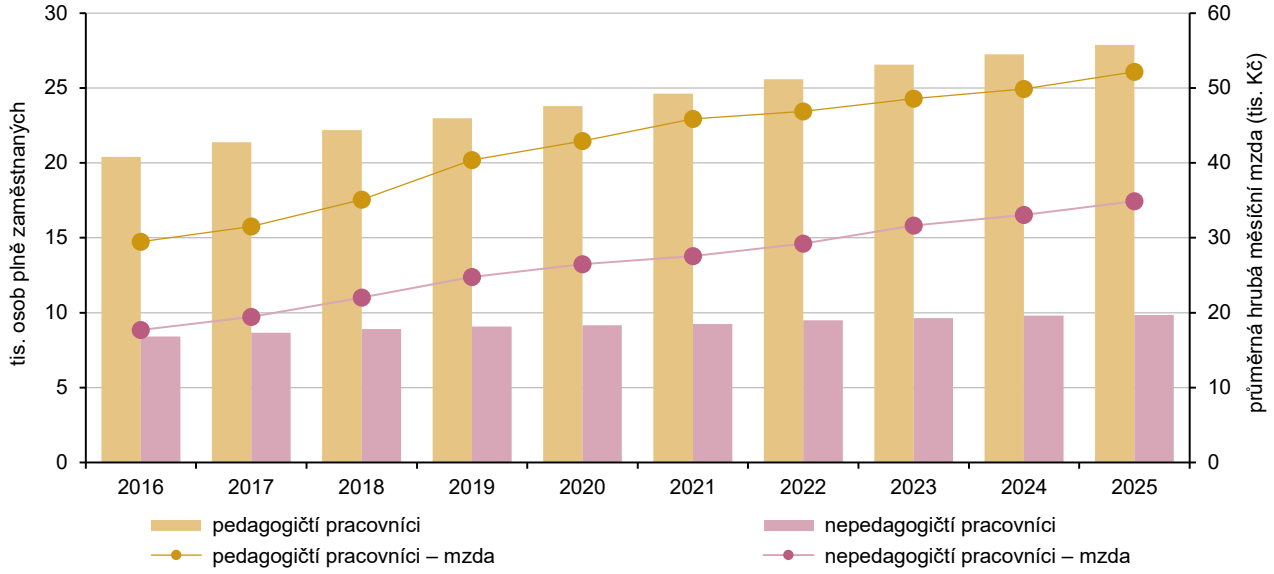
[16] dokument „Prognóza obyvatel a veřejné vybavenosti v Praze 2024–2050 — 3/ Školství“ je dostupná z: https://iprpraha.cz/assets/files/files/48480fbb0bfe91c363bdbfca1d658a6d.pdf

[17] Mezi pedagogické pracovníky patří učitelé, učitelé odborného výcviku, asistenti pedagoga, vychovatelé (ve školních družinách), speciální pedagogové, psychologové, školští logopedi a další.

[18] Mezi nepedagogické pracovníky patří technickohospodářští a provozní pracovníci, obchodně provozní zaměstnanci a ostatní zaměstnanci ve školách a školských zařízeních. Typicky to jsou kuchařky, školníci, administrativní síly.

Graf 2.29 Zaměstnanci v regionálním školství a jejich průměrné hrubé mzdy v Praze (přepočteno na osoby plně zaměstnané)

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Reálné mzdy pedagogických i nepedagogických pracovníků ve školství nejvíce rostly v letech 2019 a 2020. Po odeznění vysoké inflace (v letech 2022 a 2023) byl reálný růst mezd nepedagogických pracovníků vyšší než pracovníků pedagogických.

Roční tempo růstu mezd se u pedagogických pracovníků pohybovalo od maxima 15 % v roce 2019 po minimum 2,2 % v roce 2022. U nepedagogických pracovníků byly každoroční nárůsty v rozmezí 4,2 % (rok 2021) po 12,4 % (2019).

V reálném vyjádření, tedy po započtení vlivu inflace, mzdy rostly každoročně, kromě let 2022 a 2023. Reálně rostly mzdy obou skupin pracovníků ve školství v letech 2019 až 2021. Následoval výrazný reálný pokles mezd v letech 2022 a 2023. V roce 2024 se reálný růst mezd obnovil, ale již na nižší úrovni než před rokem 2022.

Reálný růst mezd u pedagogických pracovníků se před válkou na Ukrajině pohyboval od 11,9 % po 2,9 %, v letech velmi vysoké inflace došlo k meziročním poklesům reálné mzdy o 11,2 % a 6,4 %. Poté růst mezd dosáhl 2 % v roce 2025.

U nepedagogických pracovníků byl reálný růst mezd v letech 2019 až 2021 na úrovni 0,3 % až 9,3 %. V roce 2022 a 2023 mzdy reálně poklesly o 8 %, resp. 2,2 %. Poté se jejich růst obnovil a byl vždy vyšší (2,1 % a 2,9 %) než u pedagogických pracovníků.

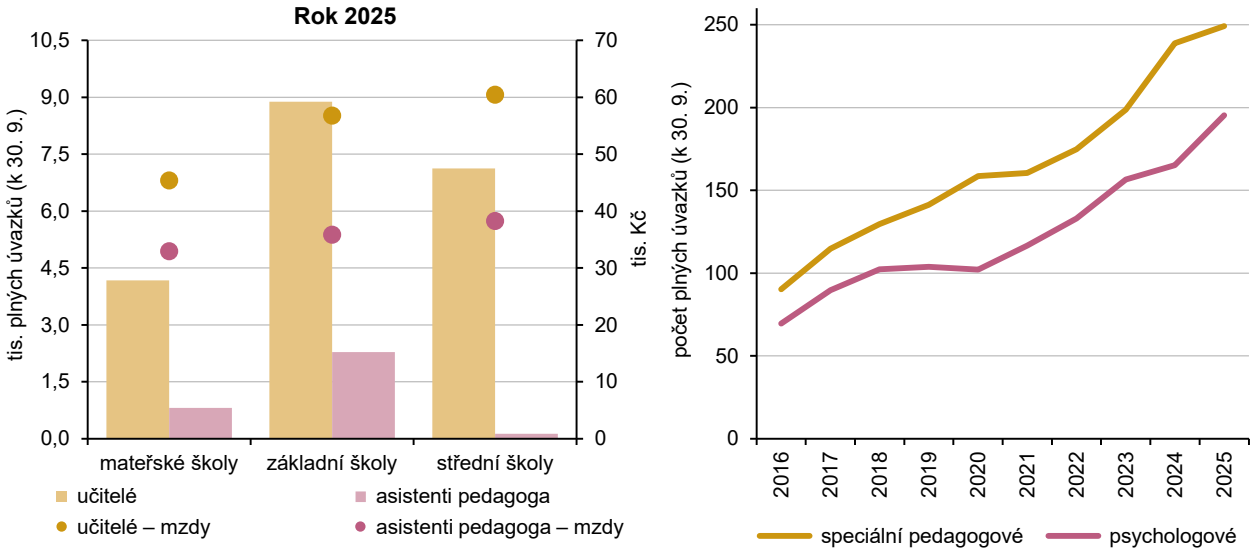
V roce 2025 pobírali učitelé v mateřských školách průměrnou mzdu ve výši 45,4 tisíc, učitelé na základních školách 56,8 tisíc a učitelé na středních školách 60,5 tisíc Kč měsíčně.

Průměrná hrubá měsíční mzda učitelů je odstupňována podle druhu školy, kde učitelé učí. Nejnižší mzdy mají učitelky v mateřských školách (v roce 2025 byl průměr za Prahu 45 429 Kč), vyšší mzdy mají učitelé na základních školách (56 817 Kč) a nejvyšších mezd v regionálním školství dosáhli učitelé a učitelky na středních školách (60 495 Kč).

Takových mezd zdaleka nedosahují asistenti pedagoga, kterých je v mateřských školách 814, v základních školách 2,3 tisíc a na středních školách jen minimum (129). Jedná se o počty přepočtené na plné úvazky. Asistenti pedagoga pracují často na částečný úvazek, přičemž někteří ředitelé tuto profesi spojují s prací vychovatelky (vychovatele) ve školních družinách. V mateřských školách je průměrná hrubá mzda asistentů pedagoga 32 993 Kč, v základních 35 893 Kč a na středních školách 38 298 Kč.

Graf 2.30 Pedagogičtí pracovníci v regionálním školství a jejich měsíční mzdy v Praze (přepočteno na plné pracovní úvazky)

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Pozn. Jedná se o průměrné hrubé měsíční mzdy přepočtené na plně zaměstnané osoby v regionálním školství.

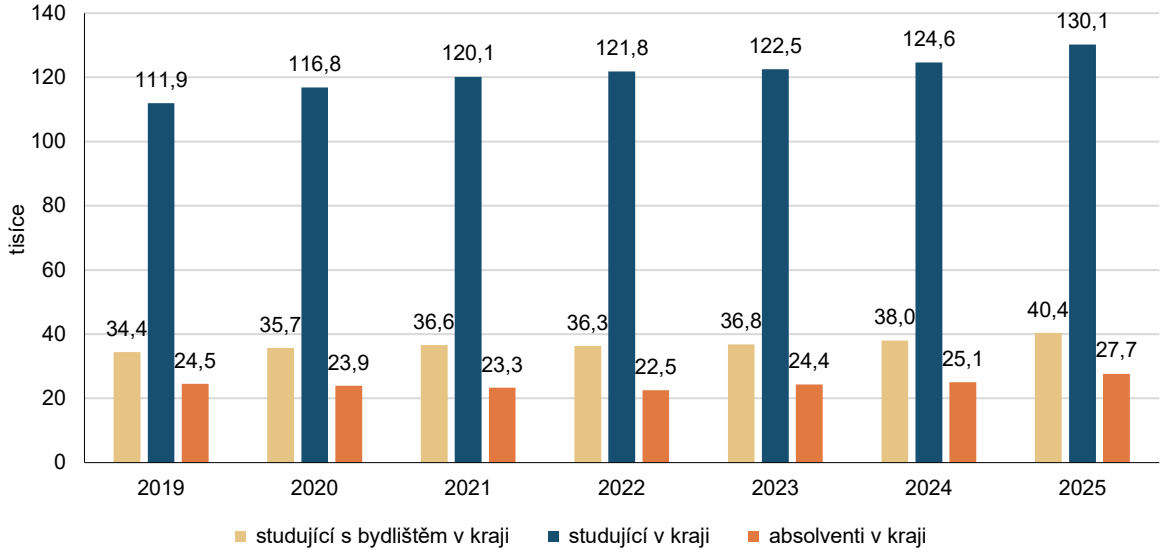
V roce 2025 pracovalo v pražských mateřských, základních a středních školách téměř 250 speciálních pedagogů a téměř 200 psychologů.

Na školách pracují, kromě asistentů pedagoga, také speciální pedagogové a psychologové[19]. V grafu jsou uvedeni opět v počtech přepočtených na plný úvazek.

S ohledem na stále větší důraz kladený na duševní zdraví dětí a prevenci problémového chování ve školách jsou psychologové i speciální pedagogové stále více žádanou skupinou pracovníků ve školství. Jejich počty za celé období od roku 2019 mírně rostly, ovšem jen v řádu desítek osob. Vzhledem k tomu, že srovnávací základna byla nízká, relativní nárůsty jsou poměrně vysoké. Od roku 2019 vzrostl počet speciálních pedagogů v Praze o 108 osob vyjádřených v plných úvazcích, tj. o 76 %. Počet psychologů se zvýšil o 91 osob, tj. 88 % v osobách přepočtených na plné úvazky.

Graf 2.31 Studenti a absolventi vysokých škol (veřejných a soukromých) v Praze

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

[19] Do speciálních pedagogů nejsou započteni učitelé se speciálně pedagogickou kvalifikací.

V Praze bylo 24 vysokých škol, na kterých studovalo 130,1 tisíc studentů. Mezi vysokoškolskými studenty v Praze byl velký podíl cizinců (23 %). Mírně nadpoloviční byl podíl studentek.

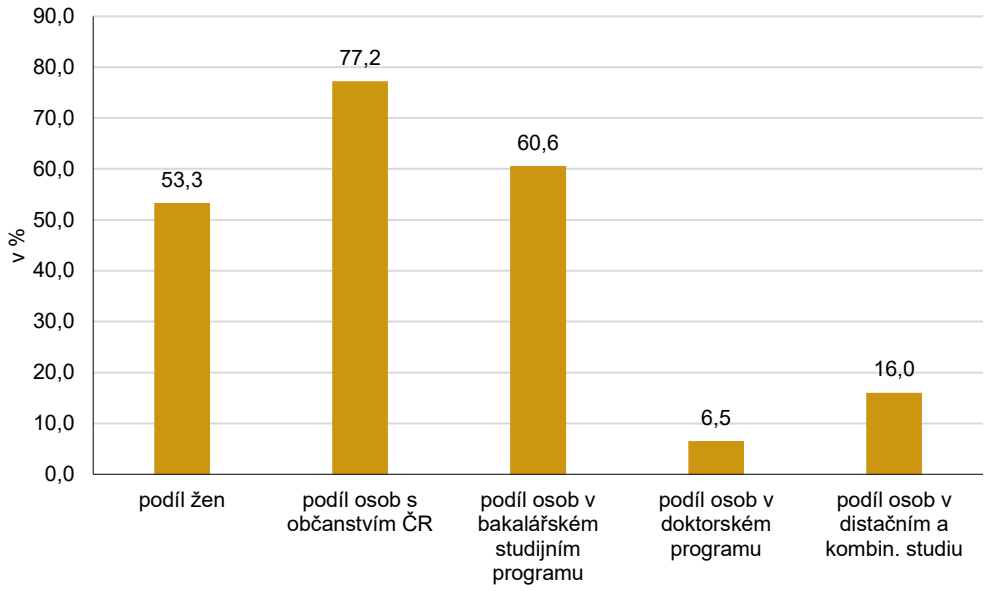
Hlavní město Praha je tradičním centrem vysokého školství; na vysokých školách zde studují studenti nejen z jiných částí republiky, ale i ze zahraničí. Atraktivitu pražských vysokých škol podtrhují data: studovalo zde 40,4 tisíc studentů s trvalým bydlištěm v Praze, ale celkový počet studentů, včetně těch, kteří neměli bydliště v Praze, byl 130,1 tisíc. V roce 2025 bylo v Praze 24 vysokých škol. Z 24 pražských vysokých škol jich bylo osm veřejných s celkovým počtem 39 fakult a jedna státní se 2 fakultami. Soukromých vysokých škol měla Praha celkem 15.

Počty studentů studujících na vysokých školách v Praze rostou od roku 2019. Od té doby se zvýšil počet studentů o 16 % ze 111,9 tisíc na 130,1 tisíc. Od roku 2001 dosáhly počty studentů maxima v roce 2010, kdy bylo na pražských vysokých školách 146,3 tisíc studujících. Tyto vlny zájmu o vysoké školy ovlivňuje jak velikost generací vstupující do věku studia na vysoké škole, tak také kapacity vysokých škol a obecně zájem o vysokoškolské studium, případně zájem cizinců o studium na pražských vysokých školách. Možnost absolvovat vysokoškolské studium také usnadnilo zavedení tříletých bakalářských oborů.

V roce 2025 se na pražských veřejných a soukromých vysokých školách vzdělávalo 100,5 tisíc (77 %) studentů s českým občanstvím. Cizí státní občanství mělo 29,6 tisíc studentů (23 %). Mezi studenty převládaly mírně ženy (53 % z celkového počtu). Jejich zastoupení se od roku 2015 nemění a dosahuje stabilně 53 až 54 %. Téměř dvě třetiny studentů studovaly bakalářské obory (61 %). Od roku 2018 již stabilně více než 55 % studentů studuje v bakalářském studiu. Od tohoto roku jejich podíl setrvale roste. Většina vysokých škol nabízí možnost studovat bakalářský stupeň vzdělávání s možností pokračovat dále. Výjimkou jsou některé medicínské obory: studenti všeobecného lékařství nebo zubního lékařství nemají možnost bakalářského studia (studium je zde 6leté, resp. 5leté).

Graf 2.32 Vybrané údaje o studentech vysokých škol s místem výuky v Praze (2025)

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Podíl osob v doktorské formě studia klesl od roku 2019 o 12 %. Počet studentů bakalářské formy studia se zvýšil o 8 %.

V roce 2001 studovalo doktorské studium 10,4 % studentů vysokých škol (8,2 tisíc), od té doby došlo ke snížení jejich zastoupení. V roce 2025 bylo studentů doktorského studia 6,5 % (8,5 tisíc) ze všech studentů s místem výuky v Praze. Studentů v distančním a kombinovaném studiu také v čase nepřibývá. Od roku 2001 došlo k jedné vlně zvýšeného zájmu o distanční a kombinované formy studia v roce 2009 (44,3 tisíc studentů), kdy byl podíl studentů v distančním a kombinovaném studiu

31 % oproti 16 % v roce 2001. Poté se podíl studentů v této formě studia snižoval až na současných 16 %. V absolutních počtech se jedná o nezanedbatelných 20,9 tisíc studentů.

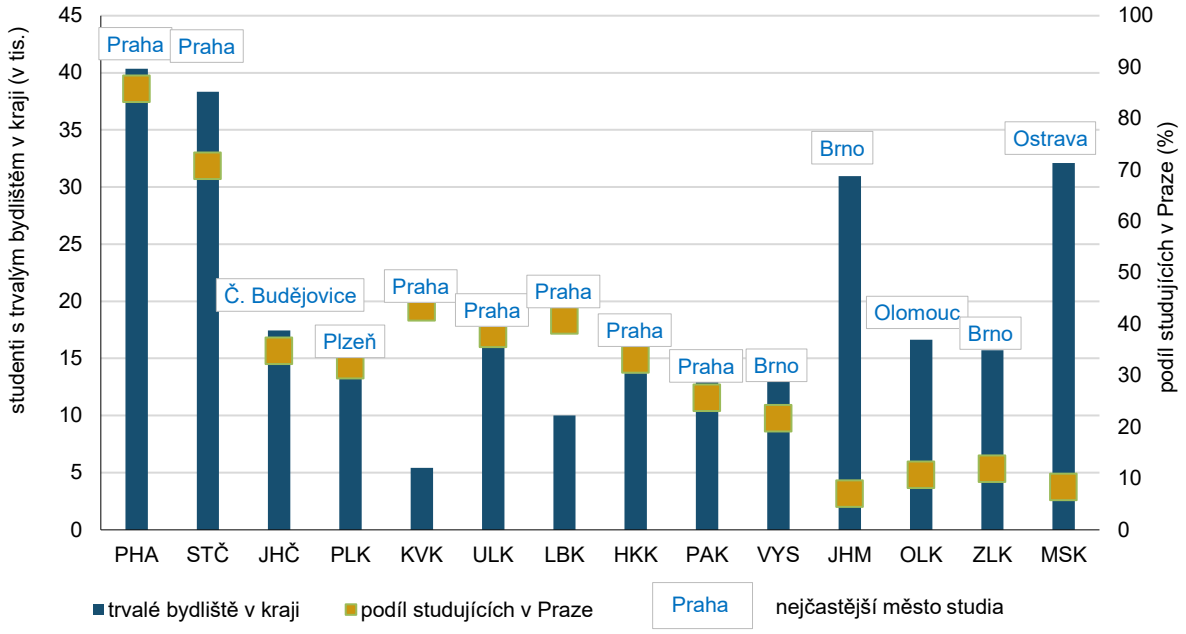
27,7 tisíc absolventů ukončilo v roce 2025 studium na pražských vysokých školách.

V roce 2025 úspěšně ukončilo studium 27,7 tisíc studentů vysokých škol, z toho bylo 57 % žen. Od roku 2019 se počet absolventů navýšil (o 13 %). Po roce 2000 dosáhl počet absolventů veřejných a soukromých vysokých škol v Praze svého maxima v roce 2012, kdy absolventů vysokých škol bylo 35,0 tisíc. Počet absolventů pak každoročně klesal až na 22,5 tisíc v roce 2022. Od té doby se jejich počet opět mírně zvýšil (o 23 %).

V roce 2025 bylo v Praze 40,4 tisíc studentů vysokých škol, kteří měli trvalé bydliště v Praze (místo výuky v Praze ale i v jiných krajích). Bylo mezi nimi 54 % žen. Studentů se státním občanstvím České republiky a trvalým bydlištěm v Praze bylo 37,3 tisíc. Nejčastěji studovali studenti s bydlištěm v Praze na školách v Praze (86 % studentů), dále v Brně (1,1 tisíc, 3 %) a Plzni (2 %). Více než 500 studentů s trvalým bydlištěm v Praze pak studovalo na vysokých školách v Olomouci a Ústí nad Labem. Pražské vysoké školy byly nejčastěji cílem studentů ze všech českých krajů kromě Jihočeského kraje, kde byly nejčastějším městem studia České Budějovice, a Plzeňského kraje, kde to byla Plzeň. Studenti vysokých škol v moravských krajích měli nejčastěji místo studia v Brně, Ostravě a Olomouci.

Graf 2.33 Studenti s trvalým bydlištěm v kraji podle místa studia a nejčastější město studia (2025)

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

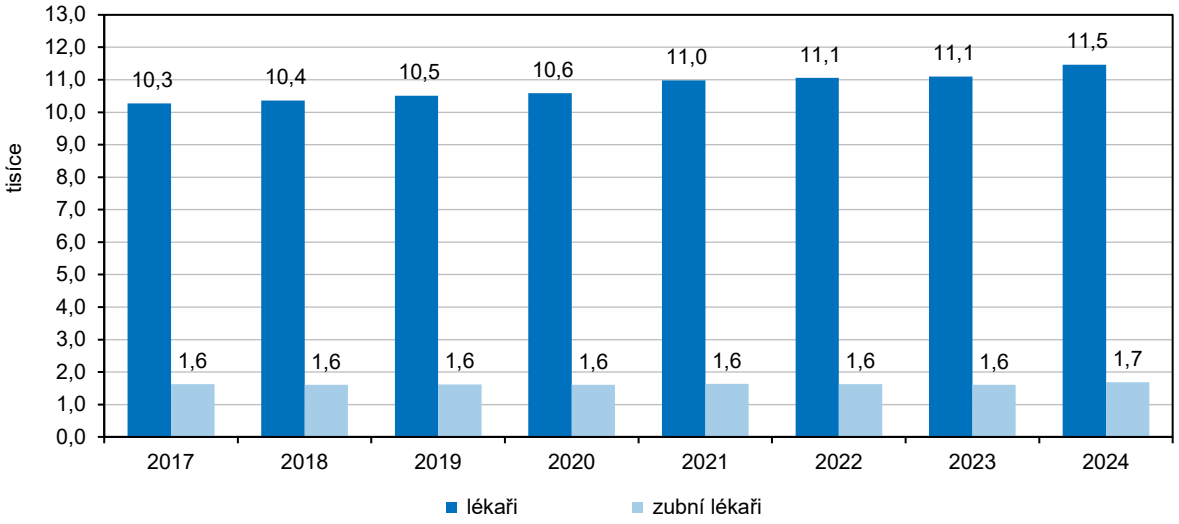
Zdravotnictví

V Praze připadalo v roce 2024 na 1 000 obyvatel 8,3 lékařů. Celkem bylo v nestátních i státních zařízeních 11,5 tisíc lékařů a 1,7 tisíc zubních lékařů.

V roce 2024 bylo v hlavním městě Praze evidováno 11,5 tisíc lékařů[20] ve státních i nestátních zařízeních. Jejich počet mírně roste, celkově se od roku 2019 zvýšil o 9 %. V přepočtu na populaci připadá dlouhodobě 8 lékařů na 1 000 obyvatel Prahy. Vzhledem ke koncentraci zdravotnických zařízení na území Prahy je počet lékařů na 1 000 obyvatel nejvyšší mezi kraji. V druhém Jihomoravském kraji připadá na 1 000 obyvatel 5,3 lékařů. Zubních lékařů bylo v Praze ve státních i nestátních zařízeních celkem 1,7 tisíc přepočteného počtu, jejich počet od roku 2019 vzrostl o téměř 4 %.

Graf 2.34 Lékaři a zubní lékaři v Praze v letech 2017 až 2024

Zdroj: Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR

Pozn.: Přepočtené počty lékařů, státní a nestátní zařízení

V nemocnicích akutní péče v Praze vzrostl od roku 2019 počet lůžek o 5 % a v nemocnicích následné péče o 49 %.

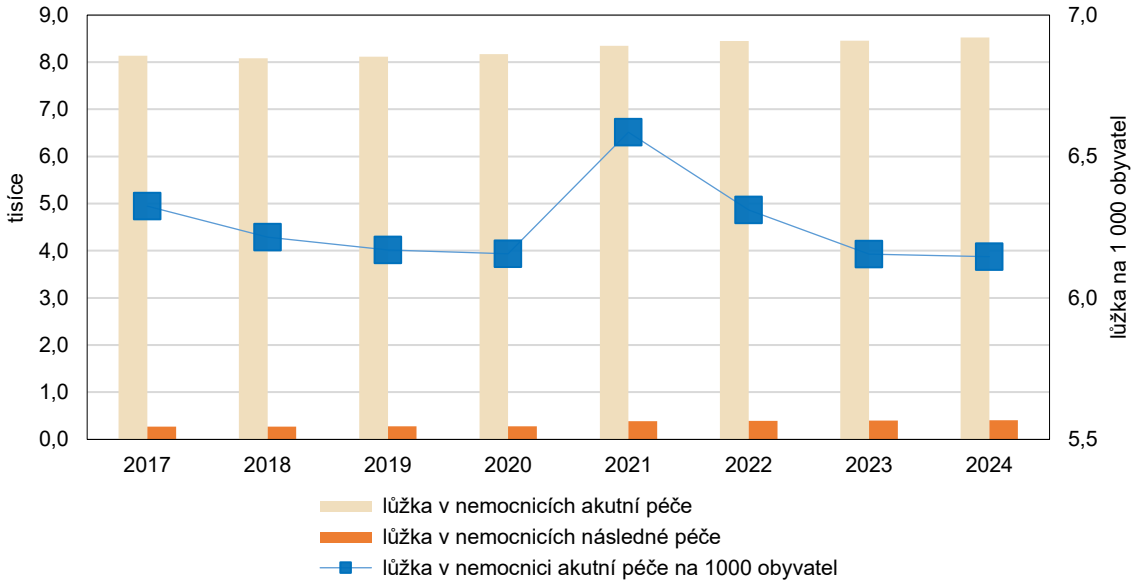
V nemocnicích akutní péče v Praze bylo v roce 2024 zhruba 8,5 tisíc lůžek. Jednalo se o lůžka ve 23 nemocnicích. Od roku 2019 vzrostl jejich počet o více než 400 lůžek, přitom největší nárůst (174 lůžek, 2 %) byl pozorován mezi lety 2020 a 2021, tedy mezi dvěma roky ovlivněnými pandemií covid-19. V posledním roce narostl počet lůžek o téměř 70. V nemocnicích akutní péče se poskytuje urgentní lůžková péče, která má za cíl odvrátit zhoršení zdravotního stavu pacienta a snížit riziko vážného zhoršení.

Nemocnice následné péče poskytují spíše ošetřovatelskou péči, včetně psychiatrické péče. Jde o dlouhodobější péči, která navazuje na stabilizaci zdravotního stavu, zvládnutí nemoci a při které je nutné stav doléčit, případně poskytnout rehabilitační péči. V sedmi nemocnicích následné péče v Praze bylo 407 lůžek. Počet lůžek se od roku 2019 zvýšil výrazně o 49 %. Nejvyšší nárůst nastal mezi roky 2020 a 2021, kdy počet lůžek vzrostl o 113 (41 %). Na vzrůstu počtu lůžek se podílel především převod Psychiatrické léčebny Bohnice na Nemocnici Bohnice, tedy převod z odborného léčebného ústavu na nemocnici.

[20] jedná se o přepočtené počty lékařů, počet lékařů tedy vyjadřuje jejich stav po přepočtení na plné pracovní úvazky.

Graf 2.35 Lůžka v nemocnicích akutní a následné péče[21] v Praze

Zdroj: Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR

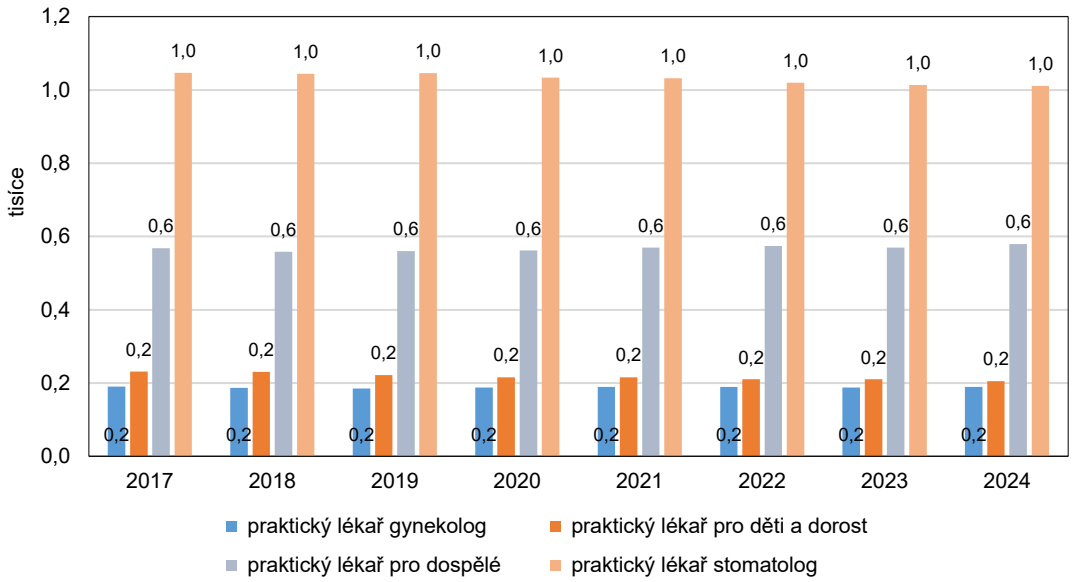

V Praze byla v roce 2024 zhruba tisícovka praktických ordinací stomatologů. Ordinací praktických lékařů pro dospělé byla polovina tohoto počtu.

V Praze byla v roce 2024 zhruba tisícovka praktických ordinací stomatologů. Celkový počet ordinací stomatologů byl 1 011. Od roku 2019 se snížil o 35 ordinací (3 %). Ordinací praktických lékařů pro dospělé byla zhruba polovina tohoto počtu. Od roku 2019 došlo ke zvýšení jejich počtu o 19 (3 %). V Praze je dále 189 ordinací praktických lékařů gynekologů, jejich počty se za posledních šest let změnily velmi málo. V Česku byl celkový počet ordinací gynekologů téměř 1,3 tisíc a jejich počet se také téměř nezměnil. V Praze ještě provozovalo svou praxi 205 ordinací praktických lékařů pro děti a dorost. U nich je od roku 2019 patrný pokles o cca 8 % (17 ordinací).

Graf 2.36 Samostatné ordinace praktických lékařů podle specializace v Praze

Zdroj: Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR

[21] Nemocnice akutní péče je zdravotnické zařízení poskytující akutní lůžkovou péči, jejímž cílem je odvrácení zhoršení zdravotního stavu pacienta či snížení rizika vážného zhoršení. Nemocnice následné péče je zdravotnické zařízení poskytující ošetřovatelskou následnou péči, včetně péče psychiatrické. Zpravidla se jedná o pacienty, u nichž došlo již ke stabilizaci zdravotního stavu, zvládnutí nemoci a je nutné pouze doléčení nebo poskytnutí zpravidla léčebně rehabilitační péče.

Z celorepublikového počtu jsou v Praze nejvíce koncentrovány ordinace stomatologů a ordinace gynekologů. V Praze je 20 % celorepublikového počtu stomatologů a 15 % z celkového počtu gynekologů v Česku.

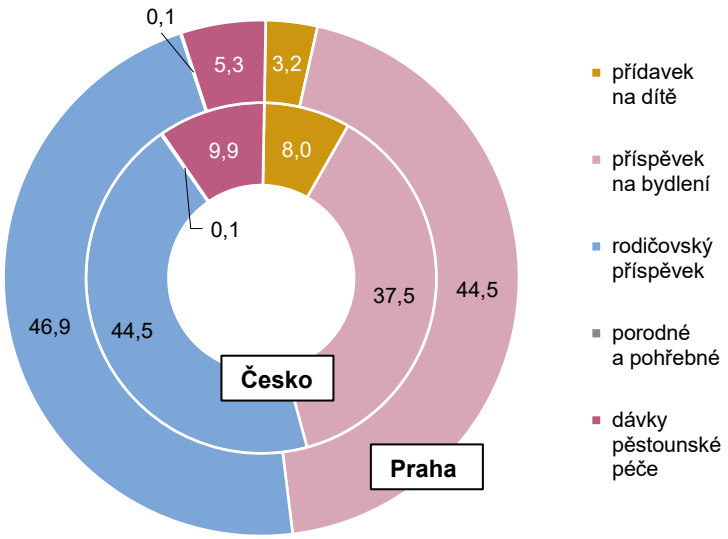
Sociální zabezpečení

Dávky státní sociální podpory hradí stát. Dávky zajišťují pomoc rodinám s dětmi v určitých situacích, na které vlastní síly rodiny nestačí. Jedná se například o pomoc při nedostatečném příjmu rodiny, při péči o malé děti, při neúplnosti rodiny a další situace[22]. Dávky státní sociální podpory byly v roce 2025 poskytovány na základě zákona č. 117/1995 Sb. o státní sociální podpoře. Patřil mezi ně přídavek na dítě, příspěvek na bydlení, rodičovský příspěvek, porodné a pohřebné. Údaje za tyto dávky lze najít v následujícím textu, doplněné navíc o dávky pěstounské péče. Do 1. 10. 2025 bylo možné o tyto dávky žádat, od 1. října 2025 došlo ke změně. Podle zákona č. 151/2025 Sb. vznikla jednotná dávka státní sociální pomoci (tzv. superdávka), která nahradila čtyři dávky, konkrétně přídavek na dítě a příspěvek na bydlení ze systému státní sociální podpory a příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení ze systému pomoci v hmotné nouzi. Dávky podle původního systému byly však vypláceny až do konce roku 2025. Dávky státní sociální podpory i tzv. superdávku vyřizuje Úřad práce ČR.

V roce 2025 bylo v Praze vyplaceno celkem 948,3 tisíc dávek státní sociální podpory ve výši 7,5 miliard Kč.

Výdaje na dávky státní sociální podpory v Praze dosáhly v roce 2025 na 7,5 miliard Kč. Celkem bylo vyplaceno 948,3 tisíc dávek, na jednu dávku tedy náleželo průměrně 7 947 Kč. Výdaje na dávky státní sociální podpory byly v roce 2025 druhé nejvyšší ze všech krajů. Vůbec nejvyšší výdaje měl kraj Moravskoslezský s 8,1 miliardami Kč. Samozřejmě z pohledu tohoto ukazatele hraje roli kromě příjmové a sociální úrovně kraje také celkový počet obyvatel. Další nejvyšší výdaje byly tedy v populačně velkých krajích Středočeském a Jihomoravském, kde výdaje na tyto dávky dosáhly v obou krajích shodně 6,3 miliard Kč.

Graf 2.37 Výdaje na dávky státní sociální podpory a pěstounské péče v Praze a Česku
Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

[22] Více je možné zjistit na webu Ministerstva práce a sociálních věcí. Zákon č. 117/1995 Sb. je k dispozici zde: https://e-sbirka.gov.cz/sb/1995/117?zalozka=text
Informace o nové jednotné dávce státní sociální pomoci je možné nalézt zde:
https://up.gov.cz/davka-statni-socialni-pomoci-superdavka
https://jmhz.mpsv.cz/web/slysime-vas/superdavka

V přepočtu na jednu vyplacenou dávku dosáhy nejvyšších hodnot dávky v Praze (7 947 Kč). Ostatní kraje již následovaly s určitým odstupem. Ve Středočeském kraji na jednu dávku připadlo 5 941 Kč, ve Zlínském, Moravskoslezském a Karlovarském kraji, byla částka v přepočtu jedna z nejnižších (5,1 až 5,2 tisíc Kč).

Ze všech výdajů státní sociální podpory a pěstounské péče šlo v Praze v roce 2025 nejvíce na rodičovský příspěvek (téměř 47 %) a dále na příspěvek na bydlení (téměř 45 %).

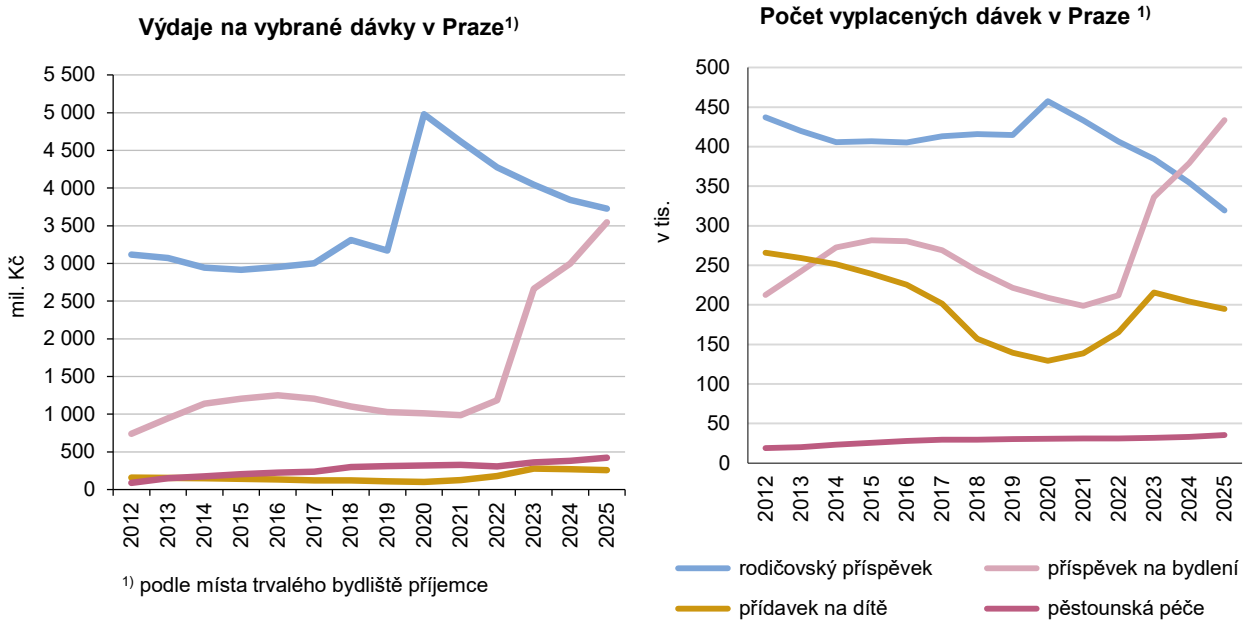
Ze všech výdajů dávky státní sociální podpory a pěstounské péče šlo v Praze v roce 2025 nejvíce na rodičovský příspěvek (téměř 47 %) a dále na příspěvek na bydlení (téměř 45 %). Celkově tyto dávky představovaly 91 % všech výdajů státní sociální podpory. Zhruba 5 % tvořily dávky pěstounské péče a pouze 3 % přídavek na dítě. Porodné a pohřebné tvořilo zanedbatelnou část (0,1 %).

Mezi dávky státní sociální podpory patřily jak dávky nevázané na příjem (rodičovský příspěvek a pohřebné), tak dávky vázané na příjem (přídavek na dítě, příspěvek na bydlení a porodné).

Na rodičovský příspěvek, který dominuje v hodnotě vyplacených dávek, má nárok osoba, která o dítě celodenně pečuje. Pobírat rodičovský příspěvek může pečující osoba pobírat na dítě do 3 let (u dětí narozených do roku 2023 do 4 let). V roce 2025 byl nárok na rodičovský příspěvek ve výši 350 tisíc Kč na jedno dítě za celé období pobírání příspěvku. V období 2019-2025 docházelo k častým změnám ve výši rodičovského příspěvku[23].

Graf 2.38 Dávky státní sociální podpory a pěstounské péče v Praze a Česku

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

1) podle místa trvalého bydliště příjemce

V oblasti státní sociální podpory a v ekonomice probíhalo v letech 2019-2025 mnoho změn, které se projevily bouřlivými výkyvy v počtu dávek státní sociální podpory a ve výdajích na ně.

Nejstabilnější složkou sociálního zabezpečení jsou, kromě důchodů, dávky pěstounské péče (které nepatří mezi dávky státní sociální podpory). Již několik let dochází stabilně ke zvyšování počtu dávek a výdajů na dávky pěstounské péče. Od roku 2019 do roku 2025 jejich počet vzrostl o 17 % a jejich výše o 35 %.

V dalších dávkách státní sociální podpory proběhy velké změny, částečně také navázané na důsledky pandemie covid-19. Počty příspěvků na bydlení i přídavků na dítě klesaly zejména v období 2018 až 2021, poté se jejich počet opět zvyšoval, až

[23] viz informace MPSV: https://mpsv.gov.cz/up-cz/rodicovsky-prispevek

se v roce 2024 stal příspěvek na bydlení nejčastější vyplácenou dávkou. Počty vyplacených rodičovských příspěvků od roku 2020 stabilně klesaly.

Co se týče objemu vyplacených prostředků na tyto dávky, výdaje na rodičovský příspěvek klesaly právě od roku 2020, naopak výdaje na příspěvek na bydlení od roku 2020 rostly. Pandemie covidu jistě urychlila čerpání rodičovských příspěvků. V roce 2019 bylo na rodičovské příspěvky vydáno 3,2 miliard Kč, následoval strmý vzestup v roce 2020 na 5,0 miliard Kč, od té doby hodnota vyplácených rodičovských příspěvků stále klesá. Od roku 2020 do roku 2025 došlo k poklesu o 25 %. Naopak hodnota vyplácených příspěvků na bydlení zaznamenala výrazný posun v roce 2022. Tehdy bylo vyplaceno 1,2 mld. Kč na příspěvek na bydlení, v následujícím roce již 2,7 miliard Kč se stálým růstem až do roku 2025, kdy bylo na tuto dávku vyplaceno celkem 3,5 miliard Kč. Nárůst od roku 2019 byl 3,5násobný.

Přídavky na dítě se řadí mezi dávky, kterých je vyláceno poměrně hodně (cca 200 tisíc v roce 2025), celkovým objemem v korunách (258 mil. Kč) však jsou výrazně pod objemem ostatních dávek (rodičovský příspěvek, příspěvek na bydlení).

Přídavek na dítě je jednou z dávek, která také prošla od roku 2018 až do současnosti turbulentním vývojem. Počet těchto dávek v letech 2018 až 2020 klesal, poté výrazně vzrostl. Od roku 2023 jejich počet stabilně klesá. Co se týče objemu peněz, které jsou prostřednictvím této dávky vypláceny, od roku 2020 dochází k růstu výdajů na přídavek na dítě. Od roku 2020 do roku 2025 se zvýšil objem vyplacených přídavků na dítě 2,5 krát.

Zařízení sociálních služeb

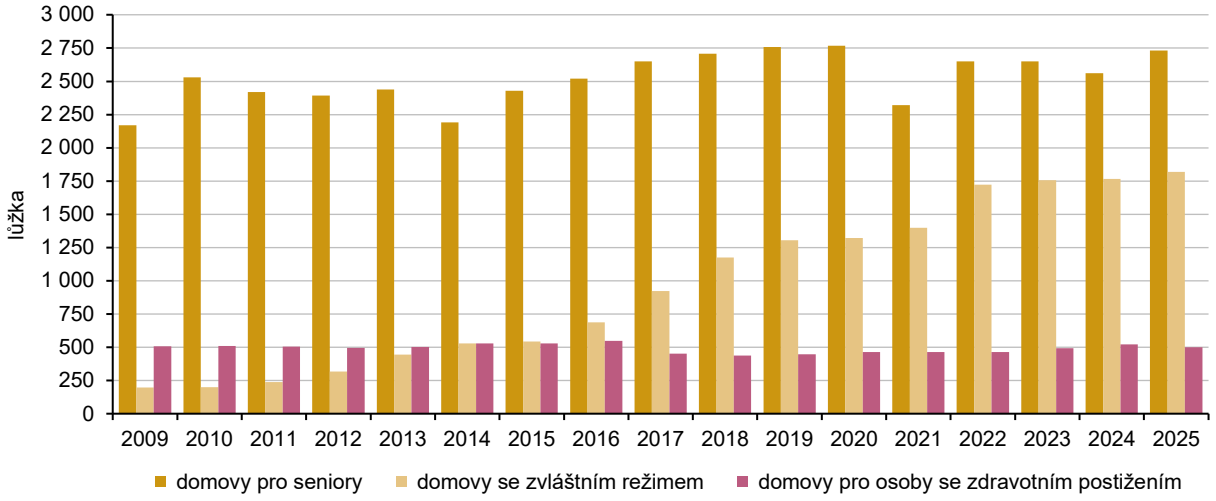
V Praze bylo v roce 2025 2,7 tisíc lůžek v domovech pro seniory a jejich počet se od roku 2019 zvýšil o 3 zařízení.

Domovy pro seniory poskytují dlouhodobé pobytové služby seniorům, většinou nad 60 let, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné osoby. V roce 2025 nabízelo 34 pražských domovů pro seniory celkem 2,7 tisíc lůžek. Počet domovů pro seniory od roku 2019 vzrostl o 3 zařízení. Jejich kapacity jsou proměnlivé. V roce 2019 v nich bylo evidováno 2 758 lůžek, po snížení na 2 320 lůžek v roce 2021 jejich počet opět narostl na 2 733 lůžek v roce 2025. Z dlouhodobého pohledu je patrné, že počty lůžek mírně rostly. Od roku 2015 se drží stabilně nad kapacitou 2,5 tisíc lůžek (s výjimkou roku 2021).

Praha má přibližně stejnou kapacitu domovů pro seniory jako populačně mnohem menší kraje Olomoucký (2 554 lůžek) či Ústecký (3 086). Naopak populačně podobně velký kraj Středočeský má v domovech pro seniory 4,9 tisíc lůžek.

Graf 2.39 Lůžka ve vybraných pobytových zařízeních sociálních služeb v Praze

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Počet domovů se zvláštním režimem se od roku 2019 zvýšil celkem o 6 zařízení, počet lůžek se zvýšil o téměř 40 %.

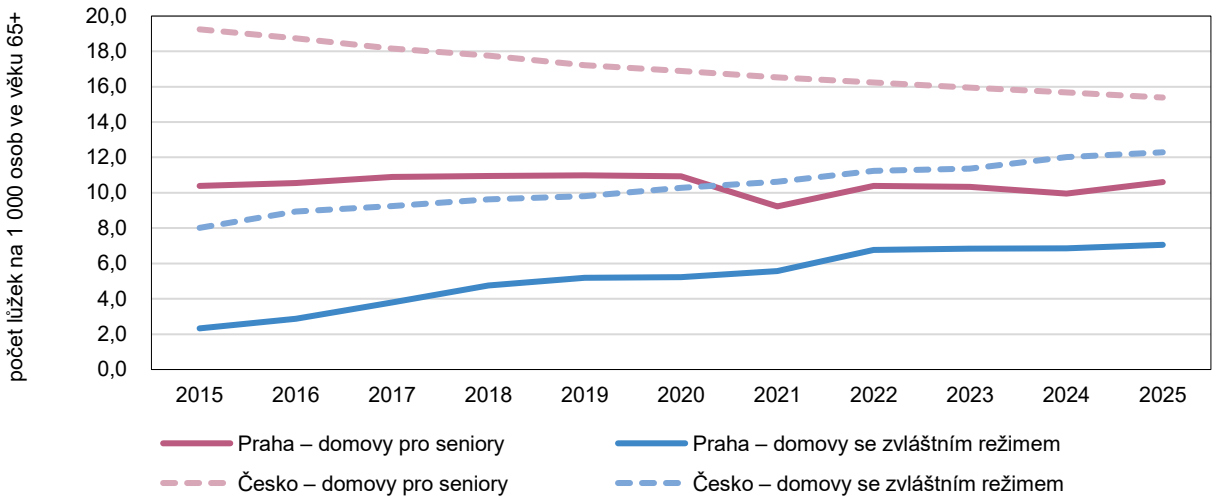
V domovech se zvláštním režimem se poskytují pobytové služby osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu chronického duševního onemocnění nebo závislosti na návykových látkách, především pak osobám s Alzheimerovou chorobou či se stařeckou demencí. Mohou tu tedy bydlet jak starší osoby, tak osoby mladší. Jejich situace vyžaduje pravidelnou pomoc a péči jiné fyzické osoby, která je jim v těchto zařízeních poskytována. V Praze bylo v roce 2025 celkem 26 domovů se zvláštním režimem, přičemž od roku 2019 se jejich počet zvýšil o 6 zařízení. Jejich kapacita byla ještě v roce 2019 celkem 1,3 tisíc lůžek, od té doby počet lůžek každoročně pozvolna stoupal ze 1,3 tisíc v roce 2019 až na současných 1,8 tisíc lůžek (2025).

Domovů pro osoby se zdravotním postižením bylo v Praze v roce 2025 celkem 11. Jejich počet se od roku 2019 mírně zvýšil (o 3 zařízení).

V roce 2019 bylo v Praze osm domovů pro osoby se zdravotním postižením, do roku 2025 se jejich počet zvýšil na 11, růst jejich počtu byl stálý. V těchto domovech bylo 501 lůžek, o 55 více než v roce 2019.

Graf 2.40 Lůžka v domovech pro seniory a v domovech se zvláštním režimem v přepočtu na 1 000 obyvatel ve věku 65 a více let

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

V domovech pro seniory v Praze bylo v roce 2025 cca 10,6 lůžek na 1 000 obyvatel v seniorském věku. V domovech se zvláštním režimem 7,1 lůžek.

Počet lůžek v domovech pro seniory se v období 2019 až 2025 pohyboval mezi 2,3 a 2,7 tisíci. Vývoj počtu lůžek není jednoznačný. Do roku 2020 se jejich počet zvyšoval, v roce 2021 došlo k poklesu, od té doby je zde tendence k mírnému zvyšování počtu lůžek. Od roku 2019 došlo ke snížení počtu lůžek v domovech pro seniory o 0,9 %. U domovů se zvláštním režimem je vývoj jednoznačný, každoročně se zvyšují počty lůžek v těchto zařízeních. Od roku 2019 došlo k růstu o 39 %. Počet osob ve věku 65 a více let se od roku 2019 do roku 2025 zvýšil o 6,7 tisíc osob (2,7 %).

V přepočtu na seniorskou populaci se v Praze stále zvyšuje počet lůžek v domovech se zvláštním režimem. V roce 2019 jich bylo 5,2 na 1 000 seniorů, v roce 2025 již 7,1. V domovech pro seniory není vývoj tak jednoznačný, v roce 2021 došlo dokonce k relativnímu poklesu, což bylo způsobeno především skutečným poklesem počtu lůžek, počet seniorů se v roce 2021 nezvýšil. Od té doby relativní počet lůžek stagnuje na úrovni 10 lůžek na 1 000 seniorů. V Česku je tato situace lepší, od roku 2021 je v průměru počet lůžek na 1 000 seniorů vždy vyšší v Česku než v Praze.

V roce 2025 bylo v Praze celkem 3 tisíce klientů v domovech pro seniory a téměř 2,2 tisíc klientů

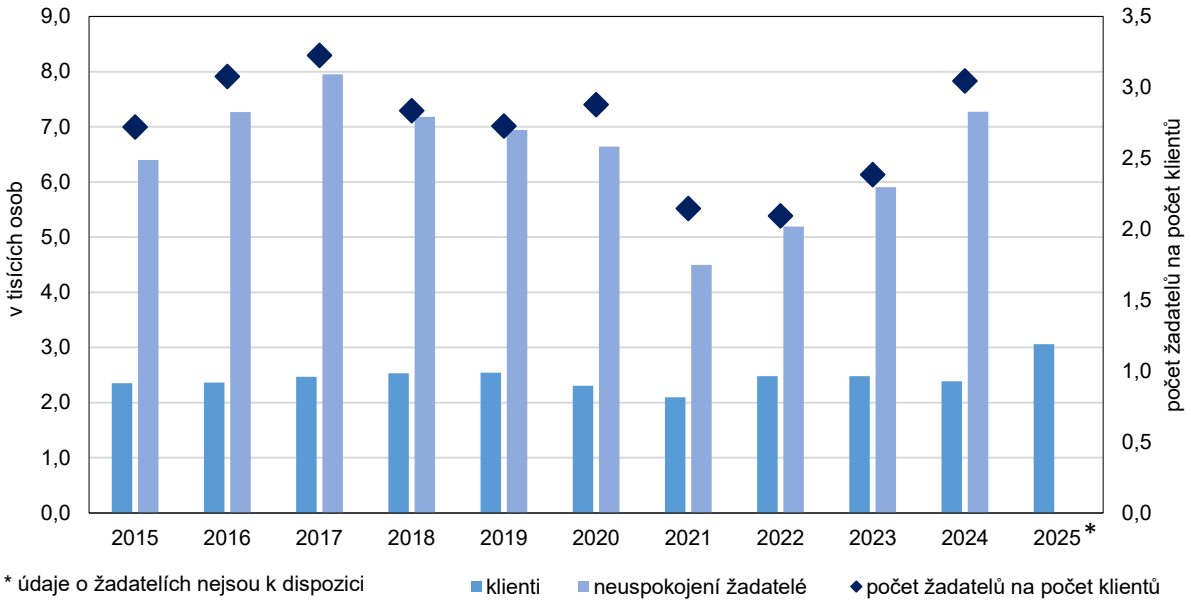
V domovech pro seniory v Praze bylo v roce 2025 celkem 3 tisíce klientů, to je o 28 % více než předchozí rok a o 20 % vyšší hodnota než v roce 2019, kdy bylo v těchto domovech 2,5 tisíce klientů. V roce 2024 bylo v Praze 2,4 tisíc klientů

v domovech se zvláštním režimem. Počty žadatelů o tyto sociální služby převyšují počty klientů více než dvakrát.

domovů pro seniory a 7,3 tisíc neuspokojených žadatelů o tuto službu. Počet žadatelů převýšil počet klientů 3krát. V celém období od roku 2019 i od roku 2015 do roku 2024 převyšuje počet žadatelů počet klientů dvojnásobně. Údaje o počtu žadatelů v roce 2025 nejsou k dispozici.

Graf 2.41 Sociální služba v domovech pro seniory – klienti a žadatelé v Praze

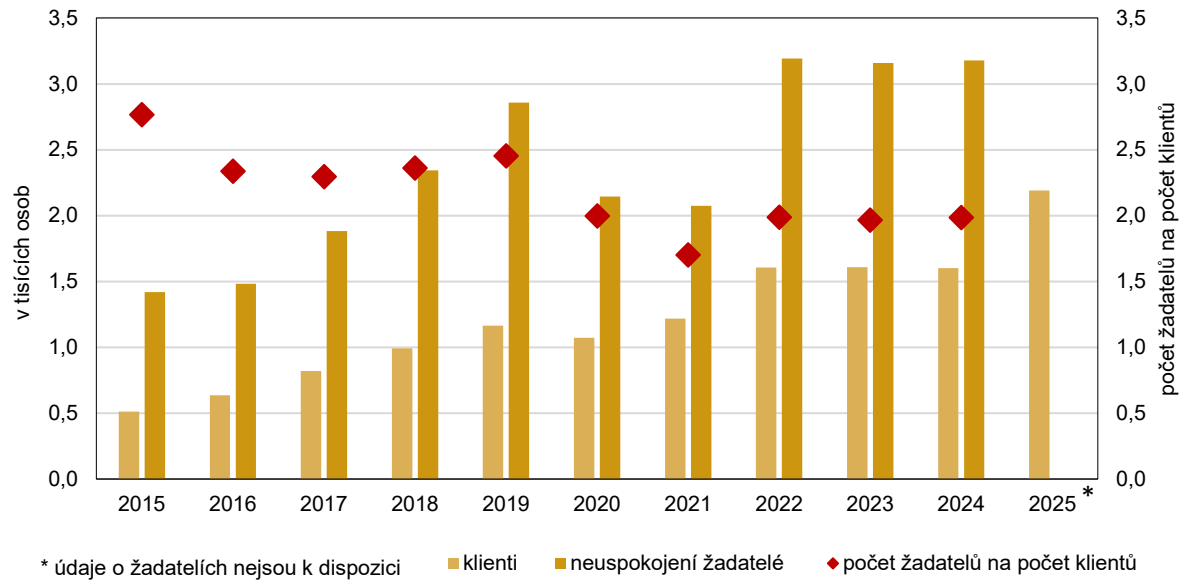
Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Sociální službu v domovech se zvláštním režimem využívalo v roce 2025 zhruba 2,2 tisíc klientů, což bylo o 37 % víc než v roce 2024 a o 88 % víc než v roce 2019 (cca 1,2 tisíc klientů). V roce 2024 bylo v domovech se zvláštním režimem celkem 1,6 tisíc klientů a dvakrát více bylo neuspokojených žadatelů (3,2 tisíc).

Graf 2.42 Sociální služba v domovech se zvláštním režimem – klienti a žadatelé v Praze

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

V celém Česku nebyl poměr mezi klienty a žadateli tak velký jako v Praze. V roce 2024 zde bylo 33,7 tisíc klientů v domovech pro seniory a neuspokojených žadatelů bylo pouze 3,2 tisíc. V domovech se zvláštním režimem byla situace jiná, bylo zde více neuspokojených žadatelů o tuto sociální službu. Klientů v těchto domovech bylo

v roce 2024 cca 25,5 tisíc, neuspokojených žadatelů 37,8 tisíc. Počet žadatelů byl tedy o 48 % vyšší než počet klientů.

Držitelé průkazu osob se zdravotním postižením

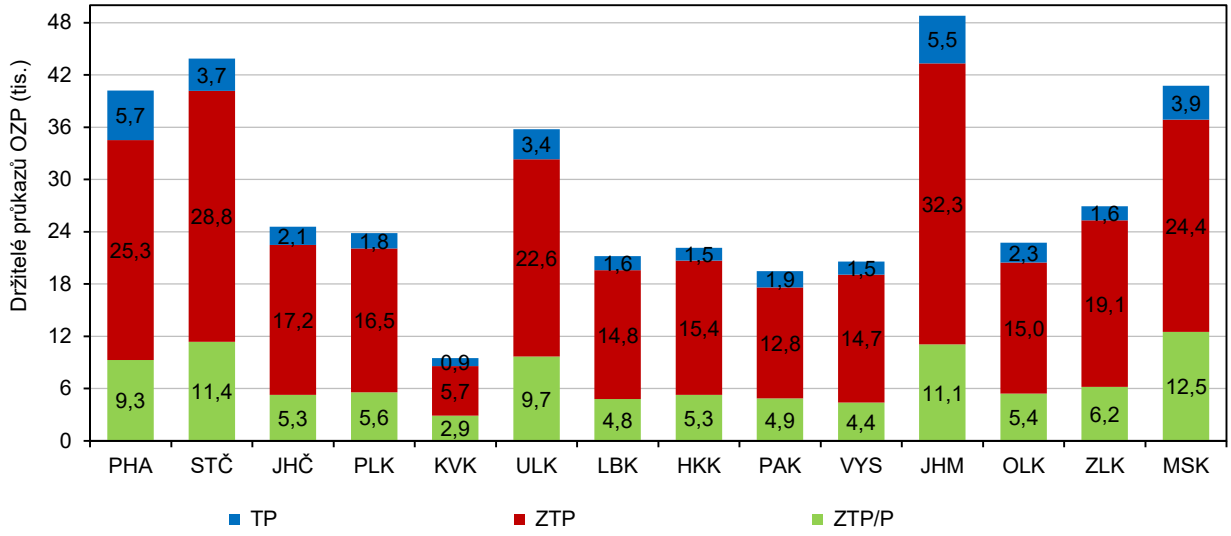
V Praze bylo v roce 2025 celkem 31,6 tisíc držitelů průkazů osob se zdravotním postižením, z toho byla většina s těžkým postižením (63 %, střední úroveň postižení).

V Praze bylo v roce 2025 celkem 31 634 držitelů průkazů osob se zdravotním postižením[24]. Největší podíl na celku měli držitelé průkazů s těžkým postižením (ZTP, 62,6 %), bylo jich 19,8 tisíc. Následovali držitelé průkazů se zvlášť těžkým postižením a s potřebou průvodce (ZTP/P, 21,3 %), kterých bylo 6,7 tisíc. To je skupina vyznačující se nejtěžší formou postižení. Nejmenší podíl připadl na držitele průkazů se středně těžkým postižením (TP, 16,1 %, 5,1 tisíc osob). To jsou osoby s nejlehčí formou postižení.

V Praze je celkem 22,5 držitelů průkazů pro zdravotně postižené na tisíc obyvatel, spolu se Středočeským krajem se jedná o nejnižší hodnotu mezi kraji. Naopak nejvíce držitelů průkazů pro zdravotně postižené v přepočtu na 1 000 obyvatel mají Zlínský (40,2), Liberecký (39,4) a Ústecký kraj (37,4).

Graf 2.43 Držitelé průkazů osob se zdravotním postižením dle typu průkazu v krajích k 31. 12. 2025

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Mezi držiteli průkazů pro osoby s těžkým postižením je nejvíce seniorů (osob ve věku 65 a více let) – 75 %. Naopak u držitelů průkazů se zvláště těžkým postižením a potřebou průvodce, bylo nejvíce osob ve věku 18-64 let (47 %).

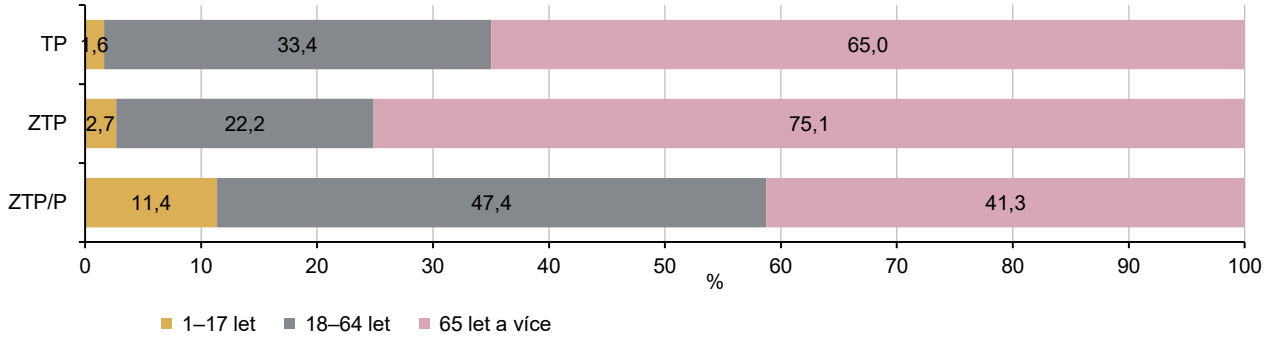
Držitelé průkazů pro středně těžce zdravotně postižené (TP) jsou většinou ve věku 65 a více let a tvoří téměř dvě třetiny (65 %) všech osob, které mají průkaz pro středně těžce postižené. Jedná se o skupinu s nejlehčí formou zdravotního postižení.

Podobnou věkovou strukturu mají i osoby, které mají průkaz pro těžce postižené (ZTP), jen je u nich větší zastoupení seniorů ve věku 65 a více let (75 %).

Naopak mezi osobami zvláště těžce postiženými s potřebou průvodce je nejvíce osob ve věku 18-64 let (47 %). Seniorů je jen 41 %. Výrazně vyšší je podíl mladých lidí do 17 let (včetně) (11 %).

[24] Držitelé průkazů zdravotně postižených jsou rozděleni podle závažnosti jejich postižení do tří skupin: se středně těžkým postižením (TP), s těžkým postižením (ZTP) a se zvlášť těžkým postižením s potřebou průvodce (ZTP/P). Na průkaz má nárok osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením (včetně osob s poruchou autistického spektra), které omezuje její schopnost pohybu a orientace. Tyto osoby mají nárok na finanční příspěvky od státu (příspěvek na mobilitu a příspěvek na zvláštní pomůcku). Více o jednotlivých typech zdravotního postižení na stránkách MPSV: https://www.mpsv.cz/osoby-se-zdravotnim-postizenim#prispevky-pro-osoby-se-zdravotnim-postizenim

Graf 2.44 Držitelé průkazů osob se zdravotním postižením podle věku v Praze (stav k 31. 12. 2025)
Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

TP: středně těžké postižení, ZTP: těžké postižení, ZTP/P: zvlášť těžké postižení s potřebou průvodce

Důchodci, důchody[25]

Na výplatu důchodů vydává stát ročně stovky miliard korun. V roce 2025 bylo vydáno na dávky důchodového pojištění 716 miliard Kč. Tyto výdaje tvořily 30,2 % výdajů státního rozpočtu. Příjmy systému důchodového pojištění dosáhly v roce 2025 zhruba 713 miliard Kč, výdaje na dávky důchodového pojištění (včetně výdajů na správu důchodového systému ve výši 6 mld. Kč) činily 722 miliard Kč. Důchodový systém tak dosáhl záporného salda ve výši -9 miliard Kč.

Existují základní čtyři typy důchodů[26] – starobní, invalidní, vdovský (nebo vdovecký) a sirotčí. Důchody jsou vypláceny z důchodového pojištění. Příjemce důchodů může pobírat i kombinaci důchodů, například starobní s vdovským. Starobní důchod může být přiznán v řádném termínu, nebo předčasně. Existují také poměrné důchody, o které lze požádat, když není splněna minimální délka doby pojištění v důchodovém systému. Sirotčí důchod vzniká dítěti, které se nemůže samo živit, po úmrtí jednoho nebo obou rodičů.

V roce 2025 bylo v Praze celkem 281,5 tisíc příjemců důchodů, z toho bylo 244,4 tisíc pobírajících plný starobní důchod sólo a v kombinaci s pozůstalostním.

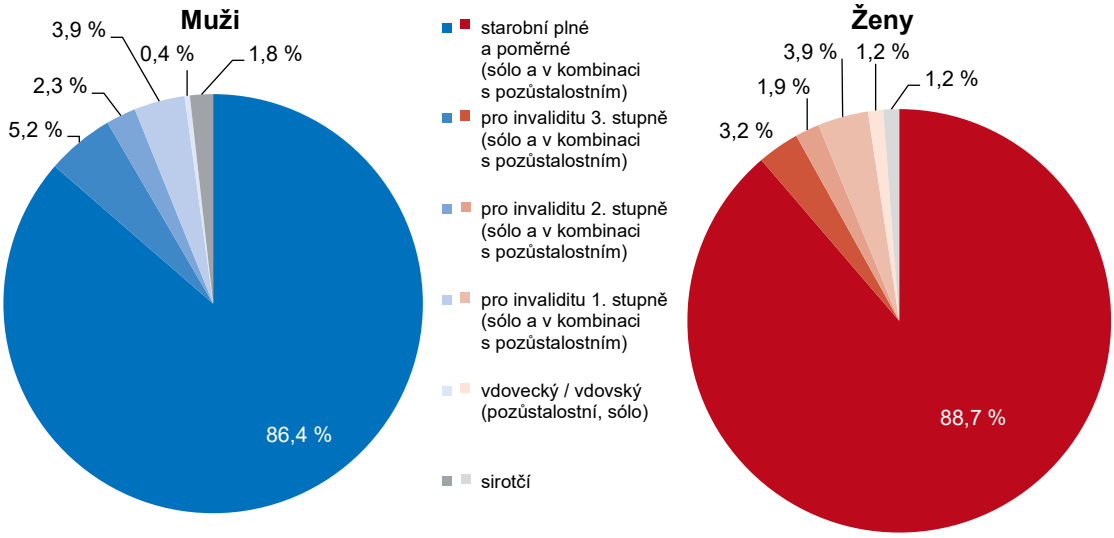
Ke konci roku 2025 pobíralo v hlavním městě nějakou formu důchodu celkem 281,5 tisíc osob. Plný starobní důchod sólo a v kombinaci s pozůstalostním pobíralo 244,4 tisíc příjemců. Některý z invalidních důchodů a v kombinaci s pozůstalostním pobíralo celkem 27,9 tisíc osob. Nejvíce osob pobírajících invalidní důchod bylo ve skupině invalidita 3. stupně sólo a v kombinaci s pozůstalostním (11,2 tis. osob). Téměř stejně bylo osob pobírajících důchod pro invaliditu 1. stupně (sólo+souběh s pozůstalostním, 10,9 tisíc osob). Starobní poměrný důchod (+pozůstalostní důchod) pobíralo 2,7 tisíc osob a sirotčí důchod byl vyplácen 4,0 tisícům osob.

[25] Plný starobní důchod může být pobírán buď po dosažení důchodového věku (řádný starobní důchod), nebo před dosažením důchodového věku (předčasný starobní důchod). Nárok na tyto důchody vzniká, když osoba dosáhne potřebné doby pojištění v rámci důchodového systému. Když pojištěnec nedosáhne potřebné doby pojištění pro řádný starobní důchod, může zažádat o poměrný důchod. Vdova a vdovec mohou taktéž pobírat vdovecký nebo vdovský důchod. Nárok na tento důchod vzniká, když zesnulý byl poživatelem starobního, invalidního důchodu, nebo zemřel následkem pracovního úrazu či ke dni smrti splnil podmínky pro příjem starobního nebo invalidního důchodu.

[26] Další podrobnější informace lze získat na webu České správy sociálního zabezpečení zde: https://www.cssz.gov.cz/duchody-snadne-a-prehledne

Graf 2.45 Příjemci důchodů podle pohlaví a druhu pobíraného důchodu v Praze v prosinci 2025

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Mezi příjemci starobních důchodů plných a poměrných v kombinaci s pozůstalostními bylo 61 % žen. V seniorské populaci (osoby ve věku 65 a více let) bylo 59 % žen.

Mezi příjemci starobních důchodů plných a poměrných pobíraných samostatně nebo v kombinaci s pozůstalostním důchodem bylo 61 % žen. Mezi osobami, které pobíraly starobní poměrné důchody a v kombinaci s pozůstalostními byla většina mužů (56 %). Muži převládali také ve skupině, která pobírala důchod pro invaliditu 3. stupně a v kombinaci s pozůstalostním důchodem (52 % mužů). Naopak ženy převládaly mezi důchodci s méně závažnou invaliditou (1. a 2. stupně) a v kombinaci s pozůstalostním důchodem (bylo mezi nimi 60 %, resp. 55 % žen).

Počet starobních důchodců mužů, kteří pobírali jen tento důchod klesá od roku 2017, u žen sledujeme tento pokles od roku 2015.

Počet žen pobírajících starobní důchod sólo se každoročně snižuje od roku 2015, počet mužů pobírajících stejný typ důchodu se každoročně snižuje od roku 2017. U mužů došlo od roku 2017 k poklesu počtu příjemců sólo starobních důchodů o 6 %, u žen o 9 % od roku 2015.

Projekce obyvatel však počítají v příštím desetiletí s nárůstem počtu osob v seniorním věku, spolu s tím budou opět růst i počty osob s nárokem na starobní důchod. Od roku 2025 do roku 2035 projekce ČSÚ z roku 2023[27] předpokládá v Česku růst počtu seniorů (ve věku 65 a více let) o 10 %, od roku 2035 do roku 2045 o dalších 19 %. Projekce ČSÚ pro kraje[28] z roku 2024 předpokládá v Praze 5procentní nárůst počtu seniorů mezi lety 2025 a 2035. Mezi rokem 2035 a 2045 projekce v Praze očekává nárůst o 22 %. Na důchodové politice státu záleží, kolik seniorů bude odcházet do důchodu v budoucnu. Ta může měnit podmínky, za kterých osoby odcházejí do důchodu a stávají se příjemci starobního důchodu. Nedávné diskuse týkající se udržitelnosti důchodového systému se týkaly například zvyšování věku odchodu do důchodu[29].

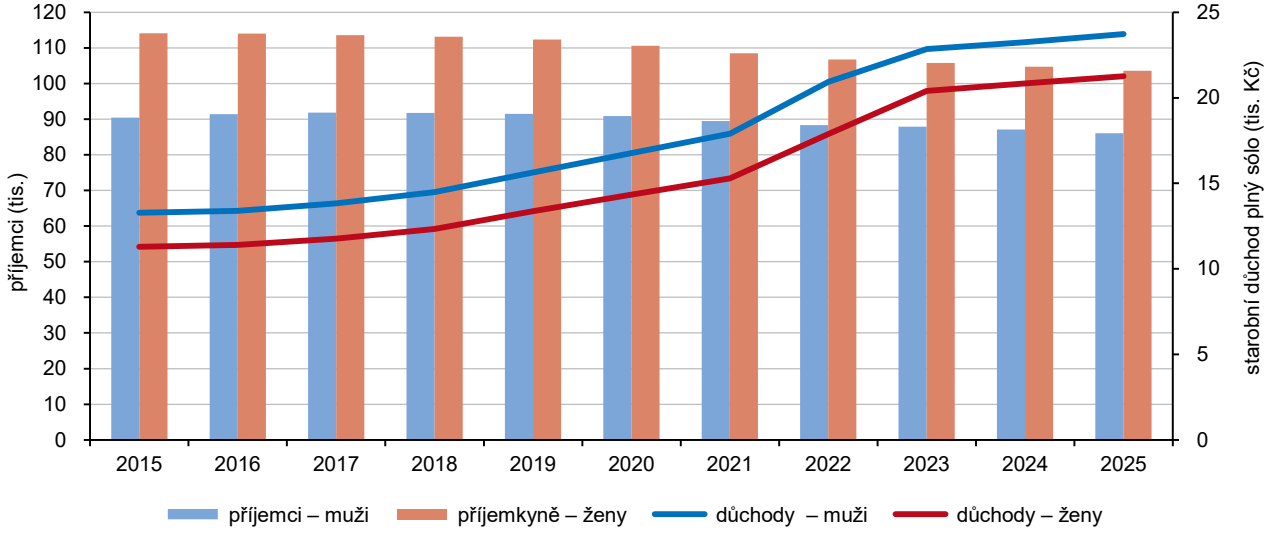
[27] jde o střední variantu projekce, viz zde: https://csu.gov.cz/produkty/projekce-obyvatelstva-ceske-republiky-2023-2100

[28] jde o střední variantu projekce, viz zde: https://csu.gov.cz/produkty/projekce-obyvatelstva-v-krajich-cr-do-roku-2080

[29] viz například stanovisko České demografické společnosti k úpravám stanovení věku odchodu do důchodu zde: https://www.czechdemography.cz/vydavame/stanoviska-cds/stanovisko-2024-1/

Graf 2.46 Příjemci a průměrná měsíční výše starobního důchodu sólo podle pohlaví v Praze (v prosinci)

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Průměrná výše sólo plného starobního důchodu muže byla v roce 2025 celkem 23 732 Kč za měsíc. U žen dosahoval průměrný důchod na 21 268 Kč. Je to ovlivněno nižšími mzdami žen v průběhu pracovního života a výpadkem příjmů v období péče o děti.

Rozdílná výše průměrného starobního důchodu u žen a mužů je dána zejména nižšími mzdami žen než mužů v průběhu pracovního života a také výpadkem příjmů při narození dítěte a při navazující mateřské a rodičovské dovolené. Ženy jsou hlavními pečovateli o dítě a období péče o dítě jim sníží nebo úplně eliminuje příjmy z pracovní činnosti. Ženy také častěji pečují o své staré nebo nemocné rodiče, či o postižené dítě, což se na výši příjmů (například cílením na méně placenou, nenáročnou nebo časově flexibilnější práci) také projeví[30].

Ženy pobíraly v roce 2025 průměrný starobní plný sólo důchod ve výši 21 268 Kč/měsíc, muži měli důchod ve výši 23 732 Kč měsíčně. Důchod žen byl v roce 2025 o 10 % nižší než důchod mužů. V letech 2015 až 2022 byl tento rozdíl ještě vyšší, 14 % až 15 %. Ke snížení rozdílu mezi muži a ženami došlo v roce 2023, kdy se rozdíl v průměrných důchodech snížil na 10 %. Od 1. 1. 2023 bylo zavedeno tzv. výchovné, tedy příspěvek 500 Kč měsíčně za každé vychované dítě.

Příjemci předčasného starobního důchodu se na celkovém počtu příjemců starobního důchodu (bez poměrného, vč. souběhu) podíleli 17 procenty. U mužů byl vyšší podíl důchodců v předčasném důchodu, než u žen.

Příjemců předčasného starobního důchodu celkem vč. souběhu s pozůstalostním důchodem (bez poměrného důchodu) bylo v roce 2025 v Praze 42,5 tisíc osob, většinu tvořily ženy (24,8 tisíc, 58 %). Mezi muži, kteří pobírali starobní důchod včetně souběhu bylo 18,7 % těch, kteří měli předčasný starobní důchod. U žen byl tento podíl nižší (16,5 %). Od roku 2019 počet důchodců, kteří pobírali předčasný starobní důchod, roste. Největší meziroční nárůst proběhl mez lety 2022 a 2023. V roce 2022 totiž vzhledem k vysoké inflaci proběhla mimořádná valorizace a odejít do předčasného důchodu bylo výhodnější než odejít do řádného důchodu.

Počet důchodkyň, které pobíraly předčasný starobní důchod od roku 2019 velmi mírně rostl. V roce 2019 bylo důchodkyň s předčasným starobním důchodem (včetně souběhu a bez poměrných) 21,3 tisíc, v roce 2025 již 24,8 tisíc. Jejich počet tak vzrostl o 16 %. Největší meziroční nárůst proběhl mezi lety 2022 a 2023 (o 7 %). Pak se meziroční nárůsty snižovaly.

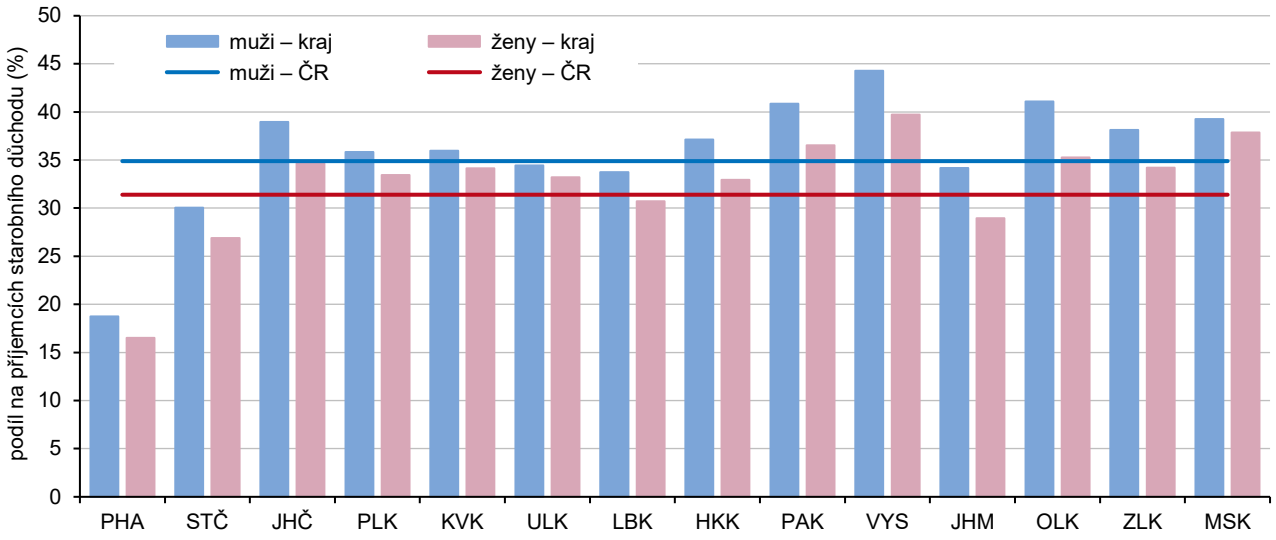
Důchodců-mužů, kteří pobírali předčasný důchod bylo v roce 2019 cca 15,0 tisíc, v roce 2025 to bylo již 17,7 tisíc osob. Jednalo se o 19% nárůst. Jejich počty rostly

[30] viz například průzkum veřejného mínění na téma „Pečující osoby v ČR“ zadaný Ministerstvem práce a sociálních věcí z roku 2024. Dostupný z: https://mpsv.gov.cz/cms/documents/f0e2e854-7746-9cf8-b260-11dd74c6f0db/Z%C3%A1v%C4%9Bre%C4%8Dn%C3%A1%20zpr%C3%A1va_Pe%C4%8Duj%C3%ADc%C3%AD%20osoby%20v%20%C4%8CR.pdf

rychleji než počty žen se stejným typem důchodu. U mužů byl mezi rokem 2022 a 2023 meziroční nárůst na úrovni 17 %, v dalších letech pak dokonce ještě vyšší (téměř 18 % v letech 2024 a 2025).

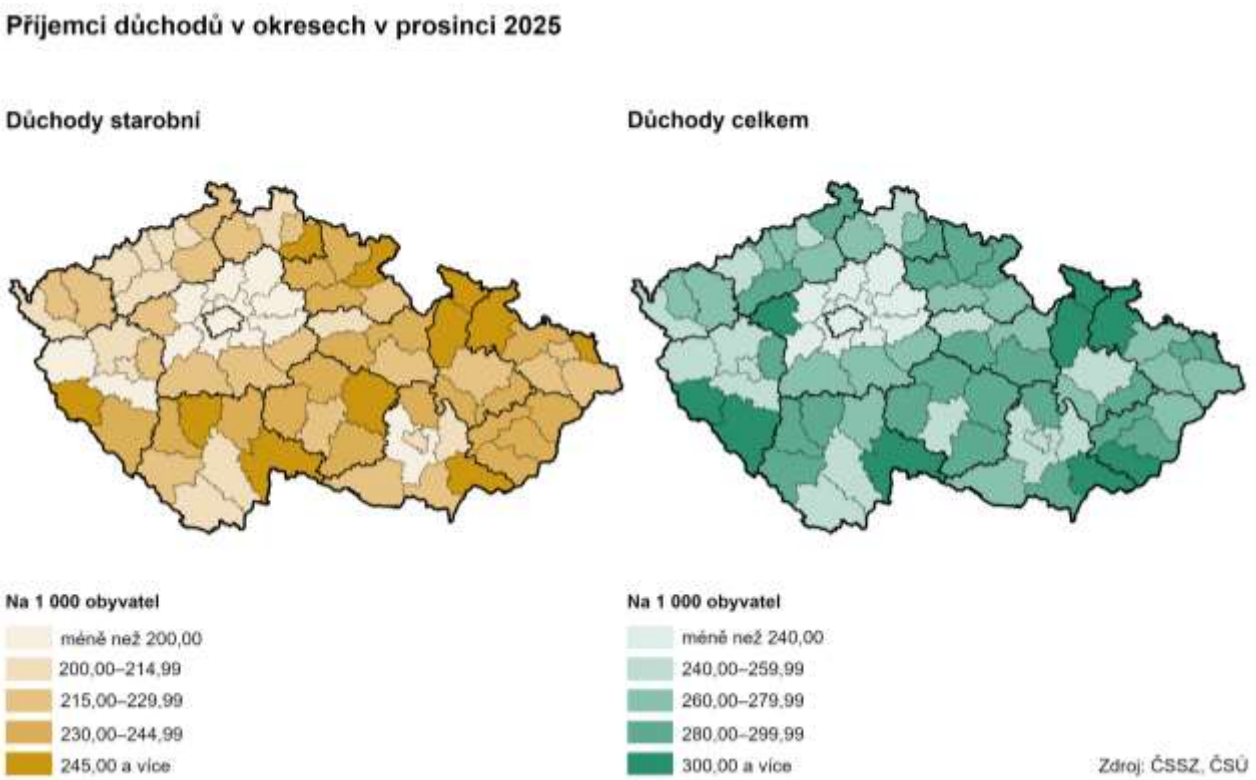
Graf 2.47 Příjemci předčasného starobního důchodu podle pohlaví v krajích v prosinci 2025

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Praha má ze všech krajů nejnižší zastoupení osob, které pobírají předčasný starobní důchod.

Téměř 19 % starobních důchodců a téměř 17 % starobních důchodkyň pobírá v Praze předčasný starobní důchod. U ostatních krajů je tento podíl mnohem vyšší, o cca 11 p. b. (Středočeský kraj) až 26 p. b. (Kraj Vysočina). Menší zastoupení osob, které pobírají předčasný starobní důchod, je v regionech, které mají silné jádro s velkým trhem práce. Například ve Středočeském (30 %) a Jihomoravském kraji (34 %).

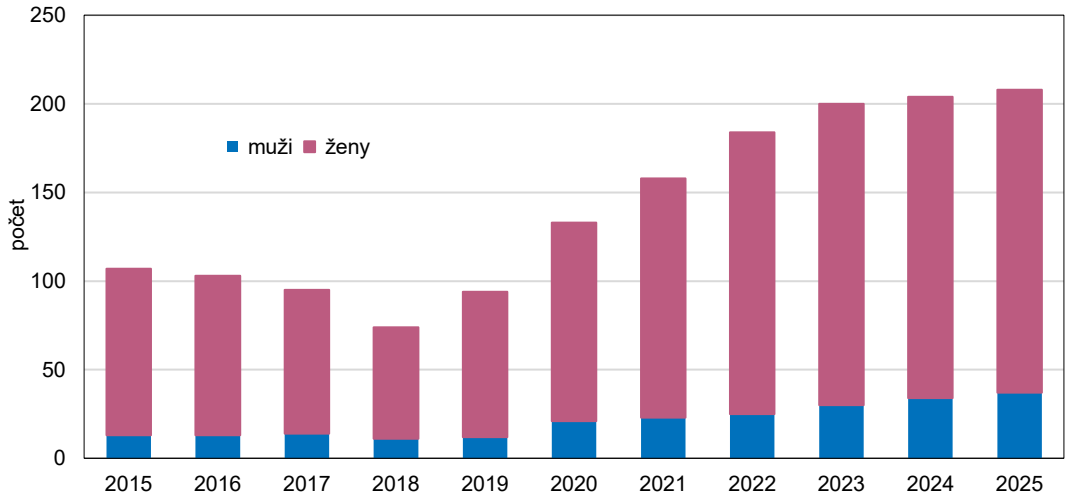

V Praze bylo v roce 2025 celkem 208 příjemců důchodů, kterým bylo více než 100 let.

Z celkového počtu starobních důchodců ve věku 100 a více let bylo v Praze 82 % žen a 18 % mužů. Od roku 2019 docházelo ke každoročnímu růstu jejich počtu. Do roku 2025 se jejich počet zvýšil dvakrát. V Česku pobíralo starobní důchody 1 142 osob stoletých a starších, žen bylo 87 %.

Graf 2.48 Příjemci důchodů ve věku 100 a více let v Praze

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

V roce 2025 dosáhl ze všech druhů důchodů v Praze nejvyšších hodnot sólo starobní důchod plný. Muži měli průměrně důchod ve výši 23 732 Kč měsíčně, ženy ve výši 21 268 Kč. Důchod je vyplácen v čistých částkách (na rozdíl od mezd).

Průměrná výše starobního plného důchodu sólo byla v roce 2025 u mužů v Praze 23 732 Kč za měsíc Kč a u žen 21 268 Kč měsíčně. Jde o nejvyšší průměrný důchod ze všech druhů důchodů. Předčasný starobní důchod sólo dosahoval druhých nejvyšších hodnot. Muži pobírali průměrně 21 137 Kč a ženy 19 037 Kč.

Naproti tomu důchody invalidní byly o 58 až 28 % nižší (podle stupně invalidity), než důchody starobní (sólo). Na invalidní důchod má nárok osoba, která dlouhodobě nemůže ze zdravotních důvodů pracovat a nedosáhla důchodového věku. Invalidní důchod může při zlepšení zdravotního stavu zaniknout, po dosažení věku 65 let se automaticky změní na starobní důchod[31].

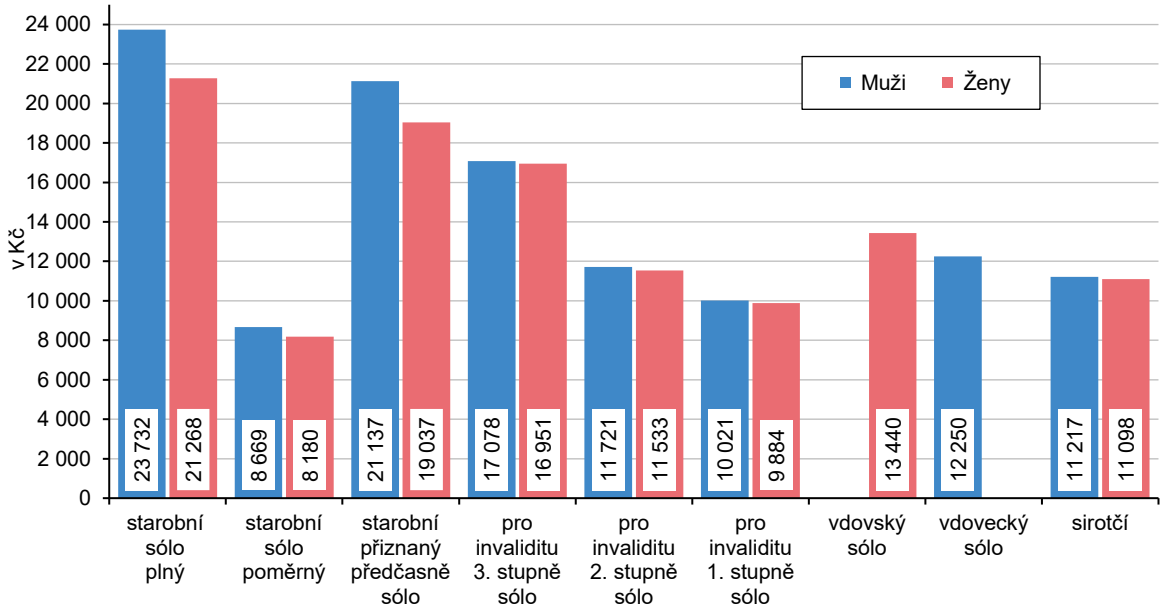
Důchody pro invaliditu 1. a 2. stupně byly výrazně nižší, než důchod pro invaliditu 3. stupně, což je nejtěžší stupeň invalidity. Při nižších stupních invalidity se očekává nějaká forma zapojení na trhu práce. Invalidní důchod pro nejtěžší invaliditu (3. stupně) dosahoval v Praze zhruba 17 tisíc Kč měsíčně. Rozdíly mezi muži a ženami byly minimální (0,7 %). Invalidní důchod pro invaliditu 2. stupně přesáhl mírně hodnotu 11 tisíc Kč u mužů i u žen. Nejnižších hodnot dosahovaly invalidní důchody pro nejnižší stupeň invalidity (u mužů to bylo 10,0 tis. Kč, u žen 9,9 tisíc Kč).

Pražské vdovy pobíraly v roce 2025 v průměru vyšší důchod (13 440 Kč) než pražští vdovci (12 250 Kč).

[31] Více viz: https://www.cssz.cz/invalidni-duchod

Graf 2.49 Průměrné důchody podle druhu důchodu a pohlaví v Praze v prosinci 2025

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Valorizace důchodů zajištuje jejich zvyšování v závislosti na vývoji ekonomiky. Od roku 2019 do roku 2025 se průměrný starobní sólo důchod zvýšil z 14 383 Kč na 22 386 Kč.

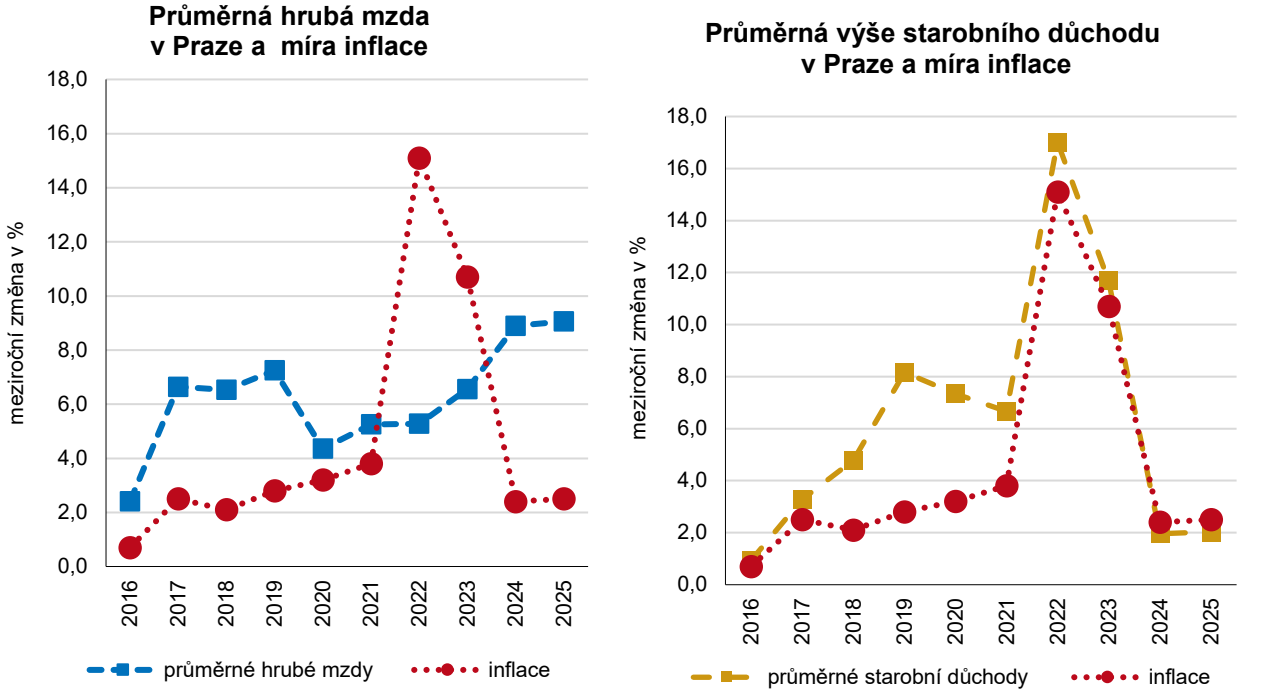
Následující grafy ilustrují růst hrubé měsíční mzdy zaměstnance a starobního plného důchodu sólo od roku 2016 do roku 2025 po započtení inflace v Česku (růstu spotřebitelských cen). Po započtení míry inflace, která absolutní výši výdělků a důchodů snižuje, můžeme hovořit o reálné mzdě a reálném důchodu. Důchody jsou sledovány a vypláceny jako čisté, mzdy jsou sledovány jako hrubé a vypláceny jako čisté, tedy po snížení o patřičné odvody státu. Informaci o mzdách v čistém vyjádření ČSÚ nepublikuje.

Inflace rostla již od roku 2019. Tehdy se pohybovala mezi 2 a 4 %. Ke skokovému navýšení došlo mezi lety 2021 a 2022, kdy vzrostla na 15,1 %. Na vysokých hodnotách se ještě zdržela v roce 2023 (10,7 %). v dalším roce již poklesla na úroveň 2,4 %.

Průměrný starobní důchod sólo (včetně předčasného) dosáhl v roce 2016 na 12 286 Kč a v roce 2019 na 14 383 Kč měsíčně. V roce 2025 již dosáhl hodnoty 22 386 Kč. Roční růst v nominálním vyjádření se pohyboval od nejnižší hodnoty 2,0 % v letech 2024 a 2025 po maximální hodnotu 17 % v roce 2022. Meziroční růst průměrného starobního důchodu sólo byl v letech 2016 až 2023 (včetně) vždy mírně vyšší než meziroční růst spotřebitelských cen. Docházelo tedy k mírnému růstu reálného důchodu, který se pohyboval od 0,3 % v roce 2016 po 5,5 % v roce 2019. Výjimkou byly roky 2024 a 2025, kdy došlo k reálnému poklesu hodnoty tohoto důchodu o -0,3 %, resp. -0,4 %.

Graf 2.50 Vývoj průměrné hrubé měsíční mzdy a průměrného starobního důchodu a inflace v Praze a Česku

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení, Český statistický úřad

Poznámka: jde o průměrnou hrubou měsíční mzdu zaměstnance (přepočteného počtu) podle údajů z podnikových statistik ČSÚ (průměr za 1.-4. čtvrtletí daného roku), průměrný důchod starobní bez souběhu s jinými důchody (včetně předčasných) podle statistik ČSSZ. Míra inflace je vyjádřená meziročním indexem spotřebitelských cen v Česku.

Zatímco průměrný starobní důchod sólo poklesl v reálném vyjádření v roce 2024 a 2025 o -0,3 % a o -0,4 %, průměrná hrubá měsíční mzda poklesla reálně v roce 2022 a 2023 o -9,4 %, resp. -3,2 %.

Naopak reálný pokles mezd se projevil dříve než reálný pokles starobního důchodu. Již v roce 2022 a 2023 došlo k meziročnímu reálnému poklesu mezd. Mzdy sice nominálně vzrostly, růst spotřebitelských cen však byl tak vysoký, že se reálný růst proměnil v reálný pokles mezd. V letech 2016 až 2021 se mzdy meziročně zvyšovaly v rozmezí 0,9 % v roce 2021 a 5,9 % v roce 2018. V roce 2022 mzdy reálně meziročně poklesly o -9,4 %, v roce 2023 o -3,2 %. V letech 2024 a 2025 již mzda meziročně reálně rostla, a to v každém roce minimálně o 4 %.

Kriminalita a dopravní nehody

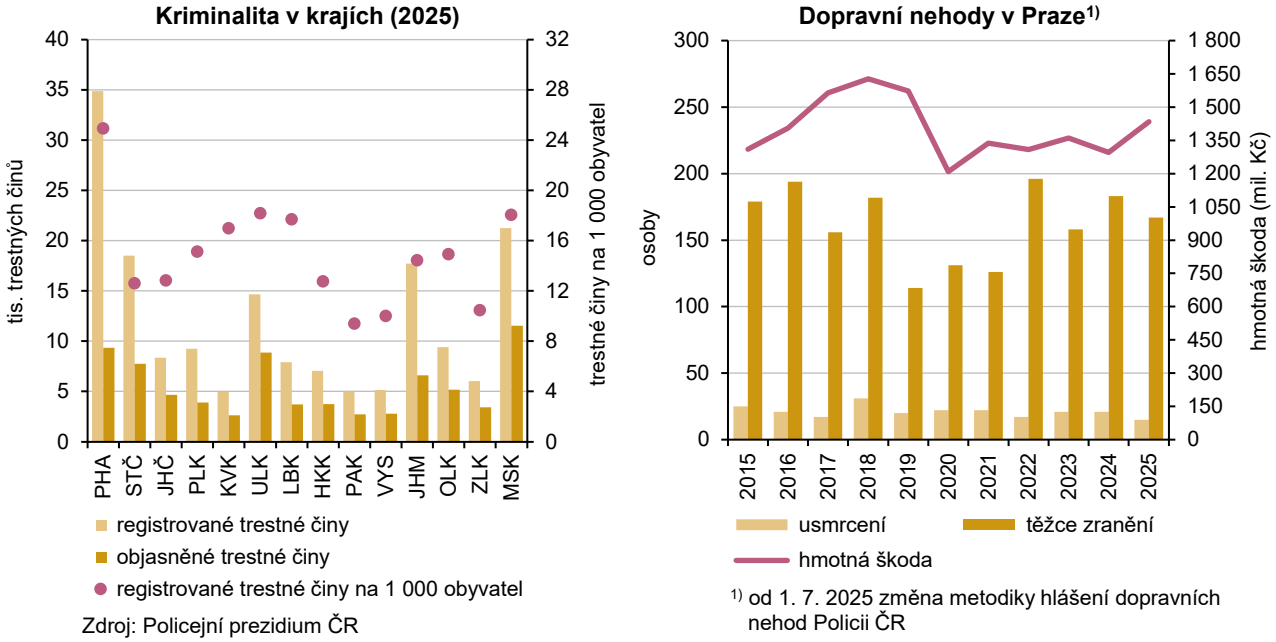
V roce 2025 bylo na území Prahy registrováno 34 853 trestných činů a došlo zde k 11 030 dopravním nehodám.

V roce 2019 bylo v Praze na Policii ČR nahlášeno 49,9 tisíc trestných činů, v roce 2025 již jen 34,9 tisíc. Jedná se o trestné činy, ke kterým byl vyplněn formulář o trestném činu. Registrované trestné činy jsou takové, u kterých prováděla Policie ČR trestní řízení. Od roku 2016 již se nepublikují údaje o zjištěných trestných činech, pouze o činech registrovaných.

V roce 2019 bylo na území Prahy nahlášeno Policii ČR 21 458 dopravních nehod, v roce 2025 již jen 11 030. Celkový vývoj jde směrem k poklesu počtu dopravních nehod v Praze. Zařazení na území Prahy je provedeno na základě zeměpisných souřadnic, které Policie ČR u nehody zaevidovala. Také u nehod je jejich snížení ovlivněno částečně administrativními (zákonnými) změnami. Od 1. 7. 2025 je nutné dopravní nehodu hlásit Polici ČR v případě, kdy na vozidlech nebo přepravovaných věcech vznikne škoda přesahující 200 000 Kč. Tzn. některé dopravní nehody se do statistik nedostanou, účastníci nehod si jejich důsledky vyřeší bez nahlášení na policii.

Graf 2.51 Kriminalita a dopravní nehody v Praze

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Zdroj: Policejní prezidium ČR

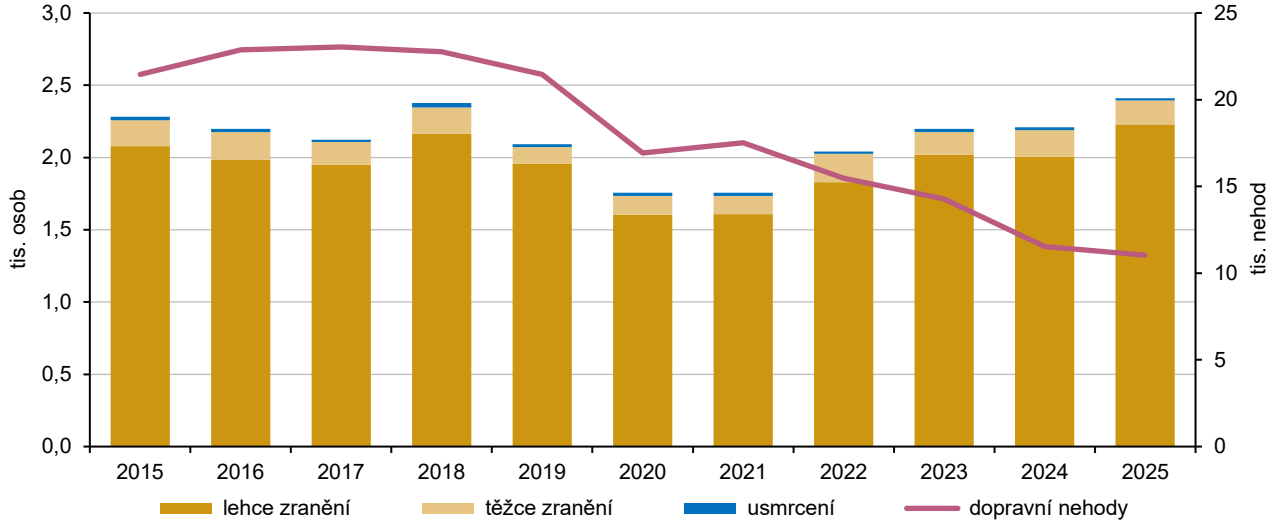
1) od 1. 7. 2025 změna metodiky hlášení dopravních nehod Policii ČR

Na území Prahy bylo v roce 2025 při dopravních nehodách těžce zraněno 167 osob. Usmrceno bylo 15 osob.

Počet usmrcených osob se v letech 2019 až 2025 pohyboval od minima v loňském roce 2025 (15 osob) po maximum v roce 2020 a 2021 (v obou letech to bylo 22 usmrcených osob). Těžce znaněných osob bylo nejméně v roce 2019 (119 osob) a nejvíce v roce 2022 (196 osob). Pod vlivem alkoholu bylo v Praze v roce 2025 spácháno 429 dopravních nehod. Každoročně se jedná o cca 400-500 dopravních nehod spáchaných vlivem alkoholu. V porovnání s celkovým počtem dopravních nehod bylo v roce 2019 spácháno 2,0 % nehod pod vlivem alkoholu, tento podíl do roku 2025 stále mírně rostl. V roce 2025 již to bylo 3,9 % dopravních nehod spáchaných pod vlivem alkoholu.

Graf 2.52 Dopravní nehody1) a jejich následky na životě nebo zdraví v Praze

Zdroj: Policejní prezidium ČR

1) od 1. 7. 2025 změna metodiky hlášení dopravních nehod Policii ČR

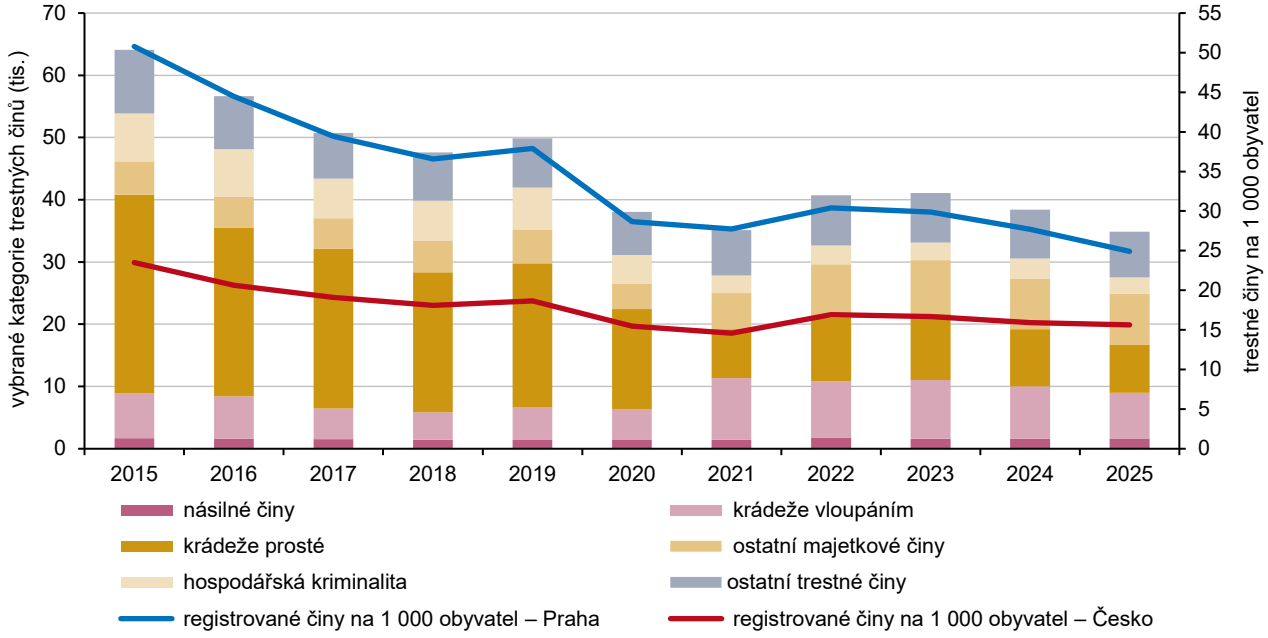
Hlavní příčinou dopravních nehod je podle Policie ČR nesprávný způsob jízdy.

V roce 2025 mezi dopravními nehodami, ke kterým došlo v Praze, převládaly nehody, které vznikly vlivem nesprávného způsobu jízdy (65 %). Čtvrtinu nehod tvořily takové, při kterých jeden z účastníků nedal přednost v jízdě (25 %). Nepřiměřenou rychlostí jeli účastníci v případě 6 % dopravních nehod. Nesprávné

předjíždění mohlo za 0,6 % dopravních nehod. Ostatní příčiny se na celkovém počtu dopravních nehod podílely 4 %.

Graf 2.53 Registrované trestné činy v Praze a Česku

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Téměř 35 tisíc trestných činů bylo registrováno na území Prahy. Od roku 2019 jejich počet poklesl o 30 %.

V roce 2019 bylo v Praze registrováno 49 863 trestných činů. Pandemie covid a omezení pohybu osob ve veřejném prostoru ovlivnila počty některých druhů kriminality (například krádeže, vloupání a kapesní krádeže). Počty trestných činů se v roce 2020 a 2021 snížily na 38,1 tisíc, resp. 35,1 tisíc. V následujícím roce se počet trestných činů zvýšil na 40,7 tisíc. V posledních dvou letech bylo ročně nahlášeno méně než 40 tisíc trestných činů. Kromě covidu ovlivnilo v roce 2020 a později počty trestných činů zavedení nové hranice škody u krádeže. Od 1. 10. 2020 se hranice škody u krádeže zvýšila z 5 000 Kč na 10 000 Kč. Drobné krádeže tak již nejsou kvalifikovány jako trestný čin, pouze jako přestupek.

Další okolnost, která mění počty registrovaných trestných činů, respektive spíše jejich strukturu, je zavedení novely trestního zákoníku, která pracuje s rozšířenou definicí znásilnění[32]. Od 1. 1. 2026 také trestní zákoník částečně dekriminalizuje zanedbání povinné výživy (§ 186 stejného zákoníku).

Mezi registrovanými trestnými činy převládaly v roce 2019 prosté krádeže. Představovaly 47 % všech trestných činů. Postupem času se tento typ kriminality vyskytoval stále méně a v roce 2025 se již prosté krádeže podílely na celkovém počtu trestných činů jen 22 %.

Prosté krádeže vždy představovaly většinu mezi všemi trestnými činy v Praze. V roce 2019 tvořily 47 %, v roce 2025 již jen 22 % všech trestných činů. Právě u nich došlo k největšímu poklesu jejich počtu (o 67 %). Svůj vliv na to měla změna hranice škody u krádeže (viz výše) zavedená v roce 2020. Dalším nejčastějším typem kriminality byla hospodářská kriminalita. Kriminální činy tohoto typu tvořily v roce 2019 celkem 13 % trestných činů, v roce 2025 již jen 8 %. Jednalo se nejčastěji o padělání a pozměnění veřejné listiny nebo peněz, krácení daně a poplatku a povinné platby, neoprávněný přístup a poškození záznamu v PC systému, opatření a přechovávání přístupového zařízení a hesla, nebo podvod. Krádeže vloupáním a ostatní majetkové trestné činy tvořily v roce 2019 zhruba desetinu případů registrovaných činů. Jejich podíl se postupně zvyšoval až na více než pětinu případů

[32] s účinností od 1. 1. 2025 byl přijat zákon č. 166/2024 Sb., který mění zákon č. 40/2029 SB. (trestní zákoník), který upravuje nebo přidává zejména paragrafy § 119a Spáchání trestného činu zneužitím bezbrannosti, § 185 Znásilnění, § 185a Sexuální útok a § 186 Sexuální nátlak.

v roce 2025. Mezi ostatní majetkové trestné činy patřily zejména neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku, podvod a poškození cizí věci.

Násilné trestné činy představovaly jen 4,6 % všech trestných činů registrovaných v Praze. Od roku 2019 došlo ke zvýšení jejich zastoupení (o 1,6 p. b.)

V roce 2019 bylo dále v Praze zaevidováno 1,5 tisíc násilných trestných činů. Jejich počet mírně narostl na 1,6 tisíc. Mezi násilnými trestnými činy dominuje úmyslné ublížení na zdraví, nebezpečné vyhrožování, vydírání, loupež nebo porušování domovní svobody.

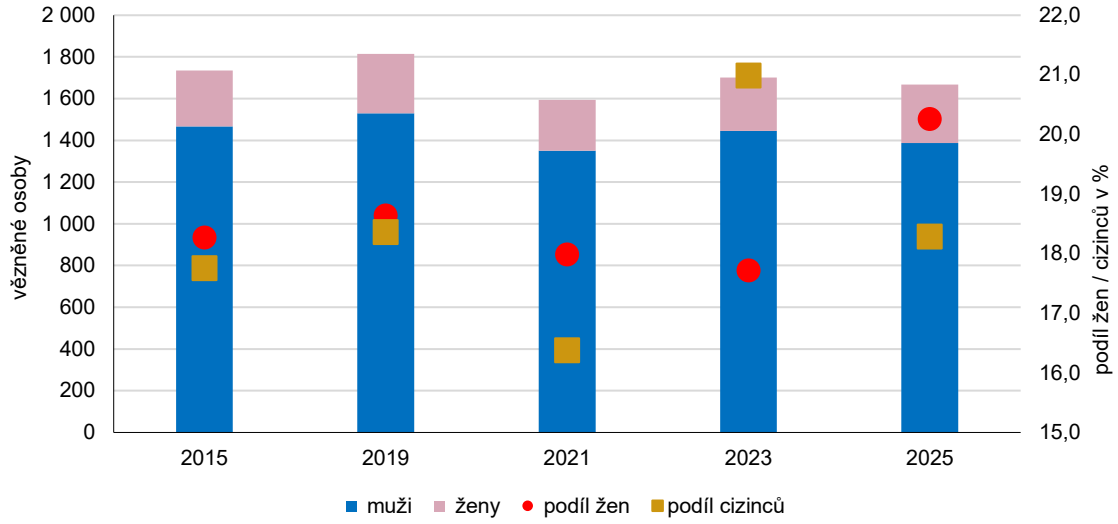
Konkrétně v roce 2019 bylo v Praze zaevidováno 22 vražd, v roce 2025 celkem 23 vražd. V celém období se jejich počet pohyboval okolo dvaceti. V roce 2019 bylo registrováno 107 znásilnění, v roce 2025 již 210 znásilnění. Na růst jejich počtu (stabilně od roku 2021) měla určitý vliv změna právní klasifikace tohoto činu a také ochota lidí nahlašovat spáchání činu Policii ČR. V roce 2019 až 2025 bylo v Praze registrováno okolo 200 loupeží ročně (165 až 255 loupeží v daném časovém úseku). Vloupání do bytů bylo mezi registrovanými násilnými činy mnohem více než loupeží. Jednalo se o cca 0,7 tisíc (2025) až 1,2 tisíc ročně (2019).

V Praze bylo k 31. 12. 2025 zhruba 1,7 tisíc vězněných osob, a to ve vazební věznici Ruzyně a ve vazební věznici a ústavu pro výkon zabezpečovací detence Pankrác.

V období od roku 2019 do roku 2025 bylo v pražských věznicích vězněno 1,6 tisíc (2021) až 1,8 tisíc osob (2019). V roce 2025 bylo mezi 1,7 tisíci vězni 1,4 tisíc mužů a téměř 300 žen. Ženy tvořily pětinu všech vězňů. Cizinců bylo mezi vězněnými osobami okolo tří set. Nejmenší počet vězňů cizinců byl evidován v roce 2021 (261 cizinců), největší počet v roce 2019 (333 cizinců). Podíl cizinců na celkovém počtu vězňů dosáhl v roce 2025 na 18 %.

Graf 2.54 Vězněné osoby ve věznicích na území Prahy v letech 2015-2025

Zdroj: Vězeňská služba ČR

Pozn.: jedná se o celkové stavy vězněných v organizačních jednotkách Vězeňské služby k 31. 12. 2025 na území Prahy (vazební věznice Praha-Ruzyně a vazební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence Praha-Pankrác).

V Praze ročně dojde ke zhruba dvou tisícům požárů.

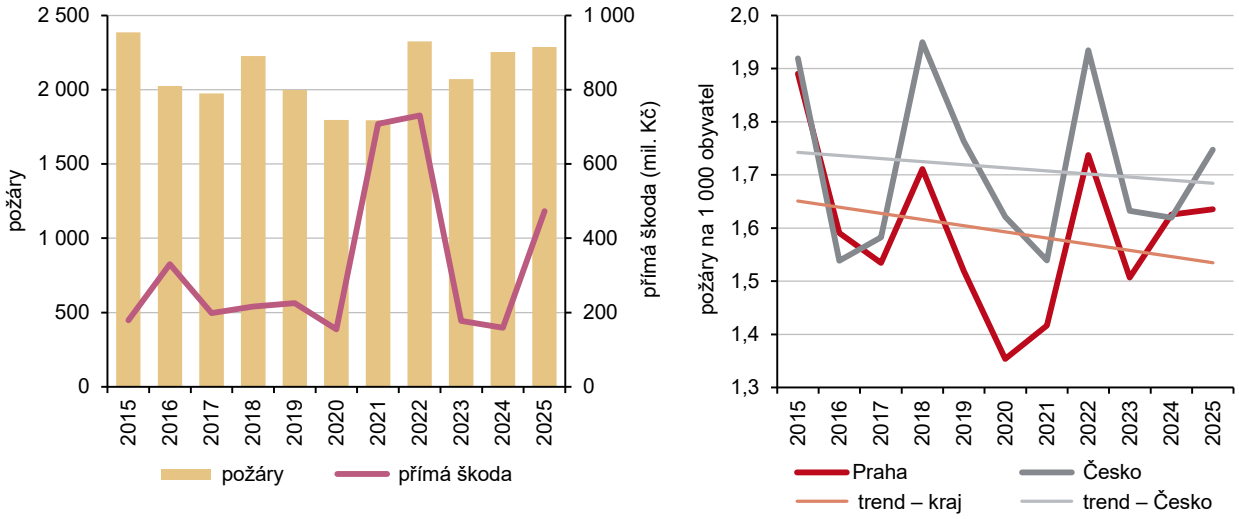
V Praze bylo evidováno v roce 2025 celkem 2 287 požárů. V letech 2019 až 2025 se jejich počet pohyboval od 1,8 tisíc (2020) po 2,3 tisíce (2025).

Největší přímá škoda z požárů na území Prahy od roku 2019 byla zjištěna v roce 2022 a dosáhla 731 mil. Kč. Také v předchozím roce (2021) došlo k požárům, které způsobily celkovou vysokou přímou škodu (708 mil. Kč). V roce 2021 došlo k velkému požáru v Praze-Uhříněvsi, při kterém hořela skladová hala a k požáru v hale výstavního areálu v Praze-Letňanech. V roce 2022 došlo k velkému požáru bytového domu v Praze na Chodově a také v areálu Ústřední vojenské nemocnice

v Praze 6[33]. Všechny tyto události významně ovlivnily výši celkové přímé škody způsobené požáry. V ostatních letech se přímé škody pohybovaly od 154 milionů po 473 milionů Kč.

Graf 2.55 Požáry v Praze

Zdroj: Hasičský záchranný sbor ČR

V roce 2025 bylo při požárech v Praze usmrceno 14 osob a 94 osob bylo zraněno. Kromě požárů jsou hasičské záchranné sbory účastny také dalších mimořádných událostí, které ohrožují všeobecné zdraví nebo cizí majetek. V roce 2025 zasahovali hasiči v Praze u 1 442 dopravních nehod, 1 011 úniků nebezpečných chemických látek nebo při 6 635 technických haváriích. Ve stejném roce bylo také evidováno 2 030 planých poplachů.

[33] viz průběžné čtvrtletní přehledy Hasičského záchranného sboru České republiky za 3. čtvrtletí roku 2021 a 2022 zde: https://hzscr.gov.cz/prubezne-ctvrtletni-prehledy a Výroční zpráva Ústřední vojenské nemocnice za rok 2022 (https://www.uvn.cz/cs/vyrocni-zpravy/6776-vyrocni-zprava-za-rok-2022)